Uniform Title: Sangs rgyas gling manuscript of the rNying ma'i rgyud 'bum

Number of Volumes: 43 remaining out of the original 46 (Volumes 11, 12, 41 are missing)

Volume number: 46

Volume title: Mi

Handwritten/Printed: hand written

Place of deposit: Sangs rgyas gling dgon pa, Tawang, Arunachal Pradesh, India.

Private owners: Teli and Shorbi Village, Tawang

Folio numbering: 1-354

Complete size in cm and inches: 55.8 x 15.25 cm, 22 x 6 inches

Date of photography: 22nd April 2013

Script: dbu can

Illustrations or decorations: folio 1, gold ink on black paper, some rubrication

Binding & Wrapping: loose leaf, perhaps between boards (glegs shing), modern cloth wrappings.

Remarks:

- damaged 340a, 342a, 344-354
- folios in reverse order: 81-82, 145-146, 152-153, 172-173,
- pages in reverse order: 137a-137b, 159a-159b, 317a-317b
- some worming, with little or moderate impact on legibility.

ཨཨཨ། །རྒྱ་ཨཱ། ། ཞེས་ཀུ་ལ་མཆུ་ཀུ་ཡ་ལྷ་ཐོ་རྟེ་ཏཱ་ཁན་ཏ་ནཱ་མ །ཅོང་ཀུ། ངས་ལན་གཅིག་ཅོ་ཆེན་དོ་སྐྱ་གསུང་ཐུགས་ཁྲོས་པའི་རྒྱུད་ཅེས་བྱ་བ །ཁྱབ་འཇུག་འདུས་པའི་ཐབས་ཀྱི་ཐུན་ཚོགས་ཤིན་ཏུ་རྒྱ་ཆེ་བ། །འདི་སྐད་བདག་གིས་ཐམས་ཅད་ཡིད་ལ་བྱས། །ཆོས་ཀྱི་རྣམ་གྲངས་མཐའ་

ཀ། ཀུ། ། དཔལ་ཆེན་པོ་ཆོས་ཀྱི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཁྲོས་པའི་རྒྱུད་བཞུགས་སོ ॥

ཞེས།། །།དགེ་བའི་རྩ་བ་འདི་དག་ཀྱང་། ཐོག་མེད་དུས་ནས་བསགས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མེད་དུས་ནས་བསགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི། ཐོག་མེད་དུས་ནས་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མེད་དུས་ནས་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི། ཐོག་མེད་དུས་ནས་བསགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མེད་དུས་ནས་བསགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི། ཐོག་མེད་དུས་ནས་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མེད་དུས་ནས་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི།

ཞེས།། །།དགེ་བའི་རྩ་བ་འདི་དག་ཀྱང་། ཐོག་མེད་དུས་ནས་བསགས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མེད་དུས་ནས་བསགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི། ཐོག་མེད་དུས་ནས་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མེད་དུས་ནས་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི། ཐོག་མེད་དུས་ནས་བསགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མེད་དུས་ནས་བསགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི།

ཀཀ་ ཀཀཀ་ཀཀཀ་ཀཀཀ་

ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦେଲେ ଯେ ଏ ଦେବତା ଦେଲେ । ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦେଲେ ଯେ ଏ ଦେବତା ଦେଲେ । ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦେଲେ ଯେ ଏ ଦେବତା ଦେଲେ ।

୨୨ ଏହି ଦେବତା ଦେଲେ । ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦେଲେ । ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦେଲେ ॥

ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦେଲେ । ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦେଲେ । ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦେଲେ ।

ଏହା ଅଟନ୍ତି । ଅଧିକନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଏବଂ ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଓ ଭଗିନୀ ସୁଭଦ୍ରା ଏହି ତିନି ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ରଥ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଏ ତାହା ଅତି ଉଚ୍ଚ ଓ ବିସ୍ତୃତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଯେଉଁ ଦିନ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ସିଂହଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ କରାଯାଏ ସେଦିନ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥ ଉପରେ ଚଢ଼ିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି ।

ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ରଥ ତିନିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି ।

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡི་ཡུམ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཡི། །ཐུགས་ཀྱི་ཡུལ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཟབ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡིས། །ཁྱོད་ཀྱི་ཞབས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡུལ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཟབ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡིས། །ཁྱོད་ཀྱི་ཞབས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡུལ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཟབ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡིས། །ཁྱོད་ཀྱི་ཞབས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡི་ཡུམ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཡི། །ཐུགས་ཀྱི་ཡུལ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཟབ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡིས། །ཁྱོད་ཀྱི་ཞབས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡུལ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཟབ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡིས། །ཁྱོད་ཀྱི་ཞབས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡུལ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཟབ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡིས། །ཁྱོད་ཀྱི་ཞབས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །

ཁམས་དང་ཁམས་རིགས་གཞིས་ཀ། །རྣ་བའི་ཤེས་པའམ་གཏན་ཚིགས་ཀྱིས། །དཔྱོད་ཤེས་ཀྱིས་ནི་ཤེས་བྱ་ཡི། །ཁམས་གཉིས་ཀ་ཡང་ཤེས་པར་བྱ། ॥

ཁམས་ཀྱི་ཚིག་ནི་ཡོན་ཏན་དང་། །སྐྱེ་བ་ལས་ནི་ཐོག་མར་སྐྱེས། །རང་བཞིན་ཐོག་མ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར། །ཁམས་ཞེས་བྱ་བར

ཀཀ། ཁྱོད། །ཐུབ་བདག་ཉིད་ཀྱིས་ཐུགས། །རྗེས་གཟུང་ནས། ཐུགས་ཀྱི། ཐུགས་ཀྱི། ཐུགས་ཀྱི

।একজন বিদ্যাবতী কন্যা পাওয়া। ।ধনুর্দ্ধর বীর পুত্র জন্মিবে। ।বিদেশে বাণিজ্য করিবে। ।ধনবান হইবে। ।ধনবান হইবে। ।ধনবান হইবে।
।ধনবান হইবে। ।বহুতর ধনসম্পত্তি করিবে। ।অধিক ধন। ।অধিক ধন। ।ধনবান হইবে। ।ধনবান হইবে।
।ধনবান হইবে। ।ধনবান হইবে। ।ধনবান হইবে। ।ধনবান হইবে

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଘାସୁର ବଧ ଓ ଗୋପବାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଘାସୁରର ଶରୀରରୁ ବାହାରିଥିବା ତେଜର ପାନ ଏବଂ ଗୋପବାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହା ଶୁଣି ପରୀକ୍ଷିତ କହିଲେ, ହେ ମୁନିବର ! ଆପଣ ଯେଉଁ ଅଘାସୁରର କଥା କହିଲେ, ସେ କିଏ ? ତାହାର ଜନ୍ମ କେଉଁଠାରେ ହୋଇଥିଲା ? ଏବଂ ସେ କାହାର ପୁତ୍ର ? ଆପଣ ଦୟାକରି ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଘାସୁରର ମୃତ୍ୟୁ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଲୀଳା ଅତି ଅଦ୍ଭୁତ ଅଟେ । ତେଣୁ ଆପଣ ଏହି ଲୀଳାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଚରଣରେ ପ୍ରଣାମ କରୁଛି । ଆପଣ ମୋତେ ଏହି ଲୀଳା ଶୁଣିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀଶୁକଦେବ କହିଲେ, ହେ ପରୀକ୍ଷିତ ! ଅଘାସୁର ପୂତନା ଓ ବକାସୁରର ଭାଇ ଏବଂ କଂସର ଅନୁଚର ଥିଲା । ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଧ ହୋଇଥିଲା । ଏବେ ମୁଁ ତାହାର ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ କହୁଛି, ଶୁଣ । ଏକଦା ଅଘାସୁର ବୃନ୍ଦାବନରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଲୀଳା ଦେଖିଲା । ସେ ଦେଖିଲା ଯେ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୋପବାଳକମାନଙ୍କ ସହିତ ଖେଳୁଛନ୍ତି । ଏହା ଦେଖି ସେ ଭାବିଲା ଯେ, ଏହି ଗୋପବାଳକମାନେ ମୋର ଭାଇ ଓ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବଧ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ ଏମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ମୋର ଭାଇ ଓ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବି । ଏହା ଭାବି ସେ ଏକ ବିଶାଳ ସର୍ପର ରୂପ ଧାରଣ କଲା । ତାହାର ଶରୀର ପର୍ବତ ପରି ବିଶାଳ ଥିଲା । ସେ ଏକ ଗୁମ୍ଫା ପରି ମୁଖ ମେଲି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ଗୋପବାଳକମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ପଥରେ ପଡ଼ିରହିଲା । ତାହାର ଓଠ ମେଘ ପରି ଲାଲ ଥିଲା । ତାହାର ଦାନ୍ତ ପର୍ବତ ପରି ଥିଲା । ତାହାର ଜିଭ ବାଟ ପରି ଲମ୍ବା ଥିଲା । ତାହାର ନିଃଶ୍ୱାସ ପ୍ରବଳ ପବନ ପରି ଥିଲା । ତାହାର ଆଖି ଦାବାନଳ ପରି ଜ୍ୱଳୁଥିଲା । ଏହି ଭୟଙ୍କର ରୂପ ଦେଖି ଗୋପବାଳକମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଜନ୍ତୁ । ଏହା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ଖେଳଣା ହେବ । ଏହା ଭାବି ସେମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ସେହି ସର୍ପର ମୁଖ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଘାସୁରର ଚତୁରତା ବୁଝିପାରିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଗୋପବାଳକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଶରୀରକୁ ବଡ଼ କରିଦେଲେ । ଫଳରେ ଅଘାସୁରର ଶ୍ୱାସରୋଧ ହୋଇଗଲା । ତାହାର ଚକ୍ଷୁ ଫାଟିଗଲା । ତାହାର ମସ୍ତକ ଫାଟିଗଲା । ଏହିପରି ଅଘାସୁରର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ତାହାର ପ୍ରାଣବାୟୁ ତାହାର ମସ୍ତକ ଭେଦ କରି ବାହାରିଗଲା । ଏହି ପ୍ରାଣବାୟୁ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଯାଇ ଭଗବାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ଏହା ଦେଖି ଦେବତାମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ଏହି ସମୟରେ ବ୍ରହ୍ମା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଲୀଳା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ । ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଅଘାସୁରର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି । ତାହାର ଶରୀରରୁ ଏକ ଦିବ୍ୟ ତେଜ ବାହାରିଛି । ଏହା ଦେଖି ବ୍ରହ୍ମା ଭାବିଲେ ଯେ, ଏହି ତେଜ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ଭାବି ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ସେହି ତେଜ ପ୍ରବେଶ କରାଇଲେ । ଏହା ଦେଖି ଗୋପବାଳକମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଘାସୁରକୁ ବଧ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ! ଆପଣ ଅଘାସୁରକୁ ବଧ କରି ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆମର ପ୍ରାଣରକ୍ଷକ । ଆପଣ ଆମର ଭାଇ ଓ ବନ୍ଧୁ । ଆପଣ ଆମର ଗୁରୁ । ଆପଣ ଆମର ଦେବତା । ଆପଣ ଆମର ସର୍ବସ୍ୱ । ଆପଣ ଆମର ଜୀବନ । ଆପଣ ଆମର ଆତ୍ମା । ଆପଣ ଆମର ପରମାତ୍ମା । ଆପଣ ଆମର ଈଶ୍ୱର । ଆପଣ ଆମର ପରମେଶ୍ୱର । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଗତି । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଧାମ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଶାନ୍ତି । ଆପଣ ଆମର ପରମ ସୁଖ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଆନନ୍ଦ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଜ୍ଞାନ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ବିଜ୍ଞାନ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଧର୍ମ । ଆପଣ ଆମର ପରମ କର୍ମ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଯଜ୍ଞ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ତପସ୍ୟା । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଦାନ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ପୁଣ୍ୟ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ପବିତ୍ରତା । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଶୁଦ୍ଧତା । ଆପଣ ଆମର ପରମ ସତ୍ୟ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଅହିଂସା । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଦୟା । ଆପଣ ଆମର ପରମ କ୍ଷମା । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଶାନ୍ତି । ଆପଣ ଆମର ପରମ ସୁଖ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଆନନ୍ଦ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଜ୍ଞାନ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ବିଜ୍ଞାନ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଧର୍ମ । ଆପଣ ଆମର ପରମ କର୍ମ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଯଜ୍ଞ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ତପସ୍ୟା । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଦାନ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ପୁଣ୍ୟ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ପବିତ୍ରତା । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଶୁଦ୍ଧତା । ଆପଣ ଆମର ପରମ ସତ୍ୟ । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଅହିଂସା । ଆପଣ ଆମର ପରମ ଦୟା । ଆପଣ ଆମର ପରମ କ୍ଷମା ।

ಅಂಗಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪೊಣ್ಮಿ ಪೊಳೆವ ಪೊಸಮಿಂಚಿಂ ಪೊಂಗಿ ಪೊಂಪಿರ್ದ ಪೊಂಗಾ
ಲಿಂಗಂ ಪೊಂಗಾಲಿಂಗಂ ಪೊಂಗಾಲಿಂಗಂ ಪೊಂಗಾ

ঐকৈবং বা। শ্রীশ্রীরাধাকৃষ্ণাভ্যাং নমঃ। প্রণম্য শ্রীগুরুং ভক্ত্যা সর্ব্বসিদ্ধিপ্রদায়কং। বক্ষ্যে
শ্রীরাধিকাকৃষ্ণ-পূজাপদ্ধতিমুত্তমাং॥ ১॥ অথ পূজাপ্রকরণং। তত্র পূজাদিনে প্রাতঃকৃত্যং কৃত্বা
স্নানং কুর্য্যাৎ। তত্র স্নানাঙ্গতর্পণং। তত্র তীর্থাবাহনং। ওঁ গঙ্গে চ যমুনে চৈব গোদাবরি সরস্বতি।
নর্ম্মদে সিন্ধু কাবেরি জলেঽস্মিন্ সন্নিধিং কুরু॥ ওঁ গঙ্গাদ্যাস্তীর্থদেবতাঃ ইহাগচ্ছন্তু ইহ তিষ্ঠন্তু
ইহ সন্নিধত্তাং ইহ সন্নিরুধ্যন্তাং ইহ মম পূজাং গৃহ্ণন্তু ইতি তীর্থাবাহনং। তত্র তীর্থস্নানং।
ওঁ গঙ্গে চ যমুনে চৈব গোদাবরি সরস্বতি। নর্ম্মদে সিন্ধু কাবেরি জলেঽস্মিন্ সন্নিধিং কুরু॥
ওঁ গঙ্গাদ্যাস্তীর্থদেবতাঃ ইহাগচ্ছন্তু ইহ তিষ্ঠন্তু ইহ সন্নিধত্তাং ইহ সন্নিরুধ্যন্তাং ইহ মম
পূজাং গৃহ্ণন্তু ইতি তীর্থাবাহনং। তত্র তীর্থস্নান

ཀཀ། རྒྱལ་བའི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཁ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀག། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀང། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཅ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཆ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཇ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཉ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཊ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཋ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཌ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཎ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཏ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཐ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀད། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀདྷ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀན། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཔ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀབྷ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀམ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཡ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀར། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀལ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཤ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཥ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀས། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཧ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཨ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཀྵ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཪ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཫ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཬ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀ཭། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀ཮། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀ཯། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀ཰། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཱ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཱྃ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཱཾ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

ཀཱཿ། ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས། །

དཀྱི་ཟེར་བཞང་བ་བ་ཁད་པར་བྱས་དེ། ཐོད་པ་བྱེ་ཐག་རྩེས་ཅིང་བྱ། ཁང་དཀྱིལ་གས་ལིང་ག་གཞུག་པར་བྱ། ཁྲག་སྐྱེ་སྔོན་དུ་བླུག་པར་བྱ། ཁོང་པའི་ཚང་དུ་བླུག་པར་བྱ། ཁ་ཟུངས་ཐག་དག་གིས་ཁ་ཁ་ཁ

॥ ॐ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ श्रीमद्भगवद्गीतायां प्रथमोऽध्यायः ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ।
मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ।
आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ।
व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥ अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ।
युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ।
पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुङ्गवः ॥ ५ ॥ युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ।
सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥ ६ ॥ अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम ।
नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिंजयः ।
अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥ अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः ।
नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ।
पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥ अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ।
भीष्मं एवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि ॥ ११ ॥ तस्य संजनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ।
सिंहनादं विनद्योच्चैः शङ्खं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥ ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ।
सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ १३ ॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ ।
माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतुः ॥ १४ ॥ पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जयः ।
पौण्ड्रं दध्मौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदरः ॥ १५ ॥ अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ।
नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥ काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ।
धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ।
सौभद्रश्च महाबाहुः शङ्खान्दध्मुः पृथक्पृथक् ॥ १८ ॥ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ।
नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥ अथ व्यवस्थितान्दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः ।
प्रवृत्ते शस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पाण्डवः ॥ २० ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते ।
अर्जुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ॥ २१ ॥ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान् ।
कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्रणसमुद्यमे ॥ २२ ॥ योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ।
धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥ २३ ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ।
सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ २४ ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् ।
उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति ॥ २५ ॥ तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान् ।
आचार्यान्मातुलान्भ्रातॄन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा ॥ २६ ॥ श्वशुरान्सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ।
तान्समीक्ष्य स कौन्तेयः सर्वान्बन्धूनवस्थितान् ॥ २७ ॥ कृपया परयाविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ।
अर्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥ २८ ॥ सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ।
वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥ गाण्डीवं स्रंसते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते ।
न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥ ३० ॥ निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ।
न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥ न काङ्क्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ।
किं नो राज्येन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा ॥ ३२ ॥ येषामर्थे काङ्क्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ।
त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥ ३३ ॥ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ।
मातुलाः श्वशुराः पौत्राः श्यालाः संबन्धिनस्तथा ॥ ३४ ॥ एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ।
अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नु महीकृते ॥ ३५ ॥ निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन ।
पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥ तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्स्वबान्धवान् ।
स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ॥ ३७ ॥ यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतसः ।
कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ॥ ३८ ॥ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् ।
कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ॥ ३९ ॥ कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ।
धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ॥ ४० ॥ अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः ।
स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ।
पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ।
उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ॥ ४३ ॥ उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ।
नरकेऽनियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ।
यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ।
धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ॥ ४६ ॥ एवमुक्त्वार्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ।
विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ಕಾಶೀಖಂಡ ೨೧೭

ಕಾಶೀಖಂಡ ೨೧೭

ಅಂಗದಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಸಕಲ ಸೈನ್ಯಂಗಳುಂ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದವು ॥ ಅಂತು ಸೇರಿದ ಸೈನ್ಯಂಗಳ ಪ್ರಮಾಣಮಂ ಪೇಳ್ವೆಂ ॥ ಪದ್ಮಂ ಶಂಖಂ ಮಕರಂ ಕಚ್ಛಪಂ ಮುಕುಂದಂ ಕುಂದಂ ನೀಲಂ ಮಿಶ್ರಂ ಎಂಬ ಎಂಟು ಸೈನ್ಯಂಗಳ್ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದವು ॥ ಅಂತು ಸೇರಿದ ಸೈನ್ಯಂಗಳ ಪ್ರಮಾಣಮಂ ಪೇಳ್ವೆಂ ॥ ಪದ್ಮಂ ಎಂಬ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾದ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಸರ್ ಪೃಥು ಎಂಬುದು ॥ ಆ ಪೃಥುವಿನ ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳ್ ॥ ಶಂಖಂ ಎಂಬ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾದ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಸರ್ ಕೇತು ಎಂಬುದು ॥ ಆ ಕೇತುವಿನ ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳ್ ॥ ಮಕರಂ ಎಂಬ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾದ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಸರ್ ಪ್ರಭಾಸ ಎಂಬುದು ॥ ಆ ಪ್ರಭಾಸನ ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳ್ ॥ ಕಚ್ಛಪಂ ಎಂಬ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾದ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಸರ್ ಪಿಂಗಳ ಎಂಬುದು ॥ ಆ ಪಿಂಗಳನ ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳ್ ॥ ಮುಕುಂದಂ ಎಂಬ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾದ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಸರ್ ಪಾರಿಜಾತ ಎಂಬುದು ॥ ಆ ಪಾರಿಜಾತನ ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳ್ ॥ ಕುಂದಂ ಎಂಬ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾದ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಸರ್ ಸೇನಾಬಿಂದು ಎಂಬುದು ॥ ಆ ಸೇನಾಬಿಂದುವಿನ ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳ್ ॥ ನೀಲಂ ಎಂಬ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾದ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಸರ್ ಸೇನಾಬಿಂದು ಎಂಬುದು ॥ ಆ ಸೇನಾಬಿಂದುವಿನ ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳ್ ॥ ಮಿಶ್ರಂ ಎಂಬ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾದ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಸರ್ ಸೇನಾಬಿಂದು ಎಂಬುದು ॥ ಆ ಸೇನಾಬಿಂದುವಿನ ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳ್ ॥ ಅಂತು ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಸೈನ್ಯಂಗಳ್ ಎಂಟುಂ ಒಂದಾಗಿ ಎಂಭ

ཀ། ཐུབ་པའི་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་རབ་ཏུ་བསྐོར་བ་དང་། དེ་ཡང་ཏིང་ངེ་འཛིན་གཞི་བཞི་ལས་ཐོག་མར་ཏིང་ངེ་འཛིན་གཞི་བཞི་པོ་ཡང

ཀུན་ཏུ་སྤྱོད་པ་ཡི་ནི་སྨོན་ལམ་ཡིན། །ཐུབ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནི་ཡེ་ཤེས་ཡིན། །ཆོས་ཀྱི་དབྱིངས་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ངོ་བོ་ཉིད། །ཆོས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ངོ་བོ་ཉིད། །

ཀ།
ཨཱཡུཥྨཱན་ཤཱ་རིཔུ་ཏྲོ་ནཱ་ཡ་ཎ་ཤྲཱི་ཧ་ཡ་གྲཱི་ཝ་ཨཱ་ཙཱ་ཪྱ་ཨ་ཝ་ལོ་ཀི་ཏེ་ཤྭ་ར་ཨཱ་ཙཱ་ཪྱ་ཤྲཱི་ཏ་ཐཱ་ག་ཏ་ར་ཀྵི་ཏ

ཤེས་རབ་ཀུན་བཏུས་ཀྱི་ཚིག་ལེའུར་བྱས་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ནི་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡིན་ཏེ། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ནི་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡིན་ན

೨೨। ಅಕ್ಕಟ ಬಲು ಪಾಪಿಯಾದೆನು। ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾಡಿದಪಕಾರವು। ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ ಮಾಡಿದೆನಾಗ। ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾಡಿದಪಕಾರವು। ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ ಮಾಡಿದೆನಾಗ।
ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಪುರುಷರ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ।
ಪುಣ್ಯಗೋವಿನ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಬಾಲರ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯವೃದ್ಧರ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ।
ಪುಣ್ಯಪಶುಗಳ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಪಕ್ಷಿಗಳ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಮೃಗಗಳ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಜಲಚರಗಳ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ।
ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಗಳ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಸ್ಥಾನಗಳ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಸಂಗಮಗಳ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ।
ಪುಣ್ಯಸಂಜೀವಿಗಳ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಸಂಜೀವಿಯ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಸಂಜೀವಿಯ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ। ಪುಣ್ಯಸಂಜೀವಿಯ ಕೊಂದೆನಲ್ಲ।
ಪುಣ್ಯಸಂಜೀವಿಯ

ཀ་ ཁ་ ག་ ང་ ཅ་ ཆ་ ཇ་ ཉ་ ཏ་ ཐ་ ད་ ན་ པ་ ཕ་ བ་ མ་ ཙ་ ཚ་ ཛ་ ཝ་ ཞ་ ཟ་ འ་ ཡ་ ར་ ལ་ ཤ་ ས་ ཧ་ ཨ་

ཀ་ ཁ་ ག་ ང་ ཅ་ ཆ་ ཇ་ ཉ་ ཏ་ ཐ་ ད་ ན་ པ་ ཕ་ བ་ མ་ ཙ་ ཚ་ ཛ་ ཝ་ ཞ་ ཟ་ འ་ ཡ་ ར་ ལ་ ཤ་ ས་ ཧ་ ཨ་

ཀ་ ཁ་ ག་ ང་ ཅ་ ཆ་ ཇ་ ཉ་ ཏ་ ཐ་ ད་ ན་ པ་ ཕ་ བ་ མ་ ཙ་ ཚ་ ཛ་ ཝ་ ཞ་ ཟ་ འ་ ཡ་ ར་ ལ་ ཤ་ ས་ ཧ་ ཨ་

ཁ་ཤས་ཁ་ཤ་ཁ་ཤས་ཁ་ཤ་ཁ་ཤས་ཁ་ཤ་

ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀྱི་ཡུལ་ན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནས་ཀྱང་ཞེས་བྱ་བ་ཡི་བར་ཡོད་པ་ཡི་ཚིག་ཀྱང་ཡོད་ཅིང་།

ཀུ་ཐུ་ཀ་ཐུ་ཀ་ཐུ་ཀ

ཀཱ་ཁཱ་གཱ་ངཱ་ཅཱ་ཆཱ་ཇཱ་ཉཱ་ཏཱ་ཐཱ་དཱ་ནཱ་པཱ་ཕཱ་བཱ་མཱ་ཙཱ་ཚཱ་ཛཱ་ཝཱ་ཞཱ་ཟཱ་འཱ་ཡཱ་རཱ་ལཱ་ཤཱ་སཱ་ཧཱ་ཨཱ།

ཀི་ཁི་གི་ངི་ཅི་ཆི་ཇི་ཉི་ཏི་ཐི་དི་ནི་པི་ཕི་བི་མི་ཙི་ཚི་ཛི་ཝི་ཞི་ཟི་འི་ཡི་རི་ལི་ཤི་སི་ཧི་ཨི།

ཀཱི་ཁཱི་གཱི་ངཱི་ཅཱི་ཆཱི་ཇཱི་ཉཱི་ཏཱི་ཐཱི་དཱི་ནཱི་པཱི་ཕཱི་བཱི་མཱི་ཙཱི་ཚཱི་ཛཱི་ཝཱི་ཞཱི་ཟཱི་འཱི་ཡཱི་རཱི་ལཱི་ཤཱི་སཱི་ཧཱི་ཨཱི།

ཀུ་ཁུ་གུ་ངུ་ཅུ་ཆུ་ཇུ་ཉུ་ཏུ་ཐུ་དུ་ནུ་པུ་ཕུ་བུ་མུ་ཙུ་ཚུ་ཛུ་ཝུ་ཞུ་ཟུ་འུ་ཡུ་རུ་ལུ་ཤུ་སུ་ཧུ་ཨུ།

ཀཱུ་ཁཱུ་གཱུ་ངཱུ་ཅཱུ་ཆཱུ་ཇཱུ་ཉཱུ་ཏཱུ་ཐཱུ་དཱུ་ནཱུ་པཱུ་ཕཱུ་བཱུ་མཱུ་ཙཱུ་ཚཱུ་ཛཱུ་ཝཱུ་ཞཱུ་ཟཱུ་འཱུ་ཡཱུ་རཱུ་ལཱུ་ཤཱུ་སཱུ་ཧཱུ་ཨཱུ།

ཀྲྀ་ཁྲྀ་གྲྀ་ངྲྀ་ཅྲྀ་ཆྲྀ་ཇྲྀ་ཉྲྀ་ཏྲྀ་ཐྲྀ་དྲྀ་ནྲྀ་པྲྀ་ཕྲྀ་བྲྀ་མྲྀ་ཙྲྀ་ཚྲྀ་ཛྲྀ་ཝྲྀ་ཞྲྀ་ཟྲྀ་འྲྀ་ཡྲྀ་རྲྀ་ལྲྀ་ཤྲྀ་སྲྀ་ཧྲྀ་ཨྲྀ།

ཀཷ་ཁཷ་གཷ་ངཷ་ཅཷ་ཆཷ་ཇཷ་ཉཷ་ཏཷ་ཐཷ་དཷ་ནཷ་པཷ་ཕཷ་བཷ་མཷ་ཙཷ་ཚཷ་ཛཷ་ཝཷ་ཞཷ་ཟཷ་འཷ་ཡཷ་རཷ་ལཷ་ཤཷ་སཷ་ཧཷ་ཨཷ།

ཀླྀ་ཁླྀ་གླྀ་ངླྀ་ཅླྀ་ཆླྀ་ཇླྀ་ཉླྀ་ཏླྀ་ཐླྀ་དླྀ་ནླྀ་པླྀ་ཕླྀ་བླྀ་མླྀ་ཙླྀ་ཚླྀ་ཛླྀ་ཝླྀ་ཞླྀ་ཟླྀ་འླྀ་ཡླྀ་རླྀ་ལླྀ་ཤླྀ་སླྀ་ཧླྀ་ཨླྀ།

ཀཹ་ཁཹ་གཹ་ངཹ་ཅཹ་ཆཹ་ཇཹ་ཉཹ་ཏཹ་ཐཹ་དཹ་ནཹ་པཹ་ཕཹ་བཹ་མཹ་ཙཹ་ཚཹ་ཛཹ་ཝཹ་ཞཹ་ཟཹ་འཹ་ཡཹ་རཹ་ལཹ་ཤཹ་སཹ་ཧཹ་ཨཹ།

ཀེ་ཁེ་གེ་ངེ་ཅེ་ཆེ་ཇེ་ཉེ་ཏེ་ཐེ་དེ་ནེ་པེ་ཕེ་བེ་མེ་ཙེ་ཚེ་ཛེ་ཝེ་ཞེ་ཟེ་འེ་ཡེ་རེ་ལེ་ཤེ་སེ་ཧེ་ཨེ།

ཀཻ་ཁཻ་གཻ་ངཻ་ཅཻ་ཆཻ་ཇཻ་ཉཻ་ཏཻ་ཐཻ་དཻ་ནཻ་པཻ་ཕཻ་བཻ་མཻ་ཙཻ་ཚཻ་ཛཻ་ཝཻ་ཞཻ་ཟཻ་འཻ་ཡཻ་རཻ་ལཻ་ཤཻ་སཻ་ཧཻ་ཨཻ།

ཀོ་ཁོ་གོ་ངོ་ཅོ་ཆོ་ཇོ་ཉོ་ཏོ་ཐོ་དོ་ནོ་པོ་ཕོ་བོ་མོ་ཙོ་ཚོ་ཛོ་ཝོ་ཞོ་ཟོ་འོ་ཡོ་རོ་ལོ་ཤོ་སོ་ཧོ་ཨོ།

ཀཽ་ཁཽ་གཽ་ངཽ་ཅཽ་ཆཽ་ཇཽ་ཉཽ་ཏཽ་ཐཽ་དཽ་ནཽ་པཽ་ཕཽ་བཽ་མཽ་ཙཽ་ཚཽ་ཛཽ་ཝཽ་ཞཽ་ཟཽ་འཽ་ཡཽ་རཽ་ལཽ་ཤཽ་སཽ་ཧཽ་ཨཽ།

ཀྃ་ཁྃ་གྃ་ངྃ་ཅྃ་ཆྃ་ཇྃ་ཉྃ་ཏྃ་ཐྃ་དྃ་ནྃ་པྃ་ཕྃ་བྃ་མྃ་ཙྃ་ཚྃ་ཛྃ་ཝྃ་ཞྃ་ཟྃ་འྃ་ཡྃ་རྃ་ལྃ་ཤྃ་སྃ་ཧྃ་ཨྃ།

ཀཿ་ཁཿ་གཿ་ངཿ་ཅཿ་ཆཿ་ཇཿ་ཉཿ་ཏཿ་ཐཿ་དཿ་ནཿ་པཿ་ཕཿ་བཿ་མཿ་ཙཿ་ཚཿ་ཛཿ་ཝཿ་ཞཿ་ཟཿ་འཿ་ཡཿ་རཿ་ལཿ་ཤཿ་སཿ་ཧཿ་ཨཿ།

ཀ་ཁ་ཤ་ཡ་ཨ་ཀ་ཁ་ཤ་ཡ་ཨ་ཀ་ཁ་ཤ་ཡ་ཨ་

ཀ་ཁ་ག་གྷ་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཛྷ་ཉ་ཊ་ཋ་ཌ་ཌྷ་ཎ་ཏ་ཐ་ད་དྷ་ན་པ་ཕ་བ་བྷ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཛྷ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཀྵ་ཨ།

ཨཱ་ཨི་ཨཱི་ཨུ་ཨཱུ་ཨྲྀ་ཨཱྲྀ་ཨླྀ་ཨཱླྀ་ཨེ་ཨཻ་ཨོ་ཨཽ་ཨཾ་ཨཿ།

ཀཱ་ཀི་ཀཱི་ཀུ་ཀཱུ་ཀྲྀ་ཀཱྲྀ་ཀླྀ་ཀཱླྀ་ཀེ་ཀཻ་ཀོ་ཀཽ་ཀཾ་ཀཿ།

ཁཱ་ཁི་ཁཱི་ཁུ་ཁཱུ་ཁྲྀ་ཁཱྲྀ་ཁླྀ་ཁཱླྀ་ཁེ་ཁཻ་ཁོ་ཁཽ་ཁཾ་ཁཿ།

གཱ་གི་གཱི་གུ་གཱུ་གྲྀ་གཱྲྀ་གླྀ་གཱླྀ་གེ་གཻ་གོ་གཽ་གཾ་གཿ།

གྷཱ་གྷི་གྷཱི་གྷུ་གྷཱུ་གྷྲྀ་གྷཱྲྀ་གྷླྀ་གྷཱླྀ་གྷེ་གྷཻ་གྷོ་གྷཽ་གྷཾ་གྷཿ།

ངཱ་ངི་ངཱི་ངུ་ངཱུ་ངྲྀ་ངཱྲྀ་ངླྀ་ངཱླྀ་ངེ་ངཻ་ངོ་ངཽ་ངཾ་ངཿ།

ཅཱ་ཅི་ཅཱི་ཅུ་ཅཱུ་ཅྲྀ་ཅཱྲྀ་ཅླྀ་ཅཱླྀ་ཅེ་ཅཻ་ཅོ་ཅཽ་ཅཾ་ཅཿ།

ཆཱ་ཆི་ཆཱི་ཆུ་ཆཱུ་ཆྲྀ་ཆཱྲྀ་ཆླྀ་ཆཱླྀ་ཆེ་ཆཻ་ཆོ་ཆཽ་ཆཾ་ཆཿ།

ཇཱ་ཇི་ཇཱི་ཇུ་ཇཱུ་ཇྲྀ་ཇཱྲྀ་ཇླྀ་ཇཱླྀ་ཇེ་ཇཻ་ཇོ་ཇཽ་ཇཾ་ཇཿ།

ཛྷཱ་ཛྷི་ཛྷཱི་ཛྷུ་ཛྷཱུ་ཛྷྲྀ་ཛྷཱྲྀ་ཛྷླྀ་ཛྷཱླྀ་ཛྷེ་ཛྷཻ་ཛྷོ་ཛྷཽ་ཛྷཾ་ཛྷཿ།

ཉཱ་ཉི་ཉཱི་ཉུ་ཉཱུ་ཉྲྀ་ཉཱྲྀ་ཉླྀ་ཉཱླྀ་ཉེ་ཉཻ་ཉོ་ཉཽ་ཉཾ་ཉཿ།

ཊཱ་ཊི་ཊཱི་ཊུ་ཊཱུ་ཊྲྀ་ཊཱྲྀ་ཊླྀ་ཊཱླྀ་ཊེ་ཊཻ་ཊོ་ཊཽ་ཊཾ་ཊཿ།

ཋཱ་ཋི་ཋཱི་ཋུ་ཋཱུ་ཋྲྀ་ཋཱྲྀ་ཋླྀ་ཋཱླྀ་ཋེ་ཋཻ་ཋོ་ཋཽ་ཋཾ་ཋཿ།

ཌཱ་ཌི་ཌཱི་ཌུ་ཌཱུ་ཌྲྀ་ཌཱྲྀ་ཌླྀ་ཌཱླྀ་ཌེ་ཌཻ་ཌོ་ཌཽ་ཌཾ་ཌཿ།

ཌྷཱ་ཌྷི་ཌྷཱི་ཌྷུ་ཌྷཱུ་ཌྷྲྀ་ཌྷཱྲྀ་ཌྷླྀ་ཌྷཱླྀ་ཌྷེ་ཌྷཻ་ཌྷོ་ཌྷཽ་ཌྷཾ་ཌྷཿ།

ཎཱ་ཎི་ཎཱི་ཎུ་ཎཱུ་ཎྲྀ་ཎཱྲྀ་ཎླྀ་ཎཱླྀ་ཎེ་ཎཻ་ཎོ་ཎཽ་ཎཾ་ཎཿ།

ཏཱ་ཏི་ཏཱི་ཏུ་ཏཱུ་ཏྲྀ་ཏཱྲྀ་ཏླྀ་ཏཱླྀ་ཏེ་ཏཻ་ཏོ་ཏཽ་ཏཾ་ཏཿ།

ཐཱ་ཐི་ཐཱི་ཐུ་ཐཱུ་ཐྲྀ་ཐཱྲྀ་ཐླྀ་ཐཱླྀ་ཐེ་ཐཻ་ཐོ་ཐཽ་ཐཾ་ཐཿ།

དཱ་དི་དཱི་དུ་དཱུ་དྲྀ་དཱྲྀ་དླྀ་དཱླྀ་དེ་དཻ་དོ་དཽ་དཾ་དཿ།

དྷཱ་དྷི་དྷཱི་དྷུ་དྷཱུ་དྷྲྀ་དྷཱྲྀ་དྷླྀ་དྷཱླྀ་དྷེ་དྷཻ་དྷོ་དྷཽ་དྷཾ་དྷཿ།

ནཱ་ནི་ནཱི་ནུ་ནཱུ་ནྲྀ་ནཱྲྀ་ནླྀ་ནཱླྀ་ནེ་ནཻ་ནོ་ནཽ་ནཾ་ནཿ།

པཱ་པི་པཱི་པུ་པཱུ་པྲྀ་པཱྲྀ་པླྀ་པཱླྀ་པེ་པཻ་པོ་པཽ་པཾ་པཿ།

ཕཱ་ཕི་ཕཱི་ཕུ་ཕཱུ་ཕྲྀ་ཕཱྲྀ་ཕླྀ་ཕཱླྀ་ཕེ་ཕཻ་ཕོ་ཕཽ་ཕཾ་ཕཿ།

བཱ་བི་བཱི་བུ་བཱུ་བྲྀ་བཱྲྀ་བླྀ་བཱླྀ་བེ་བཻ་བོ་བཽ་བཾ་བཿ།

བྷཱ་བྷི་བྷཱི་བྷུ་བྷཱུ་བྷྲྀ་བྷཱྲྀ་བྷླྀ་བྷཱླྀ་བྷེ་བྷཻ་བྷོ་བྷཽ་བྷཾ་བྷཿ།

མཱ་མི་མཱི་མུ་མཱུ་མྲྀ་མཱྲྀ་མླྀ་མཱླྀ་མེ་མཻ་མོ་མཽ་མཾ་མཿ།

ཙཱ་ཙི་ཙཱི་ཙུ་ཙཱུ་ཙྲྀ་ཙཱྲྀ་ཙླྀ་ཙཱླྀ་ཙེ་ཙཻ་ཙོ་ཙཽ་ཙཾ་ཙཿ།

ཚཱ་ཚི་ཚཱི་ཚུ་ཚཱུ་ཚྲྀ་ཚཱྲྀ་ཚླྀ་ཚཱླྀ་ཚེ་ཚཻ་ཚོ་ཚཽ་ཚཾ་ཚཿ།

ཛཱ་ཛི་ཛཱི་ཛུ་ཛཱུ་ཛྲྀ་ཛཱྲྀ་ཛླྀ་ཛཱླྀ་ཛེ་ཛཻ་ཛོ་ཛཽ་ཛཾ་ཛཿ།

ཝཱ་ཝི་ཝཱི་ཝུ་ཝཱུ་ཝྲྀ་ཝཱྲྀ་ཝླྀ་ཝཱླྀ་ཝེ་ཝཻ་ཝོ་ཝཽ་ཝཾ་ཝཿ།

ཞཱ་ཞི་ཞཱི་ཞུ་ཞཱུ་ཞྲྀ་ཞཱྲྀ་ཞླྀ་ཞཱླྀ་ཞེ་ཞཻ་ཞོ་ཞཽ་ཞཾ་ཞཿ།

ཟཱ་ཟི་ཟཱི་ཟུ་ཟཱུ་ཟྲྀ་ཟཱྲྀ་ཟླྀ་ཟཱླྀ་ཟེ་ཟཻ་ཟོ་ཟཽ་ཟཾ་ཟཿ།

འཱ་འི་འཱི་འུ་འཱུ་འྲྀ་འཱྲྀ་འླྀ་འཱླྀ་འེ་འཻ་འོ་འཽ་འཾ་འཿ།

ཡཱ་ཡི་ཡཱི་ཡུ་ཡཱུ་ཡྲྀ་ཡཱྲྀ་ཡླྀ་ཡཱླྀ་ཡེ་ཡཻ་ཡོ་ཡཽ་ཡཾ་ཡཿ།

རཱ་རི་རཱི་རུ་རཱུ་རྲྀ་རཱྲྀ་རླྀ་རཱླྀ་རེ་རཻ་རོ་རཽ་རཾ་རཿ།

ལཱ་ལི་ལཱི་ལུ་ལཱུ་ལྲྀ་ལཱྲྀ་ལླྀ་ལཱླྀ་ལེ་ལཻ་ལོ་ལཽ་ལཾ་ལཿ།

ཤཱ་ཤི་ཤཱི་ཤུ་ཤཱུ་ཤྲྀ་ཤཱྲྀ་ཤླྀ་ཤཱླྀ་ཤེ་ཤཻ་ཤོ་ཤཽ་ཤཾ་ཤཿ།

སཱ་སི་སཱི་སུ་སཱུ་སྲྀ་སཱྲྀ་སླྀ་སཱླྀ་སེ་སཻ་སོ་སཽ་སཾ་སཿ།

ཧཱ་ཧི་ཧཱི་ཧུ་ཧཱུ་ཧྲྀ་ཧཱྲྀ་ཧླྀ་ཧཱླྀ་ཧེ་ཧཻ་ཧོ་ཧཽ་ཧཾ་ཧཿ།

ཀྵཱ་ཀྵི་ཀྵཱི་ཀྵུ་ཀྵཱུ་ཀྵྲྀ་ཀྵཱྲྀ་ཀྵླྀ་ཀྵཱླྀ་ཀྵེ་ཀྵཻ་ཀྵོ་ཀྵཽ་ཀྵཾ་ཀྵཿ།

ཨཱ་ཨི་ཨཱི་ཨུ་ཨཱུ་ཨྲྀ་ཨཱྲྀ་ཨླྀ་ཨཱླྀ་ཨེ་ཨཻ་ཨོ་ཨཽ་ཨཾ་ཨཿ།

ಅಂಗಾರಕ ಬುಧ ಗುರು ಶುಕ್ರ ಶನಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಎಂಬ ಏಳು ಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಗಳಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾಲಭೈರವ ಮಹಾಕಾಳಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಹಾಕಾಲ ಪಾರ್ವತಿ ಮಹೇಶ್ವರ ಇವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕಾಲಭೈರವ ಮಹಾಕಾಳಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಇವರು ಸಾತ್ವಿಕರು. ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಹಾಕಾಲ ಪಾರ್ವತಿ ಮಹೇಶ್ವರ ಇವರು ರಾಜಸರು. ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಹಾಕಾಲ ಪಾರ್ವತಿ ಮಹೇಶ್ವರ ಇವರು ತಾಮಸರು

ଦୁଇ ଜଣ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି

ཤ་ཁ་ཕྱོགས་ཀྱི་ཆོས་འབྱུང་།

ಅಂಗಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಂ ಕೌರವಂ ಕರ್ಣಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊಗಳ್ದಂ ಕರ್ಣನಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೆಣಕಿದಂ ಕರ್ಣನಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೆಣಕಿ ಪೊಗಳ್

ଅଟନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଅବସରରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଶ୍ରୀଗରୁଡ଼ ଆସି ଶ୍ରୀଜୟଦେବଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଯିବାରୁ ଶ୍ରୀଜୟଦେବ ଶ୍ରୀଗରୁଡ଼ଙ୍କୁ ଦେଖି ଆଦର କରି ଆସିବାର କାରଣ ପଚାରିଲେ ଶ୍ରୀଗରୁଡ଼ ଶ୍ରୀଜୟଦେବଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଜଣାଇଲେ ଶ୍ରୀଜୟଦେବ ଶ୍ରୀଗରୁଡ଼ଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଆପଣ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଜଣାଇଲେ ମୁଁ ଯିବି ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଗରୁଡ଼ ଶ୍ରୀଜୟଦେବଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଆସିଛି ଏଥିର

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་སྙིང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ།།

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་སྙིང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ།།

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་སྙིང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ།།

ଅଟନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ।

ଅଟନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ। ଏମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ।

ଏହି ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଆଦି ଯେତେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ ଧାରଣ ପାଇଁ ଆହାର ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଆହାର ସମସ୍ତେ ଏକ ପ୍ରକାର ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ ଜୀବ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଆହାର ପାଇଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ସେ ସେହି ପ୍ରକାର ଆହାର ପାଇଛି । ଏହି ଆହାର ପାଇବା ପାଇଁ ଜୀବମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗ ଆବଶ୍ୟକ ସେହି ସେହି ଅଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଜୀବ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଆହାର ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗ ପାଇଛି ତାହା ଦେଖିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ଏହି ଜଗତରେ ଯେତେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ଆହାର ଏକ ପ୍ରକାର ନୁହେଁ । ଏକ ଏକ ଜୀବ ଏକ ଏକ ପ୍ରକାର ଆହାର ପାଇଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି । ଏକ ଏକ ଜୀବ ଏକ ଏକ ପ୍ରକାର ଆହାର ପାଇଁ ଏକ ଏକ ପ୍ରକାର ଅଙ୍ଗ ପାଇଛି

୭୭। ଜଳଜନ୍ତୁ ଦେଖିଲେ । ପ୍ରଭୁମାନେ ଦୁଇଥର ଦେଖିଲେ । ଦୁଇଥର ଦେଖିଲ

ཀ་ ཁ་ ཀ་ ཁ་ ཀ་ ཁ་

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରକା ଗମନ ଓ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀଶୁକ ଉବାଚ ।
ଏବଂ ନିଶମ୍ୟ ଭଗବାନ୍ ଦେବଦେବୋ ଜନାର୍ଦ୍ଦନଃ ।
ସୁହୃତ୍ପକ୍ଷକ୍ଷପଣଂ ସ୍ୱୟଂ ତତ୍ରାନୁପପଦ୍ୟତେ ।
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନାପରାଧେନ କୁରୁକୁଲ୍ୟା ମହାରଥାଃ ।
ସଗଦାଃ ସାତ୍ୟକିପ୍ରାୟା ନିର୍ମ୍ମୂଳଂ ହି ବିନଙ୍କ୍ଷ୍ୟତି ।
ଏତତ୍ତୁ ଭଗବାନ୍ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଭୂଭାରହରଣଂ ପ୍ରଭୁଃ ।
ତତ୍ରାନୁମୋଦତେ ନୂନଂ ଲୋକସ୍ୟାନୁଗ୍ରହାୟ ହି ।
ଏବଂ ସଞ୍ଚିନ୍ତ୍ୟ ଭଗବାନ୍ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଜୁଗୁପ୍ସିତମ୍ ।
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଂ ସମାହୂୟ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନମୁବାଚ ହ ।
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ମହାବାହୋ ମା ଯୁଦ୍ଧଂ ପାଣ୍ଡବୈଃ ସହ ।
ଭ୍ରାତୃଭିଃ ସ୍ୱଜନୈଃ ସାର୍ଦ୍ଧଂ ଜ୍ଞାତୀନାଂ ହି ବିଶେଷତଃ ।
ଅଜାତଶତ୍ରୁଃ ପୂର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ ଆତ୍ମବୈରସ୍ୟ ମୋକ୍ଷଣମ୍ ।
ଅଜାନତାମିବ ପଦଂ ଶିବମତ୍ୟନ୍ତତୋ ନୃଣାମ୍ ।
ଏତାବଦୁକ୍ତ୍ୱା ଭଗବାନ୍ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଗୃହଂ ଯୟୌ ।
ଅଜାତଶତ୍ରୁରପ୍ୟେତ୍ୟ ଭ୍ରାତୃଭିଃ କୃଷ୍ଣଚୋଦିତଃ ।
ଅକ୍ଷୌହିଣୀଭିଃ ସପ୍ତଭିଃ ସ୍ୱସୈନ୍ୟମୁପନୀୟ ତମ୍ ।
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଂ ପୁରସ୍କୃତ୍ୟ ଯୁଯୁତ୍ସୁଃ ପୁନରାଗମତ୍ ।
ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ତାନ୍ ସମନୁପ୍ରାପ୍ତାନ୍ ପାଣ୍ଡବାନ୍ ଭଗବାନ୍ ହରିଃ ।
ଅଜାତଶତ୍ରୁମଭ୍ୟେତ୍ୟ ପପ୍ରଚ୍ଛାବିକୃତଃ ପ୍ରଭୁଃ ।
କଚ୍ଚିତ୍ ପୁରୁଷସିଂହାନାଂ ବୋ ବିଭୋ ଶାର୍ଙ୍ଗଧନ୍ୱନାମ୍ ।
ଅଭୂତଶତ୍ରୁତା ରାଜନ୍ ଯୁଷ୍ମାସୁ ଭରତର୍ଷଭ ।
ଅଜାତଶତ୍ରୁରୁବାଚ ।
ଭବତ୍ପ୍ରସାଦାଦ୍ଭଗବନ୍ନଜାତାରିରହଂ ପ୍ରଭୋ ।
ରାଜସୂୟୋ ମହାନଦ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ଇତି ପ୍ରଭୋ ।
ଯତ୍ର ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରଃ ସାକ୍ଷାତ୍ ଆତ୍ମାନୁଜସୁହୃତ୍ପ୍ରିୟଃ ।
ଅଜାତଶତ୍ରୁରିତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୁତଂ ମେ ନାରଦାତ୍ତବ ।
ଦିଷ୍ଟ୍ୟା ପିତୃବ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠେ ତ୍ୱାଂ ପଶ୍ୟାମୋ ସୁମଙ୍ଗଳମ୍ ।
ଦିଷ୍ଟ୍ୟା ଦୁଶ୍ଚରିତଂ ରାଜ୍ଞଃ ସୁଯୋଧନସ୍ୟ ଦୁରତ୍ୟୟମ୍ ।
ଦିଷ୍ଟ୍ୟା ଦୁରୁଦୟଂ ଚାପି ଜତୁଗୃହବିସର୍ପଣମ୍ ।
ଦିଷ୍ଟ୍ୟା ଦ୍ୟୂତାହ୍ୱୟଂ ଚାପି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୃତଂ ଦୁରଃ ।
ଦିଷ୍ଟ୍ୟା ଦୁରୁଦୟଂ ଚାପି ଜତୁଗୃହବିସର୍ପଣମ୍ ।
ଦିଷ୍ଟ୍ୟା ଦ୍ୟୂତାହ୍ୱୟଂ ଚାପି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୃତଂ ଦୁରଃ ।
ଦିଷ୍ଟ୍ୟା ଦ୍ରୌପଦ୍ୟାଃ ପରମଂ ଦୁରବସ୍ଥାଯାଃ ସମାଗତମ୍

ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹೋದೆವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದ ಉತ್ತರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಪೂರ್ವ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯ

ཀ་ཀ་ཀི་ཀཱ་ཀུ་ཀཱུ་ཀྲུ་ཀཱྲུ་ཀླུ་ཀཱླུ་ཀེ་ཀཻ་ཀོ་ཀཽ་ཀཾ་ཀཿ།
ཁ་ཁ་ཁི་ཁཱ་ཁུ་ཁཱུ་ཁྲུ་ཁཱྲུ་ཁླུ་ཁཱླུ་ཁེ་ཁཻ་ཁོ་ཁཽ་ཁཾ་ཁཿ།
ག་ག་གི་གཱ་གུ་གཱུ་གྲུ་གཱྲུ་གླུ་གཱླུ་གེ་གཻ་གོ་གཽ་གཾ་གཿ།
ང་ང་ངི་ངཱ་ངུ་ངཱུ་ངྲུ་ངཱྲུ་ངླུ་ངཱླུ་ངེ་ངཻ་ངོ་ངཽ་ངཾ་ངཿ།
ཅ་ཅ་ཅི་ཅཱ་ཅུ་ཅཱུ་ཅྲུ་ཅཱྲུ་ཅླུ་ཅཱླུ་ཅེ་ཅཻ་ཅོ་ཅཽ་ཅཾ་ཅཿ།
ཆ་ཆ་ཆི་ཆཱ་ཆུ་ཆཱུ་ཆྲུ་ཆཱྲུ་ཆླུ་ཆཱླུ་ཆེ་ཆཻ་ཆོ་ཆཽ་ཆཾ་ཆཿ།
ཇ་ཇ་ཇི་ཇཱ་ཇུ་ཇཱུ་ཇྲུ་ཇཱྲུ་ཇླུ་ཇཱླུ་ཇེ་ཇཻ་ཇོ་ཇཽ་ཇཾ་ཇཿ།
ཉ་ཉ་ཉི་ཉཱ་ཉུ་ཉཱུ་ཉྲུ་ཉཱྲུ་ཉླུ་ཉཱླུ་ཉེ་ཉཻ་ཉོ་ཉཽ་ཉཾ་ཉཿ།
ཏ་ཏ་ཏི་ཏཱ་ཏུ་ཏཱུ་ཏྲུ་ཏཱྲུ་ཏླུ་ཏཱླུ་ཏེ་ཏཻ་ཏོ་ཏཽ་ཏཾ་ཏཿ།
ཐ་ཐ་ཐི་ཐཱ་ཐུ་ཐཱུ་ཐྲུ་ཐཱྲུ་ཐླུ་ཐཱླུ་ཐེ་ཐཻ་ཐོ་ཐཽ་ཐཾ་ཐཿ།
ད་ད་དི་དཱ་དུ་དཱུ་དྲུ་དཱྲུ་དླུ་དཱླུ་དེ་དཻ་དོ་དཽ་དཾ་དཿ།
ན་ན་ནི་ནཱ་ནུ་ནཱུ་ནྲུ་ནཱྲུ་ནླུ་ནཱླུ་ནེ་ནཻ་ནོ་ནཽ་ནཾ་ནཿ།
པ་པ་པི་པཱ་པུ་པཱུ་པྲུ་པཱྲུ་པླུ་པཱླུ་པེ་པཻ་པོ་པཽ་པཾ་པཿ།
ཕ་ཕ་ཕི་ཕཱ་ཕུ་ཕཱུ་ཕྲུ་ཕཱྲུ་ཕླུ་ཕཱླུ་ཕེ་ཕཻ་ཕོ་ཕཽ་ཕཾ་ཕཿ།
བ་བ་བི་བཱ་བུ་བཱུ་བྲུ་བཱྲུ་བླུ་བཱླུ་བེ་བཻ་བོ་བཽ་བཾ་བཿ།
མ་མ་མི་མཱ་མུ་མཱུ་མྲུ་མཱྲུ་མླུ་མཱླུ་མེ་མཻ་མོ་མཽ་མཾ་མཿ།
ཙ་ཙ་ཙི་ཙཱ་ཙུ་ཙཱུ་ཙྲུ་ཙཱྲུ་ཙླུ་ཙཱླུ་ཙེ་ཙཻ་ཙོ་ཙཽ་ཙཾ་ཙཿ།
ཚ་ཚ་ཚི་ཚཱ་ཚུ་ཚཱུ་ཚྲུ་ཚཱྲུ་ཚླུ་ཚཱླུ་ཚེ་ཚཻ་ཚོ་ཚཽ་ཚཾ་ཚཿ།
ཛ་ཛ་ཛི་ཛཱ་ཛུ་ཛཱུ་ཛྲུ་ཛཱྲུ་ཛླུ་ཛཱླུ་ཛེ་ཛཻ་ཛོ་ཛཽ་ཛཾ་ཛཿ།
ཝ་ཝ་ཝི་ཝཱ་ཝུ་ཝཱུ་ཝྲུ་ཝཱྲུ་ཝླུ་ཝཱླུ་ཝེ་ཝཻ་ཝོ་ཝཽ་ཝཾ་ཝཿ།
ཞ་ཞ་ཞི་ཞཱ་ཞུ་ཞཱུ་ཞྲུ་ཞཱྲུ་ཞླུ་ཞཱླུ་ཞེ་ཞཻ་ཞོ་ཞཽ་ཞཾ་ཞཿ།
ཟ་ཟ་ཟི་ཟཱ་ཟུ་ཟཱུ་ཟྲུ་ཟཱྲུ་ཟླུ་ཟཱླུ་ཟེ་ཟཻ་ཟོ་ཟཽ་ཟཾ་ཟཿ།
འ་འ་འི་འཱ་འུ་འཱུ་འྲུ་འཱྲུ་འླུ་འཱླུ་འེ་འཻ་འོ་འཽ་འཾ་འཿ།
ཡ་ཡ་ཡི་ཡཱ་ཡུ་ཡཱུ་ཡྲུ་ཡཱྲུ་ཡླུ་ཡཱླུ་ཡེ་ཡཻ་ཡོ་ཡཽ་ཡཾ་ཡཿ།
ར་ར་རི་རཱ་རུ་རཱུ་རྲུ་རཱྲུ་རླུ་རཱླུ་རེ་རཻ་རོ་རཽ་རཾ་རཿ།
ལ་ལ་ལི་ལཱ་ལུ་ལཱུ་ལྲུ་ལཱྲུ་ལླུ་ལཱླུ་ལེ་ལཻ་ལོ་ལཽ་ལཾ་ལཿ།
ཤ་ཤ་ཤི་ཤཱ་ཤུ་ཤཱུ་ཤྲུ་ཤཱྲུ་ཤླུ་ཤཱླུ་ཤེ་ཤཻ་ཤོ་ཤཽ་ཤཾ་ཤཿ།
ས་ས་སི་སཱ་སུ་སཱུ་སྲུ་སཱྲུ་སླུ་སཱླུ་སེ་སཻ་སོ་སཽ་སཾ་སཿ།
ཧ་ཧ་ཧི་ཧཱ་ཧུ་ཧཱུ་ཧྲུ་ཧཱྲུ་ཧླུ་ཧཱླུ་ཧེ་ཧཻ་ཧོ་ཧཽ་ཧཾ་ཧཿ།
ཨ་ཨ་ཨི་ཨཱ་ཨུ་ཨཱུ་ཨྲུ་ཨཱྲུ་ཨླུ་ཨཱླུ་ཨེ་ཨཻ་ཨོ་ཨཽ་ཨཾ་ཨཿ།

ଅଟ ଅଟ ଅଟ

೨೭। ಶಿವಾಯೇತಿ ಶಿವಾಯೇತಿ ಶಿವಾಯೇತಿ ಪುನಃ ಪುನಃ। ಶಿವಾಯೇತಿ ಶಿವಾಯೇತಿ ಶಿವಾಯೇತಿ ಪುನಃ ಪುನಃ। ಶಿವಾಯೇತಿ ಶಿವಾಯೇತಿ ಶಿವಾಯೇತಿ ಪುನಃ ಪುನಃ।

ཀ་ ཀཱ་ ཀི་ ཀཱི་ ཀུ་ ཀཱུ་ ཀྲུ་ ཀཱྲུ་ ཀླུ་ ཀཱླུ་ ཀེ་ ཀཻ་ ཀོ་ ཀཽ་ ཀྭ་ ཀྲྭ་ ཀླྭ་ ཀྲླྭ་ ཀྱ་ ཀྲྱ་ ཀླྱ་ ཀྲླྱ་ ཀྵ་ ཀྵྲ་ ཀྵླ་ ཀྵྲླ་ ཀྵྱ་ ཀྵྲྱ་ ཀྵླྱ་ ཀྵྲླྱ་ ཀྵྭ་ ཀྵྲྭ་ ཀྵླྭ་ ཀྵྲླྭ་ ཀྵྱྭ་ ཀྵྲྱྭ་ ཀྵླྱྭ་ ཀྵྲླྱྭ་ ཀྵྭྱ་ ཀྵྲྭྱ་ ཀྵླྭྱ་ ཀྵྲླྭྱ་ ཀྵྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱ་ ཀྵྭྱ་ ཀྵྲྭྱ་ ཀྵླྭྱ་ ཀྵྲླྭྱ་ ཀྵྱྭྱ་ ཀྵྲྱྭྱ་ ཀྵླྱྭྱ་ ཀྵྲླྱྭྱ་ ཀྵྭྱ་ ཀྵྲྭྱ་ ཀྵླྭྱ་ ཀྵྲླྭྱ་ ཀྵྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭྱྭ

ಕಾಣದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಬಳಲಿ ಬಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪಿಸಿ ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಿಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಂಗದನನ್ನು ಕರೆದು ಅವನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಂಗದನು ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ།
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ།
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ།
ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱོན་ཏེ།

ཀ་ ཁ་ ག་ ང་ ཅ་ ཆ་ ཇ་ ཉ་ ཏ་ ཐ་ ད་ ན་ པ་ ཕ་ བ་ མ་ ཙ་ ཚ་ ཛ་ ཝ་ ཞ་ ཟ་ འ་ ཡ་ ར་ ལ་ ཤ་ ས་ ཧ་ ཨ་

ཀཱ་ ཁཱ་ གཱ་ ངཱ་ ཅཱ་ ཆཱ་ ཇཱ་ ཉཱ་ ཏཱ་ ཐཱ་ དཱ་ ནཱ་ པཱ་ ཕཱ་ བཱ་ མཱ་ ཙཱ་ ཚཱ་ ཛཱ་ ཝཱ་ ཞཱ་ ཟཱ་ འཱ་ ཡཱ་ རཱ་ ལཱ་ ཤཱ་ སཱ་ ཧཱ་ ཨཱ་

ཀི་ ཁི་ གི་ ངི་ ཅི་ ཆི་ ཇི་ ཉི་ ཏི་ ཐི་ དི་ ནི་ པི་ ཕི་ བི་ མི་ ཙི་ ཚི་ ཛི་ ཝི་ ཞི་ ཟི་ འི་ ཡི་ རི་ ལི་ ཤི་ སི་ ཧི་ ཨི་

ཀཱི་ ཁཱི་ གཱི་ ངཱི་ ཅཱི་ ཆཱི་ ཇཱི་ ཉཱི་ ཏཱི་ ཐཱི་ དཱི་ ནཱི་ པཱི་ ཕཱི་ བཱི་ མཱི་ ཙཱི་ ཚཱི་ ཛཱི་ ཝཱི་ ཞཱི་ ཟཱི་ འཱི་ ཡཱི་ རཱི་ ལཱི་ ཤཱི་ སཱི་ ཧཱི་ ཨཱི་

ཀུ་ ཁུ་ གུ་ ངུ་ ཅུ་ ཆུ་ ཇུ་ ཉུ་ ཏུ་ ཐུ་ དུ་ ནུ་ པུ་ ཕུ་ བུ་ མུ་ ཙུ་ ཚུ་ ཛུ་ ཝུ་ ཞུ་ ཟུ་ འུ་ ཡུ་ རུ་ ལུ་ ཤུ་ སུ་ ཧུ་ ཨུ་

ཀཱུ་ ཁཱུ་ གཱུ་ ངཱུ་ ཅཱུ་ ཆཱུ་ ཇཱུ་ ཉཱུ་ ཏཱུ་ ཐཱུ་ དཱུ་ ནཱུ་ པཱུ་ ཕཱུ་ བཱུ་ མཱུ་ ཙཱུ་ ཚཱུ་ ཛཱུ་ ཝཱུ་ ཞཱུ་ ཟཱུ་ འཱུ་ ཡཱུ་ རཱུ་ ལཱུ་ ཤཱུ་ སཱུ་ ཧཱུ་ ཨཱུ་

ཀྲུ་ ཁྲུ་ གྲུ་ ངྲུ་ ཅྲུ་ ཆྲུ་ ཇྲུ་ ཉྲུ་ ཏྲུ་ ཐྲུ་ དྲུ་ ནྲུ་ པྲུ་ ཕྲུ་ བྲུ་ མྲུ་ ཙྲུ་ ཚྲུ་ ཛྲུ་ ཝྲུ་ ཞྲུ་ ཟྲུ་ འྲུ་ ཡྲུ་ རྲུ་ ལྲུ་ ཤྲུ་ སྲུ་ ཧྲུ་ ཨྲུ་

ཀླུ་ ཁླུ་ གླུ་ ངླུ་ ཅླུ་ ཆླུ་ ཇླུ་ ཉླུ་ ཏླུ་ ཐླུ་ དླུ་ ནླུ་ པླུ་ ཕླུ་ བླུ་ མླུ་ ཙླུ་ ཚླུ་ ཛླུ་ ཝླུ་ ཞླུ་ ཟླུ་ འླུ་ ཡླུ་ རླུ་ ལླུ་ ཤླུ་ སླུ་ ཧླུ་ ཨླུ་

ཀེ་ ཁེ་ གེ་ ངེ་ ཅེ་ ཆེ་ ཇེ་ ཉེ་ ཏེ་ ཐེ་ དེ་ ནེ་ པེ་ ཕེ་ བེ་ མེ་ ཙེ་ ཚེ་ ཛེ་ ཝེ་ ཞེ་ ཟེ་ འེ་ ཡེ་ རེ་ ལེ་ ཤེ་ སེ་ ཧེ་ ཨེ་

ཀཱེ་ ཁཱེ་ གཱེ་ ངཱེ་ ཅཱེ་ ཆཱེ་ ཇཱེ་ ཉཱེ་ ཏཱེ་ ཐཱེ་ དཱེ་ ནཱེ་ པཱེ་ ཕཱེ་ བཱེ་ མཱེ་ ཙཱེ་ ཚཱེ་ ཛཱེ་ ཝཱེ་ ཞཱེ་ ཟཱེ་ འཱེ་ ཡཱེ་ རཱེ་ ལཱེ་ ཤཱེ་ སཱེ་ ཧཱེ་ ཨཱེ་

ཀཻ་ ཁཻ་ གཻ་ ངཻ་ ཅཻ་ ཆཻ་ ཇཻ་ ཉཻ་ ཏཻ་ ཐཻ་ དཻ་ ནཻ་ པཻ་ ཕཻ་ བཻ་ མཻ་ ཙཻ་ ཚཻ་ ཛཻ་ ཝཻ་ ཞཻ་ ཟཻ་ འཻ་ ཡཻ་ རཻ་ ལཻ་ ཤཻ་ སཻ་ ཧཻ་ ཨཻ་

ཀོ་ ཁོ་ གོ་ ངོ་ ཅོ་ ཆོ་ ཇོ་ ཉོ་ ཏོ་ ཐོ་ དོ་ ནོ་ པོ་ ཕོ་ བོ་ མོ་ ཙོ་ ཚོ་ ཛོ་ ཝོ་ ཞོ་ ཟོ་ འོ་ ཡོ་ རོ་ ལོ་ ཤོ་ སོ་ ཧོ་ ཨོ་

ཀཽ་ ཁཽ་ གཽ་ ངཽ་ ཅཽ་ ཆཽ་ ཇཽ་ ཉཽ་ ཏཽ་ ཐཽ་ དཽ་ ནཽ་ པཽ་ ཕཽ་ བཽ་ མཽ་ ཙཽ་ ཚཽ་ ཛཽ་ ཝཽ་ ཞཽ་ ཟཽ་ འཽ་ ཡཽ་ རཽ་ ལཽ་ ཤཽ་ སཽ་ ཧཽ་ ཨཽ་

ཀྃ་ ཁྃ་ གྃ་ ངྃ་ ཅྃ་ ཆྃ་ ཇྃ་ ཉྃ་ ཏྃ་ ཐྃ་ དྃ་ ནྃ་ པྃ་ ཕྃ་ བྃ་ མྃ་ ཙྃ་ ཚྃ་ ཛྃ་ ཝྃ་ ཞྃ་ ཟྃ་ འྃ་ ཡྃ་ རྃ་ ལྃ་ ཤྃ་ སྃ་ ཧྃ་ ཨྃ་

ཀཿ ཁཿ གཿ ངཿ ཅཿ ཆཿ ཇཿ ཉཿ ཏཿ ཐཿ དཿ ནཿ པཿ ཕཿ བཿ མཿ ཙཿ ཚཿ ཛཿ ཝཿ ཞཿ ཟཿ འཿ ཡཿ རཿ ལཿ ཤཿ སཿ ཧཿ ཨཿ

ཀྀ་ ཁྀ་ གྀ་ ངྀ་ ཅྀ་ ཆྀ་ ཇྀ་ ཉྀ་ ཏྀ་ ཐྀ་ དྀ་ ནྀ་ པྀ་ ཕྀ་ བྀ་ མྀ་ ཙྀ་ ཚྀ་ ཛྀ་ ཝྀ་ ཞྀ་ ཟྀ་ འྀ་ ཡྀ་ རྀ་ ལྀ་ ཤྀ་ སྀ་ ཧྀ་ ཨྀ་

ཀཷ་ ཁཷ་ གཷ་ ངཷ་ ཅཷ་ ཆཷ་ ཇཷ་ ཉཷ་ ཏཷ་ ཐཷ་ དཷ་ ནཷ་ པཷ་ ཕཷ་ བཷ་ མཷ་ ཙཷ་ ཚཷ་ ཛཷ་ ཝཷ་ ཞཷ་ ཟཷ་ འཷ་ ཡཷ་ རཷ་ ལཷ་ ཤཷ་ སཷ་ ཧཷ་ ཨཷ་

ཀཹ་ ཁཹ་ གཹ་ ངཹ་ ཅཹ་ ཆཹ་ ཇཹ་ ཉཹ་ ཏཹ་ ཐཹ་ དཹ་ ནཹ་ པཹ་ ཕཹ་ བཹ་ མཹ་ ཙཹ་ ཚཹ་ ཛཹ་ ཝཹ་ ཞཹ་ ཟཹ་ འཹ་ ཡཹ་ རཹ་ ལཹ་ ཤཹ་ སཹ་ ཧཹ་ ཨཹ་

ཀྐ་ ཁྐ་ གྐ་ ངྐ་ ཅྐ་ ཆྐ་ ཇྐ་ ཉྐ་ ཏྐ་ ཐྐ་ དྐ་ ནྐ་ པྐ་ ཕྐ་ བྐ་ མྐ་ ཙྐ་ ཚྐ་ ཛྐ་ ཝྐ་ ཞྐ་ ཟྐ་ འྐ་ ཡྐ་ རྐ་ ལྐ་ ཤྐ་ སྐ་ ཧྐ་ ཨྐ་

ཀྑ་ ཁྑ་ གྑ་ ངྑ་ ཅྑ་ ཆྑ་ ཇྑ་ ཉྑ་ ཏྑ་ ཐྑ་ དྑ་ ནྑ་ པྑ་ ཕྑ་ བྑ་ མྑ་ ཙྑ་ ཚྑ་ ཛྑ་ ཝྑ་ ཞྑ་ ཟྑ་ འྑ་ ཡྑ་ རྑ་ ལྑ་ ཤྑ་ སྑ་ ཧྑ་ ཨྑ་

ཀྒ་ ཁྒ་ གྒ་ ངྒ་ ཅྒ་ ཆྒ་ ཇྒ་ ཉྒ་ ཏྒ་ ཐྒ་ དྒ་ ནྒ་ པྒ་ ཕྒ་ བྒ་ མྒ་ ཙྒ་ ཚྒ་ ཛྒ་ ཝྒ་ ཞྒ་ ཟྒ་ འྒ་ ཡྒ་ རྒ་ ལྒ་ ཤྒ་ སྒ་ ཧྒ་ ཨྒ་

ཀྒྷ་ ཁྒྷ་ གྒྷ་ ངྒྷ་ ཅྒྷ་ ཆྒྷ་ ཇྒྷ་ ཉྒྷ་ ཏྒྷ་ ཐྒྷ་ དྒྷ་ ནྒྷ་ པྒྷ་ ཕྒྷ་ བྒྷ་ མྒྷ་ ཙྒྷ་ ཚྒྷ་ ཛྒྷ་ ཝྒྷ་ ཞྒྷ་ ཟྒྷ་ འྒྷ་ ཡྒྷ་ རྒྷ་ ལྒྷ་ ཤྒྷ་ སྒྷ་ ཧྒྷ་ ཨྒྷ་

ཀྔ་ ཁྔ་ གྔ་ ངྔ་ ཅྔ་ ཆྔ་ ཇྔ་ ཉྔ་ ཏྔ་ ཐྔ་ དྔ་ ནྔ་ པྔ་ ཕྔ་ བྔ་ མྔ་ ཙྔ་ ཚྔ་ ཛྔ་ ཝྔ་ ཞྔ་ ཟྔ་ འྔ་ ཡྔ་ རྔ་ ལྔ་ ཤྔ་ སྔ་ ཧྔ་ ཨྔ་

ཀྕ་ ཁྕ་ གྕ་ ངྕ་ ཅྕ་ ཆྕ་ ཇྕ་ ཉྕ་ ཏྕ་ ཐྕ་ དྕ་ ནྕ་ པྕ་ ཕྕ་ བྕ་ མྕ་ ཙྕ་ ཚྕ་ ཛྕ་ ཝྕ་ ཞྕ་ ཟྕ་ འྕ་ ཡྕ་ རྕ་ ལྕ་ ཤྕ་ སྕ་ ཧྕ་ ཨྕ་

ཀྖ་ ཁྖ་ གྖ་ ངྖ་ ཅྖ་ ཆྖ་ ཇྖ་ ཉྖ་ ཏྖ་ ཐྖ་ དྖ་ ནྖ་ པྖ་ ཕྖ་ བྖ་ མྖ་ ཙྖ་ ཚྖ་ ཛྖ་ ཝྖ་ ཞྖ་ ཟྖ་ འྖ་ ཡྖ་ རྖ་ ལྖ་ ཤྖ་ སྖ་ ཧྖ་ ཨྖ་

ཀྗ་ ཁྗ་ གྗ་ ངྗ་ ཅྗ་ ཆྗ་ ཇྗ་ ཉྗ་ ཏྗ་ ཐྗ་ དྗ་ ནྗ་ པྗ་ ཕྗ་ བྗ་ མྗ་ ཙྗ་ ཚྗ་ ཛྗ་ ཝྗ་ ཞྗ་ ཟྗ་ འྗ་ ཡྗ་ རྗ་ ལྗ་ ཤྗ་ སྗ་ ཧྗ་ ཨྗ་

ཀྙ་ ཁྙ་ གྙ་ ངྙ་ ཅྙ་ ཆྙ་ ཇྙ་ ཉྙ་ ཏྙ་ ཐྙ་ དྙ་ ནྙ་ པྙ་ ཕྙ་ བྙ་ མྙ་ ཙྙ་ ཚྙ་ ཛྙ་ ཝྙ་ ཞྙ་ ཟྙ་ འྙ་ ཡྙ་ རྙ་ ལྙ་ ཤྙ་ སྙ་ ཧྙ་ ཨྙ་

ཀྚ་ ཁྚ་ གྚ་ ངྚ་ ཅྚ་ ཆྚ་ ཇྚ་ ཉྚ་ ཏྚ་ ཐྚ་ དྚ་ ནྚ་ པྚ་ ཕྚ་ བྚ་ མྚ་ ཙྚ་ ཚྚ་ ཛྚ་ ཝྚ་ ཞྚ་ ཟྚ་ འྚ་ ཡྚ་ རྚ་ ལྚ་ ཤྚ་ སྚ་ ཧྚ་ ཨྚ་

ཀྛ་ ཁྛ་ གྛ་ ངྛ་ ཅྛ་ ཆྛ་ ཇྛ་ ཉྛ་ ཏྛ་ ཐྛ་ དྛ་ ནྛ་ པྛ་ ཕྛ་ བྛ་ མྛ་ ཙྛ་ ཚྛ་ ཛྛ་ ཝྛ་ ཞྛ་ ཟྛ་ འྛ་ ཡྛ་ རྛ་ ལྛ་ ཤྛ་ སྛ་ ཧྛ་ ཨྛ་

ཀྜ་ ཁྜ་ གྜ་ ངྜ་ ཅྜ་ ཆྜ་ ཇྜ་ ཉྜ་ ཏྜ་ ཐྜ་ དྜ་ ནྜ་ པྜ་ ཕྜ་ བྜ་ མྜ་ ཙྜ་ ཚྜ་ ཛྜ་ ཝྜ་ ཞྜ་ ཟྜ་ འྜ་ ཡྜ་ རྜ་ ལྜ་ ཤྜ་ སྜ་ ཧྜ་ ཨྜ་

ཀྜྷ་ ཁྜྷ་ གྜྷ་ ངྜྷ་ ཅྜྷ་ ཆྜྷ་ ཇྜྷ་ ཉྜྷ་ ཏྜྷ་ ཐྜྷ་ དྜྷ་ ནྜྷ་ པྜྷ་ ཕྜྷ་ བྜྷ་ མྜྷ་ ཙྜྷ་ ཚྜྷ་ ཛྜྷ་ ཝྜྷ་ ཞྜྷ་ ཟྜྷ་ འྜྷ་ ཡྜྷ་ རྜྷ་ ལྜྷ་ ཤྜྷ་ སྜྷ་ ཧྜྷ་ ཨྜྷ་

ཀྞ་ ཁྞ་ གྞ་ ངྞ་ ཅྞ་ ཆྞ་ ཇྞ་ ཉྞ་ ཏྞ་ ཐྞ་ དྞ་ ནྞ་ པྞ་ ཕྞ་ བྞ་ མྞ་ ཙྞ་ ཚྞ་ ཛྞ་ ཝྞ་ ཞྞ་ ཟྞ་ འྞ་ ཡྞ་ རྞ་ ལྞ་ ཤྞ་ སྞ་ ཧྞ་ ཨྞ་

ཀྟ་ ཁྟ་ གྟ་ ངྟ་ ཅྟ་ ཆྟ་ ཇྟ་ ཉྟ་ ཏྟ་ ཐྟ་ དྟ་ ནྟ་ པྟ་ ཕྟ་ བྟ་ མྟ་ ཙྟ་ ཚྟ་ ཛྟ་ ཝྟ་ ཞྟ་ ཟྟ་ འྟ་ ཡྟ་ རྟ་ ལྟ་ ཤྟ་ སྟ་ ཧྟ་ ཨྟ་

ཀྠ་ ཁྠ་ གྠ་ ངྠ་ ཅྠ་ ཆྠ་ ཇྠ་ ཉྠ་ ཏྠ་ ཐྠ་ དྠ་ ནྠ་ པྠ་ ཕྠ་ བྠ་ མྠ་ ཙྠ་ ཚྠ་ ཛྠ་ ཝྠ་ ཞྠ་ ཟྠ་ འྠ་ ཡྠ་ རྠ་ ལྠ་ ཤྠ་ སྠ་ ཧྠ་ ཨྠ་

ཀྡ་ ཁྡ་ གྡ་ ངྡ་ ཅྡ་ ཆྡ་ ཇྡ་ ཉྡ་ ཏྡ་ ཐྡ་ དྡ་ ནྡ་ པྡ་ ཕྡ་ བྡ་ མྡ་ ཙྡ་ ཚྡ་ ཛྡ་ ཝྡ་ ཞྡ་ ཟྡ་ འྡ་ ཡྡ་ རྡ་ ལྡ་ ཤྡ་ སྡ་ ཧྡ་ ཨྡ་

ཀྡྷ་ ཁྡྷ་ གྡྷ་ ངྡྷ་ ཅྡྷ་ ཆྡྷ་ ཇྡྷ་ ཉྡྷ་ ཏྡྷ་ ཐྡྷ་ དྡྷ་ ནྡྷ་ པྡྷ་ ཕྡྷ་ བྡྷ་ མྡྷ་ ཙྡྷ་ ཚྡྷ་ ཛྡྷ་ ཝྡྷ་ ཞྡྷ་ ཟྡྷ་ འྡྷ་ ཡྡྷ་ རྡྷ་ ལྡྷ་ ཤྡྷ་ སྡྷ་ ཧྡྷ་ ཨྡྷ་

ཀྣ་ ཁྣ་ གྣ་ ངྣ་ ཅྣ་ ཆྣ་ ཇྣ་ ཉྣ་ ཏྣ་ ཐྣ་ དྣ་ ནྣ་ པྣ་ ཕྣ་ བྣ་ མྣ་ ཙྣ་ ཚྣ་ ཛྣ་ ཝྣ་ ཞྣ་ ཟྣ་ འྣ་ ཡྣ་ རྣ་ ལྣ་ ཤྣ་ སྣ་ ཧྣ་ ཨྣ་

ཀྤ་ ཁྤ་ གྤ་ ངྤ་ ཅྤ་ ཆྤ་ ཇྤ་ ཉྤ་ ཏྤ་ ཐྤ་ དྤ་ ནྤ་ པྤ་ ཕྤ་ བྤ་ མྤ་ ཙྤ་ ཚྤ་ ཛྤ་ ཝྤ་ ཞྤ་ ཟྤ་ འྤ་ ཡྤ་ རྤ་ ལྤ་ ཤྤ་ སྤ་ ཧྤ་ ཨྤ་

ཀྥ་ ཁྥ་ གྥ་ ངྥ་ ཅྥ་ ཆྥ་ ཇྥ་ ཉྥ་ ཏྥ་ ཐྥ་ དྥ་ ནྥ་ པྥ་ ཕྥ་ བྥ་ མྥ་ ཙྥ་ ཚྥ་ ཛྥ་ ཝྥ་ ཞྥ་ ཟྥ་ འྥ་ ཡྥ་ རྥ་ ལྥ་ ཤྥ་ སྥ་ ཧྥ་ ཨྥ་

ཀྦ་ ཁྦ་ གྦ་ ངྦ་ ཅྦ་ ཆྦ་ ཇྦ་ ཉྦ་ ཏྦ་ ཐྦ་ དྦ་ ནྦ་ པྦ་ ཕྦ་ བྦ་ མྦ་ ཙྦ་ ཚྦ་ ཛྦ་ ཝྦ་ ཞྦ་ ཟྦ་ འྦ་ ཡྦ་ རྦ་ ལྦ་ ཤྦ་ སྦ་ ཧྦ་ ཨྦ་

ཀྦྷ་ ཁྦྷ་ གྦྷ་ ངྦྷ་ ཅྦྷ་ ཆྦྷ་ ཇྦྷ་ ཉྦྷ་ ཏྦྷ་ ཐྦྷ་ དྦྷ་ ནྦྷ་ པྦྷ་ ཕྦྷ་ བྦྷ་ མྦྷ་ ཙྦྷ་ ཚྦྷ་ ཛྦྷ་ ཝྦྷ་ ཞྦྷ་ ཟྦྷ་ འྦྷ་ ཡྦྷ་ རྦྷ་ ལྦྷ་ ཤྦྷ་ སྦྷ་ ཧྦྷ་ ཨྦྷ་

ཀྦྱ་ ཁྦྱ་ གྦྱ་ ངྦྱ་ ཅྦྱ་ ཆྦྱ་ ཇྦྱ་ ཉྦྱ་ ཏྦྱ་ ཐྦྱ་ དྦྱ་ ནྦྱ་ པྦྱ་ ཕྦྱ་ བྦྱ་ མྦྱ་ ཙྦྱ་ ཚྦྱ་ ཛྦྱ་ ཝྦྱ་ ཞྦྱ་ ཟྦྱ་ འྦྱ་ ཡྦྱ་ རྦྱ་ ལྦྱ་ ཤྦྱ་ སྦྱ་ ཧྦྱ་ ཨྦྱ་

ཀྦྲ་ ཁྦྲ་ གྦྲ་ ངྦྲ་ ཅྦྲ་ ཆྦྲ་ ཇྦྲ་ ཉྦྲ་ ཏྦྲ་ ཐྦྲ་ དྦྲ་ ནྦྲ་ པྦྲ་ ཕྦྲ་ བྦྲ་ མྦྲ་ ཙྦྲ་ ཚྦྲ་ ཛྦྲ་ ཝྦྲ་ ཞྦྲ་ ཟྦྲ་ འྦྲ་ ཡྦྲ་ རྦྲ་ ལྦྲ་ ཤྦྲ་ སྦྲ་ ཧྦྲ་ ཨྦྲ་

ཀྦླ་ ཁྦླ་ གྦླ་ ངྦླ་ ཅྦླ་ ཆྦླ་ ཇྦླ་ ཉྦླ་ ཏྦླ་ ཐྦླ་ དྦླ་ ནྦླ་ པྦླ་ ཕྦླ་ བྦླ་ མྦླ་ ཙྦླ་ ཚྦླ་ ཛྦླ་ ཝྦླ་ ཞྦླ་ ཟྦླ་ འྦླ་ ཡྦླ་ རྦླ་ ལྦླ་ ཤྦླ་ སྦླ་ ཧྦླ་ ཨྦླ་

ཀྦྭ་ ཁྦྭ་ གྦྭ་ ངྦྭ་ ཅྦྭ་ ཆྦྭ་ ཇྦྭ་ ཉྦྭ་ ཏྦྭ་ ཐྦྭ་ དྦྭ་ ནྦྭ་ པྦྭ་ ཕྦྭ་ བྦྭ་ མྦྭ་ ཙྦྭ་ ཚྦྭ་ ཛྦྭ་ ཝྦྭ་ ཞྦྭ་ ཟྦྭ་ འྦྭ་ ཡྦྭ་ རྦྭ་ ལྦྭ་ ཤྦྭ་ སྦྭ་ ཧྦྭ་ ཨྦྭ་

ཀྦྷྱ་ ཁྦྷྱ་ གྦྷྱ་ ངྦྷྱ་ ཅྦྷྱ་ ཆྦྷྱ་ ཇྦྷྱ་ ཉྦྷྱ་ ཏྦྷྱ་ ཐྦྷྱ་ དྦྷྱ་ ནྦྷྱ་ པྦྷྱ་ ཕྦྷྱ་ བྦྷྱ་ མྦྷྱ་ ཙྦྷྱ་ ཚྦྷྱ་ ཛྦྷྱ་ ཝྦྷྱ་ ཞྦྷྱ་ ཟྦྷྱ་ འྦྷྱ་ ཡྦྷྱ་ རྦྷྱ་ ལྦྷྱ་ ཤྦྷྱ་ སྦྷྱ་ ཧྦྷྱ་ ཨྦྷྱ་

ཀྦྷྲ་ ཁྦྷྲ་ གྦྷྲ་ ངྦྷྲ་ ཅྦྷྲ་ ཆྦྷྲ་ ཇྦྷྲ་ ཉྦྷྲ་ ཏྦྷྲ་ ཐྦྷྲ་ དྦྷྲ་ ནྦྷྲ་ པྦྷྲ་ ཕྦྷྲ་ བྦྷྲ་ མྦྷྲ་ ཙྦྷྲ་ ཚྦྷྲ་ ཛྦྷྲ་ ཝྦྷྲ་ ཞྦྷྲ་ ཟྦྷྲ་ འྦྷྲ་ ཡྦྷྲ་ རྦྷྲ་ ལྦྷྲ་ ཤྦྷྲ་ སྦྷྲ་ ཧྦྷྲ་ ཨྦྷྲ་

ཀྦྷྭ་ ཁྦྷྭ་ གྦྷྭ་ ངྦྷྭ་ ཅྦྷྭ་ ཆྦྷྭ་ ཇྦྷྭ་ ཉྦྷྭ་ ཏྦྷྭ་ ཐྦྷྭ་ དྦྷྭ་ ནྦྷྭ་ པྦྷྭ་ ཕྦྷྭ་ བྦྷྭ་ མྦྷྭ་ ཙྦྷྭ་ ཚྦྷྭ་ ཛྦྷྭ་ ཝྦྷྭ་ ཞྦྷྭ་ ཟྦྷྭ་ འྦྷྭ་ ཡྦྷྭ་ རྦྷྭ་ ལྦྷྭ་ ཤྦྷྭ་ སྦྷྭ་ ཧྦྷྭ་ ཨྦྷྭ་

ཀྦྷྱྲ་ ཁྦྷྱྲ་ གྦྷྱྲ་ ངྦྷྱྲ་ ཅྦྷྱྲ་ ཆྦྷྱྲ་ ཇྦྷྱྲ་ ཉྦྷྱྲ་ ཏྦྷྱྲ་ ཐྦྷྱྲ་ དྦྷྱྲ་ ནྦྷྱྲ་ པྦྷྱྲ་ ཕྦྷྱྲ་ བྦྷྱྲ་ མྦྷྱྲ་ ཙྦྷྱྲ་ ཚྦྷྱྲ་ ཛྦྷྱྲ་ ཝྦྷྱྲ་ ཞྦྷྱྲ་ ཟྦྷྱྲ་ འྦྷྱྲ་ ཡྦྷྱྲ་ རྦྷྱྲ་ ལྦྷྱྲ་ ཤྦྷྱྲ་ སྦྷྱྲ་ ཧྦྷྱྲ་ ཨྦྷྱྲ་

ཀྦྷྱླ་ ཁྦྷྱླ་ གྦྷྱླ་ ངྦྷྱླ་ ཅྦྷྱླ་ ཆྦྷྱླ་ ཇྦྷྱླ་ ཉྦྷྱླ་ ཏྦྷྱླ་ ཐྦྷྱླ་ དྦྷྱླ་ ནྦྷྱླ་ པྦྷྱླ་ ཕྦྷྱླ་ བྦྷྱླ་ མྦྷྱླ་ ཙྦྷྱླ་ ཚྦྷྱླ་ ཛྦྷྱླ་ ཝྦྷྱླ་ ཞྦྷྱླ་ ཟྦྷྱླ་ འྦྷྱླ་ ཡྦྷྱླ་ རྦྷྱླ་ ལྦྷྱླ་ ཤྦྷྱླ་ སྦྷྱླ་ ཧྦྷྱླ་ ཨྦྷྱླ་

ཀྦྷྲྭ་ ཁྦྷྲྭ་ གྦྷྲྭ་ ངྦྷྲྭ་ ཅྦྷྲྭ་ ཆྦྷྲྭ་ ཇྦྷྲྭ་ ཉྦྷྲྭ་ ཏྦྷྲྭ་ ཐྦྷྲྭ་ དྦྷྲྭ་ ནྦྷྲྭ་ པྦྷྲྭ་ ཕྦྷྲྭ་ བྦྷྲྭ་ མྦྷྲྭ་ ཙྦྷྲྭ་ ཚྦྷྲྭ་ ཛྦྷྲྭ་ ཝྦྷྲྭ་ ཞྦྷྲྭ་ ཟྦྷྲྭ་ འྦྷྲྭ་ ཡྦྷྲྭ་ རྦྷྲྭ་ ལྦྷྲྭ་ ཤྦྷྲྭ་ སྦྷྲྭ་ ཧྦྷྲྭ་ ཨྦྷྲྭ་

ཀྦྷྱྲྭ་ ཁྦྷྱྲྭ་ གྦྷྱྲྭ་ ངྦྷྱྲྭ་ ཅྦྷྱྲྭ་ ཆྦྷྱྲྭ་ ཇྦྷྱྲྭ་ ཉྦྷྱྲྭ་ ཏྦྷྱྲྭ་ ཐྦྷྱྲྭ་ དྦྷྱྲྭ་ ནྦྷྱྲྭ་ པྦྷྱྲྭ་ ཕྦྷྱྲྭ་ བྦྷྱྲྭ་ མྦྷྱྲྭ་ ཙྦྷྱྲྭ་ ཚྦྷྱྲྭ་ ཛྦྷྱྲྭ་ ཝྦྷྱྲྭ་ ཞྦྷྱྲྭ་ ཟྦྷྱྲྭ་ འྦྷྱྲྭ་ ཡྦྷྱྲྭ་ རྦྷྱྲྭ་ ལྦྷྱྲྭ་ ཤྦྷྱྲྭ་ སྦྷྱྲྭ་ ཧྦྷྱྲྭ་ ཨྦྷྱྲྭ་

ಶ್ರೀ ಪಾರ್ವತೀಪತಯೇ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ಹರಿಃ ಓಂ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಮಾತಾಪಿತೃಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ವಾಣೀವಿರಿಂಚಿಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಶಚೀಪುರಂದರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಗಣಪತಿಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಹಯಗ್ರೀವಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಕಾಲಭೈರವಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಹನುಮದ್ಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತಮಾತೃಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತಋಷಿಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತಸಾಗರೇಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತದ್ವೀಪೇಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತಲೋಕೇಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತಪಾತಾಲೇಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತಸ್ವರೇಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತಚ್ಛಂದೋಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತಸಮಿದ್ಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತಧಾತುಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಸಪ್ತವರ್ಣೇ

ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ།

ཨ་ཧ་ས་ཤ་ལ་ར་ཡ་འ་ཟ་ཞ་ཝ་ཛ་ཚ་ཙ་མ་བ་ཕ་པ་ན་ད་ཐ་ཏ་ཉ་ཆ་ཅ་ཁ་ག།

ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ།

ཨ་ཧ་ས་ཤ་ལ་ར་ཡ་འ་ཟ་ཞ་ཝ་ཛ་ཚ་ཙ་མ་བ་ཕ་པ་ན་ད་ཐ་ཏ་ཉ་ཆ་ཅ་ཁ་ག།

ॐ ॥ नमस्तुङ्गशिरश्चुम्बिचन्द्रचामरचारवे। त्रैलोक्यनगरारम्भमूलस्तम्भाय शम्भवे॥ १॥ गणेशं वेदव्यासं च सरस्वतीं गुरूं तथा। प्रणम्य शिवयोर्वक्ष्ये शिवरात्रिव्रतोत्तमम्॥ २॥ अथ केनोपवासेन कथं कस्मात्फलं किमु। कस्मिन्वा पूजनं देवि शिवरात्रिव्रतस्य मे॥ ३॥ एतन्मे संशयं देव कथयस्व दयानिधे। त्वत्तो ज्ञानं हि मे नास्ति त्वं गतिः परमेश्वर॥ ४॥ ईश्वर उवाच। शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यन्न कस्यापि कथितम्। यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः॥ ५॥ मासानां फाल्गुनो मासः कृष्णा या च चतुर्दशी। तस्यां या तामसी रात्रिः सोच्यते शिवरात्रिका॥ ६॥ तस्यां जागरणं कृत्वा पूजयेन्मां विधानतः। भक्तियुक्तो विशेषेण लिङ्गमूर्तिं सनातनीम्॥ ७॥ उत्पन्नः प्रथमं यत्र लिङ्गरूपी महानिशि। उत्पत्तिस्थितिसंहारकर्ता ब्रह्मा हरः स्वयम्॥ ८॥ तत्कालव्यापिनी ग्राह्या शिवरात्रिव्रते तिथिः। पूजादिकं तदाधारं तस्यां जागरणं मम॥ ९॥ ईशानसंहितायां तु ब्रह्मनारायणादिभिः। उमया सहितः साक्षात्स्वयं प्रोक्तो महेश्वरः॥ १०॥ शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्। तत्र जन्मार्जितं पापं नाशमेति न संशयः॥ ११॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ३०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ३१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ३२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ३३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ३४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ३५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ३६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ३७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ३८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ३९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ४०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ४१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ४२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ४३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ४४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ४५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ४६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ४७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ४८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ४९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ५०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ५१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ५२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ५३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ५४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ५५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ५६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ५७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ५८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ५९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ६०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ६१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ६२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ६३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ६४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ६५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ६६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ६७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ६८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ६९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ७०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ७१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ७२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ७३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ७४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ७५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ७६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ७७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ७८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ७९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ८०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ८१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ८२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ८३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ८४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ८५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ८६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ८७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ८८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ८९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ९०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ९१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ९२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ९३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ९४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ९५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ९६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ९७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ९८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ९९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १००॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १०१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १०२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १०३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १०४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १०५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १०६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १०७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १०८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १०९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ११०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १११॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ११२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ११३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ११४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ११५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ११६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ११७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ ११८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ ११९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १२०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १२१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १२२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १२३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १२४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १२५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १२६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १२७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १२८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १२९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १३०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १३१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १३२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १३३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १३४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १३५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १३६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १३७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १३८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १३९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १४०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १४१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १४२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १४३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १४४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १४५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १४६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १४७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १४८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १४९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १५०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १५१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १५२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १५३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १५४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १५५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १५६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १५७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १५८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १५९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १६०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १६१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १६२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १६३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १६४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १६५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १६६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १६७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १६८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १६९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १७०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १७१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १७२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १७३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १७४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १७५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १७६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १७७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १७८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १७९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १८०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १८१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १८२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १८३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १८४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १८५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १८६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १८७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १८८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १८९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १९०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १९१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १९२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १९३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १९४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १९५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १९६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १९७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ १९८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ १९९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २००॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २०१॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २०२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २०३॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २०४॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २०५॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २०६॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २०७॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २०८॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २०९॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २१०॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २११॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे सर्षिगणाः पुरा। पप्रच्छुः परमेशानं शिवरात्रिव्रतं प्रति॥ २१२॥ तेषां प्रश्नानुसारेण प्रोवाच भगवान्स्वयम्। शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापहरं परम्॥ २१३॥ तत्र ब्रह्मादयो दे

ཀཱ་ཁཱ་གཱ་ངཱ་ཅཱ་ཆཱ་ཇཱ་ཉཱ་ཏཱ་ཐཱ་དཱ་ནཱ་པཱ་ཕཱ་བཱ་མཱ་ཙཱ་ཚཱ་ཛཱ་ཝཱ་ཞཱ་ཟཱ་འཱ་ཡཱ་རཱ་ལཱ་ཤཱ་སཱ་ཧཱ་ཨཱ།

ཀི་ཁི་གི་ངི་ཅི་ཆི་ཇི་ཉི་ཏི་ཐི་དི་ནི་པི་ཕི་བི་མི་ཙི་ཚི་ཛི་ཝི་ཞི་ཟི་འི་ཡི་རི་ལི་ཤི་སི་ཧི་ཨི།

ཀཱི་ཁཱི་གཱི་ངཱི་ཅཱི་ཆཱི་ཇཱི་ཉཱི་ཏཱི་ཐཱི་དཱི་ནཱི་པཱི་ཕཱི་བཱི་མཱི་ཙཱི་ཚཱི་ཛཱི་ཝཱི་ཞཱི་ཟཱི་འཱི་ཡཱི་རཱི་ལཱི་ཤཱི་སཱི་ཧཱི་ཨཱི།

ཀུ་ཁུ་གུ་ངུ་ཅུ་ཆུ་ཇུ་ཉུ་ཏུ་ཐུ་དུ་ནུ་པུ་ཕུ་བུ་མུ་ཙུ་ཚུ་ཛུ་ཝུ་ཞུ་ཟུ་འུ་ཡུ་རུ་ལུ་ཤུ་སུ་ཧུ་ཨུ།

ཀཱུ་ཁཱུ་གཱུ་ངཱུ་ཅཱུ་ཆཱུ་ཇཱུ་ཉཱུ་ཏཱུ་ཐཱུ་དཱུ་ནཱུ་པཱུ་ཕཱུ་བཱུ་མཱུ་ཙཱུ་ཚཱུ་ཛཱུ་ཝཱུ་ཞཱུ་ཟཱུ་འཱུ་ཡཱུ་རཱུ་ལཱུ་ཤཱུ་སཱུ་ཧཱུ་ཨཱུ།

ཀྲུ་ཁྲུ་གྲུ་ངྲུ་ཅྲུ་ཆྲུ་ཇྲུ་ཉྲུ་ཏྲུ་ཐྲུ་དྲུ་ནྲུ་པྲུ་ཕྲུ་བྲུ་མྲུ་ཙྲུ་ཚྲུ་ཛྲུ་ཝྲུ་ཞྲུ་ཟྲུ་འྲུ་ཡྲུ་རྲུ་ལྲུ་ཤྲུ་སྲུ་ཧྲུ་ཨྲུ།

ཀླུ་ཁླུ་གླུ་ངླུ་ཅླུ་ཆླུ་ཇླུ་ཉླུ་ཏླུ་ཐླུ་དླུ་ནླུ་པླུ་ཕླུ་བླུ་མླུ་ཙླུ་ཚླུ་ཛླུ་ཝླུ་ཞླུ་ཟླུ་འླུ་ཡླུ་རླུ་ལླུ་ཤླུ་སླུ་ཧླུ་ཨླུ།

ཀེ་ཁེ་གེ་ངེ་ཅེ་ཆེ་ཇེ་ཉེ་ཏེ་ཐེ་དེ་ནེ་པེ་ཕེ་བེ་མེ་ཙེ་ཚེ་ཛེ་ཝེ་ཞེ་ཟེ་འེ་ཡེ་རེ་ལེ་ཤེ་སེ་ཧེ་ཨེ།

ཀཻ་ཁཻ་གཻ་ངཻ་ཅཻ་ཆཻ་ཇཻ་ཉཻ་ཏཻ་ཐཻ་དཻ་ནཻ་པཻ་ཕཻ་བཻ་མཻ་ཙཻ་ཚཻ་ཛཻ་ཝཻ་ཞཻ་ཟཻ་འཻ་ཡཻ་རཻ་ལཻ་ཤཻ་སཻ་ཧཻ་ཨཻ།

ཀོ་ཁོ་གོ་ངོ་ཅོ་ཆོ་ཇོ་ཉོ་ཏོ་ཐོ་དོ་ནོ་པོ་ཕོ་བོ་མོ་ཙོ་ཚོ་ཛོ་ཝོ་ཞོ་ཟོ་འོ་ཡོ་རོ་ལོ་ཤོ་སོ་ཧོ་ཨོ།

ཀཽ་ཁཽ་གཽ་ངཽ་ཅཽ་ཆཽ་ཇཽ་ཉཽ་ཏཽ་ཐཽ་དཽ་ནཽ་པཽ་ཕཽ་བཽ་མཽ་ཙཽ་ཚཽ་ཛཽ་ཝཽ་ཞཽ་ཟཽ་འཽ་ཡཽ་རཽ་ལཽ་ཤཽ་སཽ་ཧཽ་ཨཽ།

ཀྃ་ཁྃ་གྃ་ངྃ་ཅྃ་ཆྃ་ཇྃ་ཉྃ་ཏྃ་ཐྃ་དྃ་ནྃ་པྃ་ཕྃ་བྃ་མྃ་ཙྃ་ཚྃ་ཛྃ་ཝྃ་ཞྃ་ཟྃ་འྃ་ཡྃ་རྃ་ལྃ་ཤྃ་སྃ་ཧྃ་ཨྃ།

ཀཿ་ཁཿ་གཿ་ངཿ་ཅཿ་ཆཿ་ཇཿ་ཉཿ་ཏཿ་ཐཿ་དཿ་ནཿ་པཿ་ཕཿ་བཿ་མཿ་ཙཿ་ཚཿ་ཛཿ་ཝཿ་ཞཿ་ཟཿ་འཿ་ཡཿ་རཿ་ལཿ་ཤཿ་སཿ་ཧཿ་ཨཿ།

ཀྀ་ཁྀ་གྀ་ངྀ་ཅྀ་ཆྀ་ཇྀ་ཉྀ་ཏྀ་ཐྀ་དྀ་ནྀ་པྀ་ཕྀ་བྀ་མྀ་ཙྀ་ཚྀ་ཛྀ་ཝྀ་ཞྀ་ཟྀ་འྀ་ཡྀ་རྀ་ལྀ་ཤྀ་སྀ་ཧྀ་ཨྀ།

ཀཱྀ་ཁཱྀ་གཱྀ་ངཱྀ་ཅཱྀ་ཆཱྀ་ཇཱྀ་ཉཱྀ་ཏཱྀ་ཐཱྀ་དཱྀ་ནཱྀ་པཱྀ་ཕཱྀ་བཱྀ་མཱྀ་ཙཱྀ་ཚཱྀ་ཛཱྀ་ཝཱྀ་ཞཱྀ་ཟཱྀ་འཱྀ་ཡཱྀ་རཱྀ་ལཱྀ་ཤཱྀ་སཱྀ་ཧཱྀ་ཨཱྀ།

ཀ྄ཱ་ཁ྄ཱ་ག྄ཱ་ང྄ཱ་ཅ྄ཱ་ཆ྄ཱ་ཇ྄ཱ་ཉ྄ཱ་ཏ྄ཱ་ཐ྄ཱ་ད྄ཱ་ན྄ཱ་པ྄ཱ་ཕ྄ཱ་བ྄ཱ་མ྄ཱ་ཙ྄ཱ་ཚ྄ཱ་ཛ྄ཱ་ཝ྄ཱ་ཞ྄ཱ་ཟ྄ཱ་འ྄ཱ་ཡ྄ཱ་ར྄ཱ་ལ྄ཱ་ཤ྄ཱ་ས྄ཱ་ཧ྄ཱ་ཨ྄ཱ།

ཀ྄ཱི་ཁ྄ཱི་ག྄ཱི་ང྄ཱི་ཅ྄ཱི་ཆ྄ཱི་ཇ྄ཱི་ཉ྄ཱི་ཏ྄ཱི་ཐ྄ཱི་ད྄ཱི་ན྄ཱི་པ྄ཱི་ཕ྄ཱི་བ྄ཱི་མ྄ཱི་ཙ྄ཱི་ཚ྄ཱི་ཛ྄ཱི་ཝ྄ཱི་ཞ྄ཱི་ཟ྄ཱི་འ྄ཱི་ཡ྄ཱི་ར྄ཱི་ལ྄ཱི་ཤ྄ཱི་ས྄ཱི་ཧ྄ཱི་ཨ྄ཱི།

ཀ྄ཱུ་ཁ྄ཱུ་ག྄ཱུ་ང྄ཱུ་ཅ྄ཱུ་ཆ྄ཱུ་ཇ྄ཱུ་ཉ྄ཱུ་ཏ྄ཱུ་ཐ྄ཱུ་ད྄ཱུ་ན྄ཱུ་པ྄ཱུ་ཕ྄ཱུ་བ྄ཱུ་མ྄ཱུ་ཙ྄ཱུ་ཚ྄ཱུ་ཛ྄ཱུ་ཝ྄ཱུ་ཞ྄ཱུ་ཟ྄ཱུ་འ྄ཱུ་ཡ྄ཱུ་ར྄ཱུ་ལ྄ཱུ་ཤ྄ཱུ་ས྄ཱུ་ཧ྄ཱུ་ཨ྄ཱུ།

ཀྲྀ་ཁྲྀ་གྲྀ་ངྲྀ་ཅྲྀ་ཆྲྀ་ཇྲྀ་ཉྲྀ་ཏྲྀ་ཐྲྀ་དྲྀ་ནྲྀ་པྲྀ་ཕྲྀ་བྲྀ་མྲྀ་ཙྲྀ་ཚྲྀ་ཛྲྀ་ཝྲྀ་ཞྲྀ་ཟྲྀ་འྲྀ་ཡྲྀ་རྲྀ་ལྲྀ་ཤྲྀ་སྲྀ་ཧྲྀ་ཨྲྀ།

ཀླྀ་ཁླྀ་གླྀ་ངླྀ་ཅླྀ་ཆླྀ་ཇླྀ་ཉླྀ་ཏླྀ་ཐླྀ་དླྀ་ནླྀ་པླྀ་ཕླྀ་བླྀ་མླྀ་ཙླྀ་ཚླྀ་ཛླྀ་ཝླྀ་ཞླྀ་ཟླྀ་འླྀ་ཡླྀ་རླྀ་ལླྀ་ཤླྀ་སླྀ་ཧླྀ་ཨླྀ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଯୋଗର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯମ ଓ ନିୟମ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଯମ ହେଉଛି ପାଞ୍ଚଟି ସାମାଜିକ ନୀତି ଯଥା ଅହିଂସା, ସତ୍ୟ, ଅସ୍ତେୟ, ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅପରିଗ୍ରହ । ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ନୀତି ଆମକୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ଓ ପରିବେଶ ପ୍ରତି ଆମର ଆଚରଣ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ଅହିଂସା ଅର୍ଥ ହେଉଛି କାୟିକ, ବାଚିକ ଓ ମାନସିକ ଭାବରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆଘାତ ନ ଦେବା । ସତ୍ୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସର୍ବଦା ସତ କଥା କହିବା । ଅସ୍ତେୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଚୋରି ନ କରିବା । ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସଂଯମ । ଅପରିଗ୍ରହ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅନାବଶ୍ୟକ ଜିନିଷ ସଂଗ୍ରହ ନ କରିବା । ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ନୀତି ଆମକୁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ଓ ସୁନ୍ଦର ସମାଜ ଗଠନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଶାନ୍ତି ଓ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ନାଗରିକ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ମଣିଷ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ସମାଜ ଗଠନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ପରିବେଶ ଗଠନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଠନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଜୀବନ ଗଠନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଯୋଗର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆସନ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଆସନ ହେଉଛି ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗୀମା । ଏହି ଭଙ୍ଗୀମାଗୁଡ଼ିକ ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ ଓ ସବଳ ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଆସନ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ମାଂସପେଶୀ ଓ ସନ୍ଧିଗୁଡ଼ିକ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଶରୀରର ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ କରିଥାଏ । ଆସନ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମନ ଶାନ୍ତ ଓ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ । ଏହା ମନର ଏକାଗ୍ରତା ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ଆସନ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀର ଓ ମନ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଶରୀର ଓ ମନକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଆସନ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ଅନାବଶ୍ୟକ ଚର୍ବି ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ । ଏହା ଶରୀରର ଓଜନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଆସନ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଏହା ଶରୀରକୁ ରୋଗମୁକ୍ତ ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଆସନ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ଆୟୁଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଏହା ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ ଓ ସବଳ ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ།
ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ།
ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ།
ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ།
ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ།

ಅಂಗದನೆಂಬ ಕುಮಾರನು ಸಹ ಸಾಹಸಿಯಾಗಿರುವನು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹ ಸಾಹಸಿಗಳಾಗಿರುವರ

ॐ नमः श्रीगणेशाय ॥ ॐ नमः श्रीसरस्वत्यै ॥ ॐ नमः श्रीगुरुभ्यः ॥ ॐ नमः श्रीकुलदेवतायै ॥ ॐ नमः श्रीसीतारामाभ्यां ॥ ॐ नमः श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यां ॥ ॐ नमः श्रीउमामहेश्वराभ्यां ॥ ॐ नमः श्रीवाणीहिरण्यगर्भाभ्यां ॥ ॐ नमः श्रीशचीपुरन्दराभ्यां ॥ ॐ नमः श्रीअरुन्धतीवसिष्ठाभ्यां ॥ ॐ नमः श्रीसर्वेभ्यो देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो गुरुभ्यो मातृपितृभ्यश्च

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଆମକୁ ଦେଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ଉତ୍ସ ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କ'ଣ। ଆମେ ଆଲୋକର ସରଳରେଖୀୟ ଗତି ବିଷୟରେ ଶିଖିବା ଏବଂ ଛାୟା କିପରି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ତାହା ଜାଣିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ଦର୍ପଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିଫଳକ ପୃଷ୍ଠ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ପ୍ରତିସରିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ଲେନ୍ସ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିସରକ ପୃଷ୍ଠ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ପ୍ରିଜିମ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିଚ୍ଛୁରକ ପୃଷ୍ଠ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ବିକିରିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ଅନ୍ଧକାର କୋଠରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିକିରକ ପୃଷ୍ଠ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ଶୋଷିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ଶୋଷକ ପୃଷ୍ଠ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳିତ, ପ୍ରତିସରିତ, ବିଚ୍ଛୁରିତ, ବିକିରିତ ଏବଂ ଶୋଷିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳିତ, ପ୍ରତିସରିତ, ବିଚ୍ଛୁରିତ, ବିକିରିତ ଏବଂ ଶୋଷିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳିତ, ପ୍ରତିସରିତ, ବିଚ୍ଛୁରିତ, ବିକିରିତ ଏବଂ ଶୋଷିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳିତ, ପ୍ରତିସରିତ, ବିଚ୍ଛୁରିତ, ବିକିରିତ ଏବଂ ଶୋଷିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳିତ, ପ୍ରତିସରିତ, ବିଚ୍ଛୁରିତ, ବିକିରିତ ଏବଂ ଶୋଷିତ ହୋଇ ଆମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମେ କିପରି ଦେଖିପାରୁ। ଆମେ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଚମତ୍କାର ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଶିହରି ଉଠିବ ।

ଏକ ଦିନ ଏକ ଜଣ ଗରିବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆସି ରାଜାଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେଲା । ରାଜା ତାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛ ? ବ୍ରାହ୍ମଣ କହିଲା, ମହାରାଜ ! ମୋ ଘରେ ଖାଇବାକୁ କିଛି ନାହିଁ । ମୋ ପତ୍ନୀ ଓ ପିଲାମାନେ ଅନାହାରରେ ରହିଛନ୍ତି । ଦୟାକରି ମୋତେ କିଛି ଦାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ରାଜା ତାକୁ ଦାନ ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଦାନ ପାଇ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଘରକୁ ଫେରିଲା । ଏହି ଦାନ ଦେଖି ତାର ପତ୍ନୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ସେ କହିଲେ, ଏତେ ଅଳ୍ପ ଦାନରେ ଆମର କ'ଣ ହେବ ? ଆମେ ଏତେ ଗରିବ ଯେ ଆମର ଦୁଃଖ ଦୂର ହେବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଫେରି ଯାଇ ରାଜାଙ୍କୁ ଆଉ ଟିକେ ଦାନ ମାଗି ଆଣ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ପତ୍ନୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ପୁଣି ରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା । ରାଜା ତାକୁ ଦେଖି ପଚାରିଲେ, ତୁମେ ପୁଣି ଫେରି ଆସିଲ କାହିଁକି ? ବ୍ରାହ୍ମଣ କହିଲା, ମହାରାଜ ! ଆପଣ ଦୟାକରି ମୋତେ ଆଉ ଟିକେ ଦାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ରାଜା ତାକୁ ଆଉ ଟିକେ

ଏହି ଜଗତ ଜୀବ ଯେତେ ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାସ ଅଟନ୍ତି ଏଥିରେ ଜାତି ବିଚାର ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ଜାତିର ହେଉ ନା କାହିଁକି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାସ ହେଲେ ସମସ୍ତେ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନୀଚ ଭେଦ

ଏହି ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଯେତେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ଅତି ଦୁର୍ଲଭ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଜଗତ ପତି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରି ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ବୃଥା ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବାର ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବାର ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବାର ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବାର ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବାର ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟେ ।

ଏହି ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଯେତେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ଅତି ଦୁର୍ଲଭ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଜଗତ ପତି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରି ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ବୃଥା ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବାର ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବାର ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବାର ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯିବାର ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଟେ ।

ಸಂಗರಮಂ ಮಾಡಿದಂ ಮಾಡಿದಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಪೊಯ್ದಂ ಪೊಯ್ದಂ ಕೊಂದಂ ಕೊಂದಂ ಕೆಡಹಿದಂ ಕೆಡಹಿದಂ ಕೆಡೆದಂ ಕೆಡೆದ

ଏହି ଅବସରରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଦୁଇ ଚାରି କଥା ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରୁଅଛୁ । ଏ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଯେ ଅତି ଶୋଚନୀୟ ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଠକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣିଥିବେ । ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ଏମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

॥ ৫৭ ॥ ৫৭ ॥ ৫৭

ཀ།། ཤཱཀྱཐུབ་ཀྱི། རྒྱལ་བཀའ། རྒྱལ་བཀའ་ཡང་། ཐུགས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན། ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡིད་ཀྱི་ཡིད་ཅན། རྒྱལ་བ་ཀུན་གྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་ཅན། ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡིད་ཀྱི་ཡིད

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॥ श्रीकुलदेवतायै नमः ॥ ॥ श्रीसद्गुरुभ्यो नमः ॥ ॥ श्रीगुरुपादुकाभ्यां नमः ॥ ॥ श्रीगुरुपादुकाभ्यां नमः ॥ ॥ श्रीगुरुपादुकाभ्यां

ಕಂ ೧ ಅಮಳ ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಟಿತ ಸಕಳ ಸಮಯ ಸಂಚಾರಿ ಸಂಚಿತ ಸಂಚಾರಿ ಸಂಚಿತ ಸಂಚಾರಿ ಸಂಚಿತ

ଦେଖି ଦଶରଥ ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ।
ଦିବ୍ୟ ଆସନ ଦେଇ ଆଦରେ ବସାଇଲେ ।

ৰাম্বিন্দ্ৰ। অৰ্জ্জুনৰ্ত্তিৰ্ত্তিৰ্ত্তি

ৰূপৰ ৰূপ ৰূপ ৰূপ

ಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಮಗ್ನಜಂತುನಿವಹಾನುದ್ಧರ್ತುಮುದ್ಯತ್ಕೃಪಾ
ಪಾರಾವಾರಪರಂಪರಾಪರಿಚಿತಾಪಾರಾಪಗಾಪಾವನಃ ।
ಕಾಶೀಪಾಲಕಪಾಲಿಪಾಲಿಲಲಿತಃ ಪಾಪಾಪಹಾರೀ ಹರಃ
ಪಾಯಾದ್ವಃ ಪರಮಾಪದಾಂ ಪರಿಹರನ್ ಪಾಶೀ ಪಶೂನಾಂ ಪತಿಃ ॥೧॥

ಪ್ರಾಯಃ ಪ್ರಾಣಭೃತಾಂ ಪ್ರಯಾಣಸಮಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತೇ ಪ್ರಪಂಚಾತ್ಮನಾಂ
ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಪ್ರಾಪ್ತಪರಾಪರಾಪರಿಚಯಾಃ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪಿ ಪಾಪಾಪಹಾಂ ।
ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪಾಪಹರಾಂ ಪ್ರಪಾಪರಿಲಸತ್ಪ್ರಾಪ್ತಾಪಗಾಪಾವನಾಂ

ಸಂಸಾರಸಾಗರವ ದಾಂಟಿಸುವ ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಪ್ರಸಾದವ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಕಲಪದಾರ್ಥಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಸಮರಸಭಾವದಿಂದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನಿಗಳಾಗಿ ಸಮಯಾಚಾರಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಸಮಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸಮಯಾಚಾರಿಗಳ

ভাগবত

॥ ৩৯৫ ॥

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିଲା ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବ। ଏଥିପାଇଁ ଏହି ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଜ୍ଞାନ ଆଲୋକ ପାଇବା ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଆଲୋକ ଦେ

ಕಾಳಿಯಂ ಕಾಳಿಯಂ ಕಾಳಿಯಂ

ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅଦ୍ଭୁତ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୨୦୦ ଦୁଇଶତ ପଦ ଅଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୨୦୦ ଦୁଇଶତ ପଦ ଅଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୨୦୦ ଦୁଇଶତ ପଦ ଅଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୨୦୦ ଦୁଇଶତ ପଦ ଅଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୨୦୦ ଦୁଇଶତ ପଦ ଅଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୨୦୦ ଦୁଇଶତ ପଦ ଅଛି ।

ଏହା ଶୁଣି ଦେବତାମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏଣୁ ହେ ଦେବର୍ଷି ! ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଏହି ଅବତାର ଚରିତ୍ର ଶୁଣିବ ଓ ପଢ଼ିବ ସେ ଅନାୟାସରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଲାଭ କରିବ । ଏହି ଅବତାର ଚରିତ୍ର ଶୁଣିଲେ ଓ ପଢ଼ିଲେ ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ

ଏହି ଅବସରେ ଦଶରଥ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଦେଖିଲେ ଯେ ଚାରିଭାଇ ଏକାସନରେ ବସିଛନ୍ତି । ଦେଖି ଦଶରଥ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ଏହି ଚାରିଭାଇ ଯେପରି ଚିରଦିନ ଏକତ୍ର ରହିବେ ସେଥିପାଇଁ ଦଶରଥ ଚିନ୍ତା କଲେ । ଏମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ରଖିବା ପାଇଁ ଏମାନଙ୍କର ବିବାହ ଦେବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ସେ ଭାବିଲେ । ଏମାନଙ୍କର ବିବାହ ଦେଲେ ଏମାନେ ଚିରଦିନ ଏକତ୍ର ରହିବେ

ཀཀ ཤ་ཁ ། ཁ ། ཁ །

ଏହି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଓ ମହାପ୍ରସାଦ ସେବନ ଜନିତ ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟ ଫଳ ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ନାହୁଁ ଓ ଜାଣିବାକୁ ଶକ୍ତି ନାହିଁ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଗତି କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଗତିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ କେଉଁ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା। ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ଯେ ଗତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଜ୍ଞାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଗତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନର ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଜ୍ଞାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ତୁଳନା କରିବା।

୨.୧ ଗତି ଏବଂ ବିଶ୍ରାମ

ଆମେ ଚାରିପାଖରେ ଦେଖୁଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଗତି କରୁଛନ୍ତି କି ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆମେ କିପରି ଜାଣିପାରିବା? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଗତି ଏବଂ ବିଶ୍ରାମ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଆମେ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁ, ତାହା ଦେଖିବା।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହୁ ଯେ ଏକ ଜିନିଷ ଗତି କରୁଛି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ବୁଝୁ ଯେ ଜିନିଷଟି ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଛି। ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହୁ ଯେ ଏକ ଜିନିଷ ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ବୁଝୁ ଯେ ଜିନିଷଟି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉନାହିଁ। ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଏହି ବ୍ୟବହାର ଆମ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନରେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ବିଜ୍ଞାନରେ ଆମେ ଗତି ଏବଂ ବିଶ୍ରାମ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହୁ ଯେ ଏକ ଟେବୁଲ ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ବୁଝୁ ଯେ ଟେବୁଲଟି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଟେବୁଲଟି ପୃଥିବୀ ସହିତ ଗତି କରୁଛି, କାରଣ ପୃଥିବୀ ନିଜ ଅକ୍ଷ ଚାରିପାଖରେ ଘୂରୁଛି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାରିପାଖରେ ପରିକ୍ରମା କରୁଛି। ତେଣୁ ଟେବୁଲଟି ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛି କି ଗତି କରୁଛି, ତାହା ଆମେ କିପରି କହିପାରିବା?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଆମେ ଗତି ଏବଂ ବିଶ୍ରାମ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ଆହୁରି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଆମେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଖିବା। ଧରନ୍ତୁ, ଆପଣ ଏକ ଟ୍ରେନରେ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି। ଆପଣ ଟ୍ରେନର ଭିତରେ ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଟ୍ରେନ ଗତି କରୁଛି। ଆପଣ ଟ୍ରେନର ଭିତରେ ଚାରିପାଖକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି। ଆପଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଟ୍ରେନର ଭିତରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛନ୍ତି। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଟ୍ରେନର ଭିତରେ ଥିବା ଟେବୁଲ, ଚେୟାର, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯାତ୍ରୀମାନେ ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛନ୍ତି। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଟ୍ରେନ ସହିତ ଗତି କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଟ୍ରେନର ଭିତରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନେ ଟ୍ରେନର ଭିତରେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉନାହାନ୍ତି। ତେଣୁ ଏମାନେ ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛନ୍ତି।

ଏହି ଉଦାହରଣରୁ ଆମେ ଦେଖିପାରୁ ଯେ ଗତି ଏବଂ ବିଶ୍ରାମ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଆପେକ୍ଷିକ। ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ଜିନିଷ ଗତି କରୁଛି କି ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛି, ତାହା ଆମେ କେଉଁ ଜିନିଷ ସହିତ ତୁଳନା କରୁଛୁ, ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଟ୍ରେନର ଭିତରେ ଥିବା ଟେବୁଲ ଟ୍ରେନ ସହିତ ତୁଳନା କଲେ ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀ ସହିତ ତୁଳନା କଲେ ଗତି କରୁଛି। ତେଣୁ ଆମେ କହିପାରିବା ଯେ ଟେବୁଲଟି ଟ୍ରେନ ସହିତ ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀ ସହିତ ଗତି କରୁଛି।

ଏହି ଆପେକ୍ଷିକତା ଆମ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହୁ ଯେ ଏକ ଗାଡ଼ି ଗତି କରୁଛି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ବୁଝୁ ଯେ ଗାଡ଼ିଟି ପୃଥିବୀ ସହିତ ତୁଳନା କରି ଗତି କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ଗାଡ଼ିର ଭିତରେ ଥିବା ଯାତ୍ରୀମାନେ ଗାଡ଼ି ସହିତ ତୁଳନା କରି ବିଶ୍ରାମରେ ଅଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଗତି ଏବଂ ବିଶ୍ରାମ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ଆମେ କେଉଁ ଜିନିଷ ସହିତ ତୁଳନା କରୁଛୁ, ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

ଏହି ଆପେକ୍ଷିକତାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆମେ

ଏହି ଜଗତରେ ଯେତେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଧର୍ମାତ୍ମା ସେମାନେ ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଏମାନେ ଜଗତର ଅଳଙ୍କାର ସ୍ୱରୂପ । ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇଥାଏ । ଏମାନେ ଜଗତର ଅନେକ ଉପକାର କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇଥାଏ । ଏମାନେ ଜଗତର ଅଳଙ୍କାର ସ୍ୱରୂପ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଧର୍ମାତ୍ମା ସେମାନେ ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଏମାନେ ଜଗତରେ ଯେତେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ଜଗତରେ ଯେତେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଧର୍ମାତ୍ମା ସେମାନେ ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଏମାନେ ଜଗତର ଅଳଙ୍କାର ସ୍ୱରୂପ । ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇଥାଏ । ଏମାନେ ଜଗତର ଅନେକ ଉପକାର କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇଥାଏ । ଏମାନେ ଜଗତର ଅଳଙ୍କାର ସ୍ୱରୂପ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଧର୍ମାତ୍ମା ସେମାନେ ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଏମାନେ ଜଗତରେ ଯେତେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ।

॥ ॥ ॥

ಕಾಲಾಕಾಲ ನಿಷ್ಕಾಲಾಕಾಲ ಕಾಲಾಕಾಲ ಕಾಲಾಕಾಲ

ཀ་ཤེས་ཀྱི་ཕུང་པོ། ཀ་ཤེས་ཀྱི་ཕུང་པོ། ཀ་ཤེས་ཀྱི་ཕུང་པོ།

ཀཱ་ཁཱ་གཱ་ངཱ་ཅཱ་ཆཱ་ཇཱ་ཉཱ་ཏཱ་ཐཱ་དཱ་ནཱ་པཱ་ཕཱ་བཱ་མཱ་ཙཱ་ཚཱ་ཛཱ་ཝཱ་ཞཱ་ཟཱ་འཱ་ཡཱ་རཱ་ལཱ་ཤཱ་སཱ་ཧཱ་ཨཱ།

ཀི་ཁི་གི་ངི་ཅི་ཆི་ཇི་ཉི་ཏི་ཐི་དི་ནི་པི་ཕི་བི་མི་ཙི་ཚི་ཛི་ཝི་ཞི་ཟི་འི་ཡི་རི་ལི་ཤི་སི་ཧི་ཨི།

ཀཱི་ཁཱི་གཱི་ངཱི་ཅཱི་ཆཱི་ཇཱི་ཉཱི་ཏཱི་ཐཱི་དཱི་ནཱི་པཱི་ཕཱི་བཱི་མཱི་ཙཱི་ཚཱི་ཛཱི་ཝཱི་ཞཱི་ཟཱི་འཱི་ཡཱི་རཱི་ལཱི་ཤཱི་སཱི་ཧཱི་ཨཱི།

ཀུ་ཁུ་གུ་ངུ་ཅུ་ཆུ་ཇུ་ཉུ་ཏུ་ཐུ་དུ་ནུ་པུ་ཕུ་བུ་མུ་ཙུ་ཚུ་ཛུ་ཝུ་ཞུ་ཟུ་འུ་ཡུ་རུ་ལུ་ཤུ་སུ་ཧུ་ཨུ།

ཀཱུ་ཁཱུ་གཱུ་ངཱུ་ཅཱུ་ཆཱུ་ཇཱུ་ཉཱུ་ཏཱུ་ཐཱུ་དཱུ་ནཱུ་པཱུ་ཕཱུ་བཱུ་མཱུ་ཙཱུ་ཚཱུ་ཛཱུ་ཝཱུ་ཞཱུ་ཟཱུ་འཱུ་ཡཱུ་རཱུ་ལཱུ་ཤཱུ་སཱུ་ཧཱུ་ཨཱུ།

ཀྲ་ཁྲ་གྲ་ངྲ་ཅྲ་ཆྲ་ཇྲ་ཉྲ་ཏྲ་ཐྲ་དྲ་ནྲ་པྲ་ཕྲ་བྲ་མྲ་ཙྲ་ཚྲ་ཛྲ་ཝྲ་ཞྲ་ཟྲ་འྲ་ཡྲ་རྲ་ལྲ་ཤྲ་སྲ་ཧྲ་ཨྲ།

ཀཷ་ཁཷ་གཷ་ངཷ་ཅཷ་ཆཷ་ཇཷ་ཉཷ་ཏཷ་ཐཷ་དཷ་ནཷ་པཷ་ཕཷ་བཷ་མཷ་ཙཷ་ཚཷ་ཛཷ་ཝཷ་ཞཷ་ཟཷ་འཷ་ཡཷ་རཷ་ལཷ་ཤཷ་སཷ་ཧཷ་ཨཷ།

ཀླ་ཁླ་གླ་ངླ་ཅླ་ཆླ་ཇླ་ཉླ་ཏླ་ཐླ་དླ་ནླ་པླ་ཕླ་བླ་མླ་ཙླ་ཚླ་ཛླ་ཝླ་ཞླ་ཟླ་འླ་ཡླ་རླ་ལླ་ཤླ་སླ་ཧླ་ཨླ།

ཀཹ་ཁཹ་གཹ་ངཹ་ཅཹ་ཆཹ་ཇཹ་ཉཹ་ཏཹ་ཐཹ་དཹ་ནཹ་པཹ་ཕཹ་བཹ་མཹ་ཙཹ་ཚཹ་ཛཹ་ཝཹ་ཞཹ་ཟཹ་འཹ་ཡཹ་རཹ་ལཹ་ཤཹ་སཹ་ཧཹ་ཨཹ།

ཀྀ་ཁྀ་གྀ་ངྀ་ཅྀ་ཆྀ་ཇྀ་ཉྀ་ཏྀ་ཐྀ་དྀ་ནྀ་པྀ་ཕྀ་བྀ་མྀ་ཙྀ་ཚྀ་ཛྀ་ཝྀ་ཞྀ་ཟྀ་འྀ་ཡྀ་རྀ་ལྀ་ཤྀ་སྀ་ཧྀ་ཨྀ།

ཀཻ་ཁཻ་གཻ་ངཻ་ཅཻ་ཆཻ་ཇཻ་ཉཻ་ཏཻ་ཐཻ་དཻ་ནཻ་པཻ་ཕཻ་བཻ་མཻ་ཙཻ་ཚཻ་ཛཻ་ཝཻ་ཞཻ་ཟཻ་འཻ་ཡཻ་རཻ་ལཻ་ཤཻ་སཻ་ཧཻ་ཨཻ།

ཀོ་ཁོ་གོ་ངོ་ཅོ་ཆོ་ཇོ་ཉོ་ཏོ་ཐོ་དོ་ནོ་པོ་ཕོ་བོ་མོ་ཙོ་ཚོ་ཛོ་ཝོ་ཞོ་ཟོ་འོ་ཡོ་རོ་ལོ་ཤོ་སོ་ཧོ་ཨོ།

ཀཽ་ཁཽ་གཽ་ངཽ་ཅཽ་ཆཽ་ཇཽ་ཉཽ་ཏཽ་ཐཽ་དཽ་ནཽ་པཽ་ཕཽ་བཽ་མཽ་ཙཽ་ཚཽ་ཛཽ་ཝཽ་ཞཽ་ཟཽ་འཽ་ཡཽ་རཽ་ལཽ་ཤཽ་སཽ་ཧཽ་ཨཽ།

ཀྃ་ཁྃ་གྃ་ངྃ་ཅྃ་ཆྃ་ཇྃ་ཉྃ་ཏྃ་ཐྃ་དྃ་ནྃ་པྃ་ཕྃ་བྃ་མྃ་ཙྃ་ཚྃ་ཛྃ་ཝྃ་ཞྃ་ཟྃ་འྃ་ཡྃ་རྃ་ལྃ་ཤྃ་སྃ་ཧྃ་ཨྃ།

ཀཿ་ཁཿ་གཿ་ངཿ་ཅཿ་ཆཿ་ཇཿ་ཉཿ་ཏཿ་ཐཿ་དཿ་ནཿ་པཿ་ཕཿ་བཿ་མཿ་ཙཿ་ཚཿ་ཛཿ་ཝཿ་ཞཿ་ཟཿ་འཿ་ཡཿ་རཿ་ལཿ་ཤཿ་སཿ་ཧཿ་ཨཿ།

ཀ྄ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ།

ཀ་ ཤ་ ཀ་ ཤ་ ཀ་ ཤ་

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଭକ୍ତଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଆଚରଣ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦ୍ୱେଷଭାବ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଯିଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ମିତ୍ରଭାବ ରଖନ୍ତି, ଯିଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ଭାବ ରଖନ୍ତି, ଯିଏ ମମତା ଓ ଅହଂକାରରୁ ମୁକ୍ତ, ଯିଏ ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖରେ ସମଭାବ ରଖନ୍ତି, ଯିଏ କ୍ଷମାଶୀଳ, ଯିଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଯିଏ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟୀ, ଯିଏ ମନ ଓ ବୁଦ୍ଧିକୁ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି, ଯିଏ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ୱେଗ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯିଏ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ୱେଗ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ଯିଏ ହର୍ଷ, ଅମର୍ଷ, ଭୟ ଓ ଉଦ୍ୱେଗରୁ ମୁକ୍ତ, ଯିଏ ଆକାଂକ୍ଷାରହିତ, ଯିଏ ଶୁଦ୍ଧ, ଯିଏ ଦକ୍ଷ, ଯିଏ ଉଦାସୀନ, ଯିଏ ବ୍ୟଥାରହିତ, ଯିଏ ସମସ୍ତ କର୍ମର ଆରମ୍ଭ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ଯିଏ ଶୁଭ ଓ ଅଶୁଭ ଫଳ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ଯିଏ ଶତ୍ରୁ ଓ ମିତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତି ସମଭାବ ରଖନ୍ତି, ଯିଏ ମାନ ଓ ଅପମାନରେ ସମଭାବ ରଖନ୍ତି, ଯିଏ ଶୀତ ଓ ଉଷ୍ଣରେ ସମଭାବ ରଖନ୍ତି, ଯିଏ ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖରେ ସମଭାବ ରଖନ୍ତି, ଯିଏ ନିନ୍ଦା ଓ ସ୍ତୁତିରେ ସମଭାବ ରଖନ୍ତି, ଯିଏ ମୌନୀ, ଯିଏ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଯିଏ ଅନିକେତ, ଯିଏ ସ୍ଥିରବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଯିଏ ଭକ୍ତିମାନ, ସେ ମୋତେ ପ୍ରିୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଏହି ଧର୍ମାମୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଏହି ଧର୍ମାମୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଏହି ଧର୍ମାମୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଏହି ଧର୍ମାମୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଏହି ଧର୍ମାମୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଏହି ଧର୍ମାମୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଏହି ଧର୍ମାମୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଏହି ଧର୍ମାମୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ଏହି ଧର୍ମାମୃତକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ।

ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಶಿಕಾರಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಿರೇಕೊಡಿ ಗ್ರಾಮದ ಬಳಿಯ ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರುವ ಶಾಸನ. ಈ ಶಾಸನವು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೭೬ನೆಯ ಇದು ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೂರನೆಯ ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಕಾಲದ್ದು. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬನವಾಸಿ ಪ್ರಾಂತದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ದಂಡನಾಯಕ ಕೇತಯ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಲಾಗಿದೆ. ಕೇತಯ್ಯನು ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಸಾಮಂತನಾಗಿದ್ದ ಕಳಚುರಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನೆಂದು ಶಾಸನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಬಿಜ್ಜಳನ ಸೈನ್ಯದ ಆನೆಗಳನ್ನು ಕೇತಯ್ಯನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನೆಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಕೇತಯ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಸೋಮೇಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಶಾಸನವು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದೆ. ಕೇತಯ್ಯನು ಸೋಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಪಡೆದ ಬಿರುದುಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯ ಶ್ರೀಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮಭಟ್ಟಾರಕ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಕುಲತಿಲಕ ಚಾಲುಕ್ಯಾಭರಣ ಶ್ರೀಮತ್ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರದೇವರ ಪಾದಪದ್ಮೋಪಜೀವಿ ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ದಂಡನಾಯಕ ಕೇತಯ್ಯ. ಈ ಬಿರುದುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಸಾಮಂತರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಿರುದುಗಳಾಗಿವೆ. ಕೇತಯ್ಯನು ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಪದ್ಮೋಪಜೀವಿ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಅವನು ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಆಪ್ತ ಸೇವಕನಾಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಅವನಿಗೆ ಪಂಚಮಹಾವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಳಗಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ದಂಡನಾಯಕ ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳು ಅವನ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಕೇತಯ್ಯನು ಬಿಜ್ಜಳನ ಸೈನ್ಯದ ಆನೆಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಶಾಸನವು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ: ಕೇತಯ್ಯನು ಬಿಜ್ಜಳನ ಸೈನ್ಯದ ಆನೆಗಳ ಗುಂಪಿನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ, ಅವುಗಳ ಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮದಜಲವನ್ನು ಕುಡಿದು, ಅವುಗಳ ದಂತಗಳನ್ನು ಮುರಿದು, ಅವುಗಳ ಬಾಲಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಾವುತರನ್ನು ಕೊಂದು, ಆನೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಈ ವರ್ಣನೆಯು ಕೇತಯ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಗಳುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಶಾಸನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇತಯ್ಯನು ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳ ಮತ್ತು ಸೋಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಪಡೆದ ಬಿರುದುಗಳ ಶಾಶ್ವತ ದಾಖಲೆಗಾಗಿ ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿದನು. ಶಾಸನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಪವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಈ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುವವರು ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ಹಸುವನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು ಎಂದು ಶಾಸನವು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಪವಾಕ್ಯವು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಶಾಸನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕೆತ್ತಿದ ದಿನಾಂಕವಿದೆ. ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಹೆಸರು ಮಾಚಯ್ಯ. ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ದಿನಾಂಕ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೭೬ನೆಯ ಇದು ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೂರನೆಯ ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಕಾಲದ್ದು. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬನವಾಸಿ ಪ್ರಾಂತದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ದಂಡನಾಯಕ ಕೇತಯ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಲಾಗಿದೆ. ಕೇತಯ್ಯನು ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಸಾಮಂತನಾಗಿದ್ದ ಕಳಚುರಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನೆಂದು ಶಾಸನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಬಿಜ್ಜಳನ ಸೈನ್ಯದ ಆನೆಗಳನ್ನು ಕೇತಯ್ಯನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನೆಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಕೇತಯ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಸೋಮೇಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಶಾಸನವು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದೆ. ಕೇತಯ್ಯನು ಸೋಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಪಡೆದ ಬಿರುದುಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯ ಶ್ರೀಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮಭಟ್ಟಾರಕ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಕುಲತಿಲಕ ಚಾಲುಕ್ಯಾಭರಣ ಶ್ರೀಮತ್ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರದೇವರ ಪಾದಪದ್ಮೋಪಜೀವಿ ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ದಂಡನಾಯಕ ಕೇತಯ್ಯ. ಈ ಬಿರುದುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಸಾಮಂತರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಿರುದುಗಳಾಗಿವೆ. ಕೇತಯ್ಯನು ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಪದ್ಮೋಪಜೀವಿ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಅವನು ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಆಪ್ತ ಸೇವಕನಾಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಅವನಿಗೆ ಪಂಚಮಹಾವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಳಗಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ದಂಡನಾಯಕ ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳು ಅವನ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಕೇತಯ್ಯನು ಬಿಜ್ಜಳನ ಸೈನ್ಯದ ಆನೆಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಶಾಸನವು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ: ಕೇತಯ್ಯನು ಬಿಜ್ಜಳನ ಸೈನ್ಯದ ಆನೆಗಳ ಗುಂಪಿನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ, ಅವುಗಳ ಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮದಜಲವನ್ನು ಕುಡಿದು, ಅವುಗಳ ದಂತಗಳನ್ನು ಮುರಿದು, ಅವುಗಳ ಬಾಲಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಾವುತರನ್ನು ಕೊಂದು, ಆನೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಈ ವರ್ಣನೆಯು ಕೇತಯ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಗಳುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಶಾಸನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇತಯ್ಯನು ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳ ಮತ್ತು ಸೋಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಪಡೆದ ಬಿರುದುಗಳ ಶಾಶ್ವತ ದಾಖಲೆಗಾಗಿ ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿದನು. ಶಾಸನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಪವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಈ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುವವರು ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ಹಸುವನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು ಎಂದು ಶಾಸನವು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಪವಾಕ್ಯವು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಶಾಸನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕೆತ್ತಿದ ದಿನಾಂಕವಿದೆ. ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಹೆಸರು ಮಾಚಯ್ಯ. ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ದಿನಾಂಕ

৫৮ ৯ ৯ ৯

ಅಂ ಪಿಡಿದಿರ್ದ ಪೊಡರ್ಪಿನಿಂ ಪೊಳೆವ ಪೊಂಬಿಲ್ಲಿಂ ಪೊಸತ್ತಾಗಿ ಪೊಂ
ಪೊಡೆಯಿಂ ಪೊಂಗಿದ ಪೊಂಗಿಳಿಯ ಪೊಂಗಿಳಿಯಿಂ ಪೊಂಗಿದ ಪೊಂಗಿಳಿಯಿಂ ಪೊಳೆವ ಪೊಂಬಿಲ್ಲಿಂ ಪೊಡರ್ಪಿನಿಂ ಪಿಡಿದಿರ್ದ ಪೊಂಗಿಳಿಯಿಂ ಪೊಂಗಿದ ಪೊಂಗಿಳಿಯಿಂ ಪೊಡೆಯಿಂ ಪೊಂಗಿದ ಪೊಂಗಿಳಿಯಿಂ ಪೊಸತ್ತಾಗಿ

೧೨। ಗಾಳಿಯು ಸ್ಪರ್ಶಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು । ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸುಡುವುದು । ಅಪ್ಪುವಿನಲ್ಲಿ ಕರಗುವುದು । ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವುದು । ಅಗ್ನಿಯು ಉಷ್ಣಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು । ಅಪ್ಪುವು ಶೀತಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು । ಮಣ್ಣು ಗುರುತ್ವಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು । ಆಕಾಶವು ಶಬ್ದಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು । ಗಾಳಿಯು ಸ್ಪರ್ಶಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು । ಅಗ್ನಿಯು ರೂಪಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು । ಅಪ್ಪುವು ರಸಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು । ಮಣ್ಣು ಗಂಧ

ଦେଖି । ଅନନ୍ତର ଦେବତାମାନେ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଦେବଦୁନ୍ଦୁଭି ବାଦ୍ୟ କଲେ । ଆକାଶରୁ ପୁଷ୍ପବୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଦେବତାମାନେ ଜୟ ଜୟ ଶବ୍ଦ କଲେ । ଦେବତାମାନେ ଦେବୀଙ୍କୁ ସ୍ତବ କଲେ । ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ବର ଦେଲେ । ଦେବତାମାନେ ଦେବୀଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲେ । ଦେବୀ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ନିବାରଣ କ

ଏହି ଦିନ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅଙ୍ଗରେ ଚନ୍ଦନ ଲାଗି ହୁଏ । ଏହି ଦିନ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅଙ୍ଗରେ ଚନ୍ଦନ ଲାଗି ହୁଏ । ଏହି ଦିନ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅଙ୍ଗରେ ଚନ୍ଦନ ଲାଗି ହୁଏ । ଏହି ଦିନ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅଙ୍ଗରେ ଚନ୍ଦନ ଲାଗି ହୁଏ ।

২৭। হরিণ্যশ্বত্থমারূঢ়ং। দদর্শ পুরুষং কঞ্চিৎ। দিব্যস্রগ্বস্ত্রভূষণং। দর্শনাদেব হর্ষদং। দৃষ্ট্বা তং পুরুষং সোঽপি। হরিণ্যশ্বত্থমারূঢ়ং

ଏହି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଚରିତାମୃତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଅନନ୍ୟ ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି ।

ಕಂ ೨೨ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।
ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ಕಳಿಂಗಾಧಿಪಂ ।

ಕಾಣದೆ ಕಂಡೆನೆಂಬ ಕಪಿಯಂ ಕಂಡೆನೆಂಬ ಕಪಿಯಂ

ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ଏକାସନେ ବସିଲେ । ଦେଖି ଦେବତାମାନେ ହେଲେ ଚକିତ ॥ ଏମନ୍ତ ଦେଖିଲେ ଦେବତାମାନେ । ଦେବ ଦେବୀ ଯେତେ ଅଛନ୍ତି ଭୁବନେ ॥ ଏକାସନେ ବସିଲେ ଦୁଇ ଜଣ

ভাগবত ভক্তিরূপ ভক্তিরূপ ভক্তিরূপ

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಗಂಭೀರ ಸ್ಯಾದ್ವಾದಾಮೋಘಲಾಂಛನ ।
ಜೀಯಾತ್ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಥಸ್ಯ ಶಾಸನಂ ಜಿನಶಾಸನಂ ॥ ೧ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೨ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೩ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೪ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೫ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೬ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೭ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೮ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೯ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೧೦ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೧೧ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೧೨ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೧೩ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೧೪ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೧೫ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೧೬ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೧೭ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೧೮ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೧೯ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೨೦ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೨೧ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೨೨ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೨೩ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ಸಕಲಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಮೀಯುಷೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಭೃತೇ ಭರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ಸಂಸಾರಭೀರವೇ ॥ ೨೪ ॥
ಶ್ರೀಮತೇ ವರ್ದ್ಧಮಾನಾಯ ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವತಾಯ ।
ಚತುಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಸಮವಸರಣಭೃತೇ ॥ ೨೫ ॥

ଏବଂ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂରଦେଶରୁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇଥିବାରୁ

ಅಂಗದನೆಂಬ ಕುಮಾರನು ಸುಗ್ರೀವನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ತಾರೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಅವನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅಪಾರ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಯುದ್ಧವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಣತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಗೂ ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಮೆಚ್ಚಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಆದರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಸತ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಸನ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಸಂಭಾವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಸಮ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಸಂ

ಅಂಗಾರಕಾಯ ಸಂಗಾರಕಾಯ ಮಂಗಳಾಯ ಭೌಮಾಯ ಭೂಮಿಸುತಾಯ ಋಣಹರ್ತ್ರೇ ಧನದಾಯ ಸ್ಥಿರಾಸನಾಯ ಮಹಾಕಾಯಾಯ ಸರ್ವಕರ್ಮವಿರೋಧಕರ್ತ್ರೇ ಮಹತಾಂ ಕ್ಷೇಮಕರಾಯ ಸರ್ವಜ್ವರನಿವಾರಕಾಯ ಸರ್ವಭೀತಿಪ್ರದಾಯ ಸರ್ವಮಂಗಳಕರಾಯ ಸರ್ವಾರಿಷ್ಟನಿವಾರಕಾಯ ಸರ್ವಾಪದ್ವಿನಾಶಕಾಯ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಕರಾಯ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಫಲದ

ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରାମାୟଣ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରାମାୟଣ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରାମାୟଣ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରାମାୟଣ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରାମାୟଣ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ମନୋରମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ঘরের চালের উপর ছাওয়া। ছাউনি দেওয়া। ছাউনি দেওয়ার কাজ। ছাউনি দেওয়ার মজুরি। ছাউনি দেওয়ার খড়। ছাউনি দেওয়ার দড়ি। ছাউনি দেওয়ার বাঁশ। ছাউনি দেওয়ার বাতা। ছাউনি দেওয়ার কাঠ। ছাউনি দেওয়ার পেরেক। ছাউনি দেওয়ার হাতুড়ি। ছাউনি দেওয়ার করাত। ছাউনি দেওয়ার রাঁদা। ছাউনি দেওয়ার বাটালি। ছাউনি দেওয়ার ছেনি। ছাউনি দেওয়ার ঠোকা। ছাউনি দেওয়ার মাপ। ছাউনি দেওয়ার ওজন। ছাউনি দেওয়ার দাম। ছাউনি দেওয়ার খরচ। ছাউনি দেওয়ার হিসাব। ছাউনি দেওয়ার লাভ। ছাউনি দেওয়ার ক্ষতি। ছাউনি দেওয়ার ব্যবসা। ছাউনি দেওয়ার দোকান। ছাউনি দেওয়ার বাজার। ছাউনি দেওয়ার হাট। ছাউনি দেওয়ার মেলা। ছাউনি দেওয়ার উৎসব। ছাউনি দেওয়ার পূজা। ছাউনি দেওয়ার ব্রত। ছাউনি দেওয়ার নিয়ম। ছাউনি দেওয়ার রীতি। ছাউনি দেওয়ার প্রথা। ছাউনি দেওয়ার সংস্কার। ছাউনি দেওয়ার বিশ্বাস। ছাউনি দেওয়ার ভয়। ছাউনি দেওয়ার ভক্তি। ছাউনি দেওয়ার শ্রদ্ধা। ছাউনি দেওয়ার ভালোবাসা। ছাউনি দেওয়ার ঘৃণা। ছাউনি দেওয়ার রাগ। ছাউনি দেওয়ার দুঃখ। ছাউনি দেওয়ার সুখ। ছাউনি দেওয়ার আনন্দ। ছাউনি দেওয়ার বিষাদ। ছাউনি দেওয়ার হাসি। ছাউনি দেওয়ার কান্না। ছাউনি দেওয়ার গান। ছাউনি দেওয়ার বাজনা। ছাউনি দেওয়ার নাচ। ছাউনি দেওয়ার অভিনয়। ছাউনি দেওয়ার সাজ। ছাউনি দেওয়ার পোশাক। ছাউনি দেওয়ার গয়না। ছাউনি দেওয়ার মুকুট। ছাউনি দেওয়ার মালা। ছাউনি দেওয়ার ফুল। ছাউনি দেওয়ার পাতা। ছাউনি দেওয়ার ফল। ছাউনি দেওয়ার বীজ। ছাউনি দেওয়ার চারা। ছাউনি দেওয়ার গাছ। ছাউনি দেওয়ার বন। ছাউনি দেওয়ার পাহাড়। ছাউনি দেওয়ার নদী। ছাউনি দেওয়ার সমুদ্র। ছাউনি দেওয়ার আকাশ। ছাউনি দেওয়ার মেঘ। ছাউনি দেওয়ার বৃষ্টি। ছাউনি দেওয়ার রোদ। ছাউনি দেওয়ার ছায়া। ছাউনি দেওয়ার আলো। ছাউনি দেওয়ার অন্ধকার। ছাউনি দেওয়ার দিন। ছাউনি দেওয়ার রাত। ছাউনি দেওয়ার সকাল। ছাউনি দেওয়ার বিকাল। ছাউনি দেওয়ার সন্ধ্যা। ছাউনি দেওয়ার দুপুর। ছাউনি দেওয়ার মধ্যরাত। ছাউনি দেওয়ার ভোর। ছাউনি দেওয়ার সূর্য। ছাউনি দেওয়ার চাঁদ। ছাউনি দেওয়ার তারা। ছাউনি দেওয়ার গ্রহ। ছাউনি দেওয়ার নক্ষত্র। ছাউনি দেওয়ার রাশি। ছাউনি দেওয়ার ভাগ্য। ছাউনি দেওয়ার কপাল। ছাউনি দেওয়ার হাত। ছাউনি দেওয়ার রেখা। ছাউনি দেওয়ার গণনা। ছাউনি দেওয়ার জ্যোতিষী। ছাউনি দেওয়ার ঠিকুজি। ছাউনি দেওয়ার কোষ্ঠী। ছাউনি দেওয়ার বিবাহ। ছাউনি দেওয়ার বর। ছাউনি দেওয়ার কনে। ছাউনি দেওয়ার যৌতুক। ছাউনি দেওয়ার দেনা। ছাউনি দেওয়ার পাওনা। ছাউনি দেওয়ার সুদ। ছাউনি দেওয়ার আসল। ছাউনি দেওয়ার মহাজন। ছাউনি দেওয়ার খাতক। ছাউনি দেওয়ার দলিল। ছাউনি দেওয়ার সাক্ষী। ছাউনি দেওয়ার বিচার। ছাউনি দেওয়ার আদালত। ছাউনি দেওয়ার উকিল। ছাউনি দেওয়ার মোকদ্দমা। ছাউনি দেওয়ার রায়। ছাউনি দেওয়ার জরিমানা। ছাউনি দেওয়ার কারাগার। ছাউনি দেওয়ার মুক্তি। ছাউনি দেওয়ার পুলিশ। ছাউনি দেওয়ার চোর। ছাউনি দেওয়ার ডাকাত। ছাউনি দেওয়ার খুন। ছাউনি দেওয়ার মারামারি। ছাউনি দেওয়ার দাঙ্গা। ছাউনি দেওয়ার শান্তি। ছাউনি দেওয়ার শৃঙ্খলা। ছাউনি দেওয়ার নিয়ম। ছাউনি দেওয়ার আইন। ছাউনি দেওয়ার সংবিধান। ছাউনি দেওয়ার রাষ্ট্র। ছাউনি দেওয়ার সরকার। ছাউনি দেওয়ার মন্ত্রী। ছাউনি দেওয়ার রাজা। ছাউনি দেওয়ার প্রজা। ছাউনি দেওয়ার কর। ছাউনি দেওয়ার খাজনা। ছাউনি দেওয়ার জমি। ছাউনি দেওয়ার দলিল। ছাউনি দেওয়ার পরচা। ছাউনি দেওয়ার খতিয়ান। ছাউনি দেওয়ার মৌজা। ছাউনি দেওয়ার থানা। ছাউনি দেওয়ার জেলা। ছাউনি দেওয়ার বিভাগ। ছাউনি দেওয়ার দেশ। ছাউনি দেওয়ার মহাদেশ। ছাউনি দেওয়ার পৃথিবী। ছাউনি দেওয়ার মহাবিশ্ব।

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି । ଜଗତର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଜ୍ଞାନ ଦୀପ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି ।

ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି ।

ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି ।

ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି ।

ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି ।

ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି ।

ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି ।

ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି ।

ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଗତର ଜୀବମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଛି ।

ଅଟନ୍ତି ॥ ୨୭ ॥ ଏହାକହି ଦେବଋଷି ନାରଦ ଚାଲିଗଲେ । ଅନନ୍ତର ଦେବଗଣ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଏହି ବିଷୟରେ ବିଚାର କଲେ । ଏହି ଦୈତ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ଓ ଦୁର୍ଜୟ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଜୟ କରିବା ଅତି କଠିନ । ଏହାର ଶତ୍ରୁ ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରୀହରି ଅଟନ୍ତି । ଏହାକୁ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ଶରଣାପନ୍ନ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ବିଚାର କରି ଦେବଗଣ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ଶରଣାପନ୍ନ ହେଲେ । ଦେବଗଣ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଦେବଗଣ କହିଲେ ହେ ଶ୍ରୀହରି ! ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ଅଛି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଗୁଣଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଲୀଳା କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଅବତାର ଧାରଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ସଂହାର କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ସୁଖ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଅନନ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା

ཀཱ་ཤི་ཀཱ་ཝྱཱ་ཁྱཱ།

ཀཱ་ཤི་ཀཱ་ཝྱཱ་ཁྱཱ།

ཀཱ་ཤི་ཀཱ་ཝྱཱ་ཁྱཱ།

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୫୫ ଟି ପଦ ଅଛି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅଙ୍ଗରାଗ ଓ ଅଳଙ୍କାର ଧାରଣ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଅଙ୍ଗରାଗ ଓ ଅଳଙ୍କାର ଧାରଣ ବିଷୟ

ཐོག་ ། དེའི་ ། ཐོག་ ། ཐོག་ ། ཐོག

ଏହା ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ, ଆପଣଙ୍କ ଏହି ମଧୁର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ମୋର ମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଉଛି। ମୁଁ ଏବେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି। ମୋର ସନ୍ଦେହ ଦୂର ହୋଇଛି। ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବି। ଏହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅର୍ଜୁନ, ତୁମେ ଏବେ ଯାହା କହିଲ ତାହା ଅତି ଉତ୍ତମ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ཀ། ཤེས་ཀྱི་སྣང་བ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ཚིག་གི་དོན་བསྡུས་པ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཚིག་གི་དོན་ཏེ། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཚིག་གི་དོན

ಸಂಧಿ ಸಂಧಿಯೊಳಗೆ ಸಂಧಿಸಿದ ಸಂಧಿಯಂ ಸಂಧಿಸಿ ಸಂಧಿಯಂ

ཐུབ་པའི་ཚིག་ཏུ་ཡང་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །དེ་ཡང་ཚིག་ཏུ་ཡང་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཐུབ་པའི

ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ།
ཨཱ་ཨི་ཨཱི་ཨུ་ཨཱུ་ཨྲི་ཨཱྲི་ཨླི་ཨཱླི་ཨེ་ཨཻ་ཨོ་ཨཽ་ཨཾ་ཨཿ།
ཀཱ་ཁཱ་གཱ་ངཱ་ཅཱ་ཆཱ་ཇཱ་ཉཱ་ཏཱ་ཐཱ་དཱ་ནཱ་པཱ་ཕཱ་བཱ་མཱ་ཙཱ་ཚཱ་ཛཱ་ཝཱ་ཞཱ་ཟཱ་འཱ་ཡཱ་རཱ་ལཱ་ཤཱ་སཱ་ཧཱ་ཨཱ།
ཀི་ཁི་གི་ངི་ཅི་ཆི་ཇི་ཉི་ཏི་ཐི་དི་ནི་པི་ཕི་བི་མི་ཙི་ཚི་ཛི་ཝི་ཞི་ཟི་འི་ཡི་རི་ལི་ཤི་སི་ཧི་ཨི།
ཀཱི་ཁཱི་གཱི་ངཱི་ཅཱི་ཆཱི་ཇཱི་ཉཱི་ཏཱི་ཐཱི་དཱི་ནཱི་པཱི་ཕཱི་བཱི་མཱི་ཙཱི་ཚཱི་ཛཱི་ཝཱི་ཞཱི་ཟཱི་འཱི་ཡཱི་རཱི་ལཱི་ཤཱི་སཱི་ཧཱི་ཨཱི།
ཀུ་ཁུ་གུ་ངུ་ཅུ་ཆུ་ཇུ་ཉུ་ཏུ་ཐུ་དུ་ནུ་པུ་ཕུ་བུ་མུ་ཙུ་ཚུ་ཛུ་ཝུ་ཞུ་ཟུ་འུ་ཡུ་རུ་ལུ་ཤུ་སུ་ཧུ་ཨུ།
ཀཱུ་ཁཱུ་གཱུ་ངཱུ་ཅཱུ་ཆཱུ་ཇཱུ་ཉཱུ་ཏཱུ་ཐཱུ་དཱུ་ནཱུ་པཱུ་ཕཱུ་བཱུ་མཱུ་ཙཱུ་ཚཱུ་ཛཱུ་ཝཱུ་ཞཱུ་ཟཱུ་འཱུ་ཡཱུ་རཱུ་ལཱུ་ཤཱུ་སཱུ་ཧཱུ་ཨཱུ།
ཀྲི་ཁྲི་གྲི་ངྲི་ཅྲི་ཆྲི་ཇྲི་ཉྲི་ཏྲི་ཐྲི་དྲི་ནྲི་པྲི་ཕྲི་བྲི་མྲི་ཙྲི་ཚྲི་ཛྲི་ཝྲི་ཞྲི་ཟྲི་འྲི་ཡྲི་རྲི་ལྲི་ཤྲི་སྲི་ཧྲི་ཨྲི།
ཀཱྲི་ཁཱྲི་གཱྲི་ངཱྲི་ཅཱྲི་ཆཱྲི་ཇཱྲི་ཉཱྲི་ཏཱྲི་ཐཱྲི་དཱྲི་ནཱྲི་པཱྲི་ཕཱྲི་བཱྲི་མཱྲི་ཙཱྲི་ཚཱྲི་ཛཱྲི་ཝཱྲི་ཞཱྲི་ཟཱྲི་འཱྲི་ཡཱྲི་རཱྲི་ལཱྲི་ཤཱྲི་སཱྲི་ཧཱྲི་ཨཱྲི།
ཀླི་ཁླི་གླི་ངླི་ཅླི་ཆླི་ཇླི་ཉླི་ཏླི་ཐླི་དླི་ནླི་པླི་ཕླི་བླི་མླི་ཙླི་ཚླི་ཛླི་ཝླི་ཞླི་ཟླི་འླི་ཡླི་རླི་ལླི་ཤླི་སླི་ཧླི་ཨླི།
ཀཱླི་ཁཱླི་གཱླི་ངཱླི་ཅཱླི་ཆཱླི་ཇཱླི་ཉཱླི་ཏཱླི་ཐཱླི་དཱླི་ནཱླི་པཱླི་ཕཱླི་བཱླི་མཱླི་ཙཱླི་ཚཱླི་ཛཱླི་ཝཱླི་ཞཱླི་ཟཱླི་འཱླི་ཡཱླི་རཱླི་ལཱླི་ཤཱླི་སཱླི་ཧཱླི་ཨཱླི།
ཀེ་ཁེ་གེ་ངེ་ཅེ་ཆེ་ཇེ་ཉེ་ཏེ་ཐེ་དེ་ནེ་པེ་ཕེ་བེ་མེ་ཙེ་ཚེ་ཛེ་ཝེ་ཞེ་ཟེ་འེ་ཡེ་རེ་ལེ་ཤེ་སེ་ཧེ་ཨེ།
ཀཻ་ཁཻ་གཻ་ངཻ་ཅཻ་ཆཻ་ཇཻ་ཉཻ་ཏཻ་ཐཻ་དཻ་ནཻ་པཻ་ཕཻ་བཻ་མཻ་ཙཻ་ཚཻ་ཛཻ་ཝཻ་ཞཻ་ཟཻ་འཻ་ཡཻ་རཻ་ལཻ་ཤཻ་སཻ་ཧཻ་ཨཻ།
ཀོ་ཁོ་གོ་ངོ་ཅོ་ཆོ་ཇོ་ཉོ་ཏོ་ཐོ་དོ་ནོ་པོ་ཕོ་བོ་མོ་ཙོ་ཚོ་ཛོ་ཝོ་ཞོ་ཟོ་འོ་ཡོ་རོ་ལོ་ཤོ་སོ་ཧོ་ཨོ།
ཀཽ་ཁཽ་གཽ་ངཽ་ཅཽ་ཆཽ་ཇཽ་ཉཽ་ཏཽ་ཐཽ་དཽ་ནཽ་པཽ་ཕཽ་བཽ་མཽ་ཙཽ་ཚཽ་ཛཽ་ཝཽ་ཞཽ་ཟཽ་འཽ་ཡཽ་རཽ་ལཽ་ཤཽ་སཽ་ཧཽ་ཨཽ།
ཀཾ་ཁཾ་གཾ་ངཾ་ཅཾ་ཆཾ་ཇཾ་ཉཾ་ཏཾ་ཐཾ་དཾ་ནཾ་པཾ་ཕཾ་བཾ་མཾ་ཙཾ་ཚཾ་ཛཾ་ཝཾ་ཞཾ་ཟཾ་འཾ་ཡཾ་རཾ་ལཾ་ཤཾ་སཾ་ཧཾ་ཨཾ།
ཀཿ་ཁཿ་གཿ་ངཿ་ཅཿ་ཆཿ་ཇཿ་ཉཿ་ཏཿ་ཐཿ་དཿ་ནཿ་པཿ་ཕཿ་བཿ་མཿ་ཙཿ་ཚཿ་ཛཿ་ཝཿ་ཞཿ་ཟཿ་འཿ་ཡཿ་རཿ་ལཿ་ཤཿ་སཿ་ཧཿ་ཨཿ།
ཀ་ཁ་ག་ང་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ།

ཅཅ།

།དང་ཏིང་ཀེ་དཀོཿ སངས་རྒྱས་རྒྱུད་ཀུན་འབྱུང་བའི། མཐའ་ཀླུ་བེ་ཙཱ་ཡི་ཡི་དཀྱིལ་ཨོ་རྒྱན་ཡུལ་ཐོག་ཏུ། ཤཱཀྱ་ཡ་ཏེ་ཆོས་ཡ། ཤཱཀྱ་ཡ་ཏེ་ཆོས་ཡ། བེ་བ་ཤཱཀྱ། རྡོ་རྗེ་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཐེག་པ་ཆེན་པོ

ଏହାପରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀସୁଭଦ୍ରା ଦେବୀଙ୍କୁ ଆରୋପଣ କରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀସୁଦର୍ଶନ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀମଦନମୋହନ ଦେବଙ୍କୁ ଆରୋପଣ କରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶ୍ରୀଗରୁଡ଼ଙ୍କୁ ଆରୋପଣ କରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀସରସ୍ୱତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଆରୋପଣ କରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଚଣ୍ଡୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀବିମଳା ଦେବୀଙ୍କୁ ଆରୋପଣ କରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶେଷ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଅନନ୍ତ ଦେବଙ୍କୁ ଆରୋପଣ କରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଶିବ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀଗଣେଶ

ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୁଇ ଜଣ

ཅི། ཐ་ཤལ་དཔལ་ཁྲིད་དེ། ཐ་ཤལ་ཏོག་ཕྱེ་བ། ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད། ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད། ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད།
ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད། ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད། ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད།
ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད། ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད།
ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད། ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད།
ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད། ཐ་ཤལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད་ཀྱི་ཁྲིད།

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ།

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ།

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ།

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

ଅଟେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଗୁଣଯୁକ୍ତ ଜୀବକୁ ଶୁଦ୍ଧ ବୋଲି କହନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଜୀବ ଅଶୁଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଜୀବ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଘୃଣା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଶୁଦ୍ଧ ଜୀବମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଘୃଣା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଶୁଦ୍ଧ ଜୀବ

ಶ್ರೀ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕವರ್ಷ ೧೭೯೫ ನೇ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ೧೫ ಸೋಮವಾರ ಪೌರ್ಣಿಮೆಯಂದು ಶ್ರವಣ ನಕ್ಷತ್ರ ಸಿದ್ಧಿ ಯೋಗ ಬವ ಕರಣ ಮಕರ ರಾಶಿ ಮಕರ ಲಗ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀ ಮಹಾಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀ ಮಹಾಕಾಳಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀ ಮಹಾಭೈರವ ಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀ ಮಹಾಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀ ಮಹಾಕಾಲಭೈರವ

৩৭। চিন্তাকুলা নিজগৃহে। ছিন্নপত্রবৎ ধরণী। ঘনঘোর অন্ধকার। চিত্তে ঘোর অন্ধকার

ब्रह्मवैवर्तपुराणे गणपतिखण्डे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

नारायण उवाच ।
अथ गत्वा गणेशश्च कैलासं पितरं प्रति ।
ननाम मातरं भक्त्या तां सस्मार मनोहराम् ॥ १ ॥
तां दृष्ट्वा पार्वती देवी पुत्रं क्रोडे चकार ह ।
चुचुम्ब वदनं तस्य स्तनं दत्त्वा मुखे मुदा ॥ २ ॥
पप्रच्छ कुशलं तस्मै सस्नेहं सादरं सती ।
कुशलं कुशलज्ञाने कुशलं किं वदामि ते ॥ ३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १० ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ११ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १२ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २० ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २१ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २२ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ २९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३० ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३१ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३२ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ३९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४० ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४१ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४२ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ४९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५० ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५१ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५२ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ५९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६० ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६१ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६२ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ६९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७० ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७१ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७२ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ७९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८० ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८१ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८२ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ८९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९० ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९१ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९२ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९३ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९४ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९५ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९६ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९७ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९८ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ ९९ ॥
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ।
कुशलं कुशलाधारे कुशलं किं वदामि ते ॥ १०० ॥

ཀ་ཁ་ཤ་ཡ་ཨ་ཀ་ཁ་ཤ་ཡ་ཨ་ཀ་ཁ་ཤ་ཡ་ཨ་

೨೧ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿ ಅವನ ಪ್ರಿಯಳಾಗಿದ್ದ ಕೈಕೇಯಿಯು ಅವನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಿಂತಳು. ಅವಳು ಹಿಂದೆ ಪಡೆದಿದ್ದ ಎರಡು ವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಡೆದಳು. ಅವಳು ಕೇಳಿದ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭರತನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು. ಇನ್ನೊಂದು ರಾಮನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವನವಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು. ಈ ವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಡೆದ ಕೈಕೇಯಿಯು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಅಪ್ರಿಯವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅವಳ ಸ್ವಭಾವವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಹಿಂದೆ ಪಡೆದಿದ್ದ ವರಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಒಂದು ಸಲ ದೇವಾಸುರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದಶರಥನು ಗಾಯಗೊಂಡಾಗ ಕೈಕೇಯಿಯು ಅವನ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದಳು. ಆಗ ದಶರಥನು ಅವಳಿಗೆ ಎರಡು ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಆ ವರಗಳನ್ನು ಅವಳು ಈಗ

೨೭ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆಸೆಗಳು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಸೆಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಸೆಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು. ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕಾ

೨೨೧ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಕಲಭೂಪಾಲಮೌಲಿಮಾಣಿಕ್ಯಭೂಷಿತಃ ।
ಶ್ರೀಮತೀಂ ಪಾಲಯಾಮಾಸ ಪೃಥಿವೀಂ ಪೃಥಿವೀಪತಿಃ ॥
ಅಥೈಕದಾ ಸಭಾಮಧ್ಯೇ ಸಿಂಹಾಸನಸಮಾಸ್ಥಿತಃ ।
ಸಮಸ್ತಸಾಮಂತಯುತಃ ಸಮಸ್ತಾಭರಣಭೂಷಿತಃ ॥
ಸಮಸ್ತಸಾಮಂತಯುತಃ ಸಮಸ್ತಾಭರಣಭೂಷ

৫৭ | ৭ | ৭ |

೧೨ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರಾಯ ನಮಃ ಕಾಲಕಾಲಾಯ ನಮಃ ಕಲಾವಿಕರಣಾಯ ನಮಃ ಬಲವಿಕರಣಾಯ ನಮಃ ಬಲಪ್ರಮಥನಾಯ ನಮಃ
ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯ ನಮಃ ಮನೋನ್ಮನಾಯ ನಮಃ ಅಘೋರಾಯ ನಮಃ ಅಘೋರಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಸದ್ಯೋಜಾತಾಯ ನಮಃ
ಭವೋದ್ಭವಾಯ ನಮಃ ಸದ್ಯೋಜಾತಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ವಾಮದೇವಾಯ ನಮಃ ವಾಮದೇವಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ತತ್ಪುರುಷಾಯ ನಮಃ
ತತ್ಪುರುಷಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಈಶಾನಾಯ ನಮಃ ಈಶಾನಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಹೃದಯಾಯ ನಮಃ ಹೃದಯಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ
ಶಿರಸೇ ನಮಃ ಶಿರೋಽಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಶಿಖಾಯೈ ನಮಃ ಶಿಖಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಕವಚಾಯ ನಮಃ
ಕವಚಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಯ ನಮಃ ನೇತ್ರತ್ರಯಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಅಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ
ಅಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಗಂಗಾಧರಾಯ ನಮಃ ಗಂಗಾಧರಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಸೋಮಾಯ ನಮಃ
ಸೋಮಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಭಗಾಯ ನಮಃ ಭಗಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಅಗ್ನಯೇ ನಮಃ
ಅಗ್ನ್ಯಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಮಿತ್ರಾಯ ನಮಃ ಮಿತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಉಮಾಯೈ ನಮಃ
ಉಮಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಈಶ್ವರಾಯ ನಮಃ
ಈಶ್ವರಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಸದಾಶಿವಾಯ ನಮಃ ಸದಾಶಿವಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಮಹಾಸೇನಾಯ ನಮಃ
ಮಹಾಸೇನಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಸರ್ವಾಯ ನಮಃ ಸರ್ವಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಪಶುಪತಯೇ ನಮಃ
ಪಶುಪತ್ಯಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಭವಾಯ ನಮಃ ಭವಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ರುದ್ರಾಯ ನಮಃ
ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಉಗ್ರಾಯ ನಮಃ ಉಗ್ರಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಭೀಮಾಯ ನಮಃ
ಭೀಮಾಸ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಈಶಾನಮೂರ್ಧ್ನೇ ನಮಃ ತತ್ಪುರುಷವಕ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ ಅಘೋರಹೃದಯಾಯ ನಮಃ
ವಾಮದೇವಗುಹ್ಯಾಯ ನಮಃ ಸದ್ಯೋಜಾತಪಾದಾಯ ನಮಃ ಸರ್ವತತ್ತ್ವಾತ್ಮನೇ ನಮಃ ಸರ್ವಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪಾಯ ನಮಃ
ಸರ್ವಯೋನಯೇ ನಮಃ ಸರ್ವಾಧಿಪತಯೇ ನಮಃ ಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಪತಯೇ ನಮಃ
ಬ್ರಹ್ಮಶಿವಾಯ ನಮಃ ಮಹಾಗಣಪತಯೇ ನಮಃ ಲೋಕಪಾಲಾಯ ನಮಃ ಅನಂತಾಯ ನಮಃ
ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಯ ನಮಃ ಶಿವೋತ್ತಮಾಯ ನಮಃ ಏಕರುದ್ರಾಯ ನಮಃ ತ್ರಿಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ
ಶ್ರೀಕಂಠಾಯ ನಮಃ ಶಿಖಂಡಿನೇ ನಮಃ ಜಟಾಮಕುಟಧಾರಿಣೇ ನಮಃ ಮಹಾಸೇನಜನಕಾಯ ನಮಃ
ಚಾರುವಿಕ್ರಮಾಯ ನಮಃ ರುದ್ರಾಯ ನಮಃ ಭೂತಪತಯೇ ನಮಃ ಸ್ಥಾಣವೇ ನಮಃ
ಅಹಿರ್ಬುಧ್ನ್ಯಾಯ ನಮಃ ದಿಗಂಬರಾಯ ನಮಃ ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ ಅನೇಕಾತ್ಮನೇ ನಮಃ
ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾಯ ನಮಃ ಶುದ್ಧವಿಗ್ರಹಾಯ ನಮಃ ಶಾಶ್ವತಾಯ ನಮಃ ಖಂಡಪರಶವೇ ನಮಃ
ಅಜಾಯ ನಮಃ ಪಾಶವಿಮೋಚಕಾಯ ನಮಃ ಮೃಡಾಯ ನಮಃ ಪಶುಪತಯೇ ನಮಃ
ದೇವಾಯ ನಮಃ ಮಹಾದೇವಾಯ ನಮಃ ಅವ್ಯಯಾಯ ನಮಃ ಹರಯೇ ನಮಃ
ಭಗನೇತ್ರಭಿದೇ ನಮಃ ಅವ್ಯಗ್ರಾಯ ನಮಃ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಹರಾಯ ನಮಃ
ಹರಾಯ ನಮಃ ಪೂಷದಂತಭಿದೇ ನಮಃ ಅವ್ಯಕ್ತಾಯ ನಮಃ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಾಯ ನಮಃ
ಸಹಸ್ರಪದೇ ನಮಃ ಅಪವರ್ಗಪ್ರದಾಯ ನಮಃ ಅನಂತಾಯ ನಮಃ ತಾರಕಾಯ ನಮಃ
ಪರಮೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಮಃ ಗ್ರಹಪತಯೇ ನಮಃ ಉತ್ತರಾಯ ನಮಃ
ಗೋಪತಯೇ ನಮಃ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯಾಯ ನಮಃ ಪುರಾತನಾಯ ನಮಃ ನೀಲಲೋಹಿತಾಯ ನಮಃ
ಹಿರಣ್ಯಬಾಹವೇ ನಮಃ ಸೇನಾನ್ಯೇ ನಮಃ ಅಂಬಿಕಾಪತಯೇ ನಮಃ ಇಳಾಪತಯೇ ನಮಃ
ಸುರೇಶಾಯ ನಮಃ ಶಂಭವೇ ನಮಃ ಆದಿತ್ಯಾಯ ನಮಃ ಪುರುಷಾಯ ನಮಃ
ಅಪ್ರಮೇಯಾಯ ನಮಃ ಸೋಮಾಯ ನಮಃ ಸುರಾಸುರವರಪ್ರದಾಯ ನಮಃ
ಮಹಾಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ಚಾರುಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ಲಿಂಗಾಧ್ಯಕ್ಷಾಯ ನಮಃ
ಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷಾಯ ನಮಃ ಸುರಾಧ್ಯಕ್ಷಾಯ ನಮಃ ಯೋಗಾಧ್ಯಕ್ಷಾಯ ನಮಃ
ಯುಗಾವಹಾಯ ನಮಃ ಸ್ವಧಾಮ್ನೇ ನಮಃ ಪ್ರಜಾಪತಯೇ ನಮಃ
ಮಹಾರೂಪಾಯ ನಮಃ ಮಹಾಕಾಯಾಯ ನಮಃ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನೇ ನಮಃ
ಸರ್ವಯೋನಯೇ ನಮಃ ಜ್ಯೋತಿಷಾಮಯನಾಯ ನಮಃ ಸಿದ್ಧಾಯ ನಮಃ
ಸರ್ವಾವಾಸಾಯ ನಮಃ ಮಹಾಹನವೇ ನಮಃ ಲೋಕವರ್ತಿನೇ ನಮಃ
ಸರ್ವಾಧಾರಾಯ ನಮಃ ಪವಿತ್ರಾಯ ನಮಃ ಮಹತೇ ನಮಃ
ಸರ್ವಗತಾಯ ನಮಃ ಚತುರಾತ್ಮನೇ ನಮಃ ಚತುರ್ವ್ಯೂಹಾಯ ನಮಃ
ಚತುರ್ದಂಷ್ಟ್ರಾಯ ನಮಃ ಚತುರ್ಭುಜಾಯ ನಮಃ ಅಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ
ಶತಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ ಶತಾನನಾಯ ನಮಃ ಏಕಜಟಾಯ ನಮಃ
ಚತುರ್ಜಟಾಯ ನಮಃ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಾಯ ನಮಃ ಸಹಸ್ರಪಾದೇ ನಮಃ
ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ ವಿಶ್ವರೂಪಾಯ ನಮಃ ಸ್ವಯಂಭುವೇ ನಮಃ
ಉಗ್ರಾಯ ನಮಃ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮಾಯ ನಮಃ ಸುಭಗಾಯ ನಮಃ
ಮಧುಕೈಟಭಭಂಜನಾಯ ನಮಃ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಾಯ ನಮಃ ಹಿರಣ್ಯರೇತಸೇ ನಮಃ
ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣಾಯ ನಮಃ ಹಿರಣ್ಯಕವಚಾಯ ನಮಃ ಮೇಘಾಯ ನಮಃ
ಮೇಘವಾಹನಾಯ ನಮಃ ಅಥರ್ವಶೀರ್ಷಾಯ ನಮಃ ಅಥರ್ವಶಿರಸೇ ನಮಃ
ಸುವೀರ್ಯಾಯ ನಮಃ ಸಂಕಲ್ಪಾಯ ನಮಃ ಸಂಕಲ್ಪಾಯ ನಮಃ
ಸಂಕಲ್ಪ

৩৭। অনন্ত ব্রহ্মাণ্ড যত বেদে ভাগবতে। ইহা সবার ঈশ্বর কৃষ্ণ এই সে নিশ্চি

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਮਹਿ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਇਕਸੁ ਕੇ ਦੁਇ ਕਹਹਿ ਸਿਆਣੇ ਦੁਇ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਇਕਸੁ ਕੇ ਤੀਨਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਹਿ ਇਹ ਕਰਣੈ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜੀਅ ਤਿਸੈ ਵਸਿ ਹੋਈ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਕੋ ਮਾਗੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਸੁਖੀਏ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਦਾਤਾਰ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਨ ਮੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਕਵੀਸ਼ਰ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਵੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸਿਰੀ ਕਾਰ ਕਰਤੇ ਕੇਤੇ ਪਾਵਹਿ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਦੜੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਇਨਿ ਹਾਥ ॥ ਕੇਤੇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ਹਰਿ ਰਾਜੇ ਕਰਹਿ ਨਿਆਉ ॥ ਕੇਤੇ ਪਾਪੀ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈਹਿ ਅਗੈ ਕਰਿ ਲੇਖਾ ਕੇਤੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੈਠੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ਕੇਤੇ ਫਿਰਹਿ ਕਰਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਪੂਜਹਿ ਥਾਨ ॥ ਕੇਤੇ ਮੋਨਿ ਵਿਰਤਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਡਾ ਹਮ ਕੁਲ ਕੇ ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖ ॥ ਕੇਤੇ ਦਾਨੁ ਪੁਨੁ ਕਰਿ ਹਟਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਪਰਾਖ ॥ ਕੇਤੇ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਮਨਿ ਰਖਹਿ ਕੇਤੇ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਭਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੋਧ ਬੀਰ ਰਣ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਸੰਗਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਹਾਫਿਜ ਕਰਹਿ ਸੇਖ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਦਰੀ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਪਰਬਤ ਭੇਖ ॥ ਕੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲ ਥਲ ਕੇ ਕੇਤੇ ਕੀਏ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਸਭ ਲਿਖਿ ਥਕੇ ਲੇਖਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਜ ਸਜਾਏ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਜਣਹ

ཐོག་མེད་ནས་ཀྱང་ཐོག་མ་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་མ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་མེད་ཀྱང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང་ཡིན་ཡང་མ་ཡིན་ཡང

୬୨। ଏତେ ଶୁଣି ଅକ୍ରୂର ଚାଲିଲା ଦୁଇ ଭାଇ ଆଣିବାକୁ ମଥୁରା ଗୋପୀଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲା ॥ ଦୁଇ ଭାଇ ଆସିବେ ଆଣିବେ ମଥୁରା ଏହା ଶୁଣି

ಕಂ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂದಂ ಕಾಲಾಂ
ತಕನಿಂದಂ ಕಾಲಕಾಲನಿಂದಂ ಕಾಲಾ
ಕಾಲಕಾಲಾಂತಕನಿಂದಂ ಕಾಲಾಂ
ತಕಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂದಂ ಕಾಲಾಂತಕ
ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂದಂ ಕಾಲಾಂತಕಕಾ
ಲಾಗ್ನಿಯಿಂದಂ ಕಾಲಾಂತಕಕಾಲಾ
ಗ್ನಿಯಿಂದಂ ಕಾಲಾಂತಕಕಾಲಾಗ್ನಿ
ಯಿಂದಂ ಕಾಲಾಂತಕಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂ
ದಂ ಕಾಲಾಂತಕಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂದಂ
ಕಾಲಾಂತಕಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂದಂ ಕಾ
ಲಾಂತಕಕಾಲಾಗ್ನಿಯ

୨୦। ଜଳଦ୍ୱୟଂ ଜଳଜଦ୍ୱୟଂ ଜଳଜଦ୍ୱୟଂ ଜଳଜ

ಅಂಗಜಾಂತಕ ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ಸಂಗಮಂಗಳಕೆ ಸಲ್ಲದೆ ಸಂಗಮಾ

॥ श्रीः ॥ अथ श्रीमद्भगवद्गीतायाः प्रारभ्यते ॥ तत्र प्रथमोऽध्यायः ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ॥ व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥ अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुङ्गवः ॥ ५ ॥ युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥ ६ ॥ अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम ॥ नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिंजयः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥ अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥ अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्मं एवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि ॥ ११ ॥ तस्य संजनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शङ्खं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥ ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ १३ ॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ ॥ माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतुः ॥ १४ ॥ पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जयः ॥ पौण्ड्रं दध्मौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदरः ॥ १५ ॥ अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥ काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शङ्खान्दध्मुः पृथक्पृथक् ॥ १८ ॥ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥ अथ व्यवस्थितान्दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः ॥ प्रवृत्ते शस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पाण्डवः ॥ २० ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ॥ २१ ॥ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्रणसमुद्यमे ॥ २२ ॥ योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥ २३ ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ २४ ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति ॥ २५ ॥ तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान् ॥ आचार्यान्मातुलान्भ्रातॄन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा ॥ २६ ॥ श्वशुरान्सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य स कौन्तेयः सर्वान्बन्धूनवस्थितान् ॥ २७ ॥ कृपया परयाविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ॥ दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥ २८ ॥ सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥ गाण्डीवं स्रंसते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते ॥ न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥ ३० ॥ निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥ न काङ्क्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा ॥ ३२ ॥ येषामर्थे काङ्क्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ॥ त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥ ३३ ॥ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः श्यालाः संबन्धिनस्तथा ॥ ३४ ॥ एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ॥ अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नु महीकृते ॥ ३५ ॥ निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥ तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्स्वबान्धवान् ॥ स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ॥ ३७ ॥ यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ॥ ३८ ॥ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ॥ ३९ ॥ कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ॥ ४० ॥ अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ॥ ४३ ॥ उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ॥ नरकेऽनियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ॥ ४६ ॥ एवमुक्त्वार्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ॥ विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय नमः ॥ श्रीमद्भगवद्गीता ॥ अथ प्रथमोऽध्यायः ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ।
मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ।
आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ।
व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥ अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ।
युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ।
पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुङ्गवः ॥ ५ ॥ युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ।
सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥ ६ ॥ अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम ।
नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिंजयः ।
अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥ अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः ।
नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ।
पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥ अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ।
भीष्मं एवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि ॥ ११ ॥ तस्य संजनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ।
सिंहनादं विनद्योच्चैः शङ्खं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥ ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ।
सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ १३ ॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ ।
माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतुः ॥ १४ ॥ पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जयः ।
पौण्ड्रं दध्मौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदरः ॥ १५ ॥ अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ।
नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥ काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ।
धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ।
सौभद्रश्च महाबाहुः शङ्खान्दध्मुः पृथक्पृथक् ॥ १८ ॥ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ।
नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥ अथ व्यवस्थितान्दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः ।
प्रवृत्ते शस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पाण्डवः ॥ २० ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते ।
अर्जुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ॥ २१ ॥ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान् ।
कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्रणसमुद्यमे ॥ २२ ॥ योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ।
धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥ २३ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ।
सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ २४ ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् ।
उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति ॥ २५ ॥ तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान् ।
आचार्यान्मातुलान्भ्रातॄन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा ॥ २६ ॥ श्वशुरान्सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ।
तान्समीक्ष्य स कौन्तेयः सर्वान्बन्धूनवस्थितान् ॥ २७ ॥ कृपया परयाविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ।
अर्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥ २८ ॥ सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ।
वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥ गाण्डीवं स्रंसते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते ।
न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥ ३० ॥ निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ।
न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥ न काङ्क्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ।
किं नो राज्येन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा ॥ ३२ ॥ येषामर्थे काङ्क्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ।
त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥ ३३ ॥ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ।
मातुलाः श्वशुराः पौत्राः श्यालाः संबन्धिनस्तथा ॥ ३४ ॥ एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ।
अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नु महीकृते ॥ ३५ ॥ निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन ।
पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥ तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्स्वबान्धवान् ।
स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ॥ ३७ ॥ यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतसः ।
कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ॥ ३८ ॥ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् ।
कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ॥ ३९ ॥ कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ।
धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ॥ ४० ॥ अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः ।
स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ।
पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ।
उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ॥ ४३ ॥ उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ।
नरकेऽनियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ।
यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ।
धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ॥ ४६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वार्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ।
विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः ॥ ४७ ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡದ್ದು ಕೇವಲ ಕಾಡು ಮಾತ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಂಡ ಕಾಡು ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡಿರದಂಥ ಕಾಡು

ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

॥ श्रीमद्भागवतमहापुराणं तत्र श्रीमद्भागवतमहापुराणं ॥

॥ श्रीमद्भागवतमहापुराणं तत्र श्रीमद्भागवतमहापुराणं ॥

॥ श्रीमद्भागवतमहापुराणं तत्र श्रीमद्भागवतमहापुराणं ॥

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಮಹಾಪುರಾಣಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ಸಮಾಪ್ತಂ ಶುಭಮಸ್ತು ಲೇಖಕಪಾಠಕಯೋಃ ಸದಾ ಶುಭಂ ಭೂಯಾತ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ

॥ तदनन्तरं सुग्रीवः सर्वान्वानरान्समाहूय । उवाच हनुमन्तं च । सर्वतो गच्छत यूयं । सीतां मार्गयत । अत्र
मासमात्रं वसामि । मासाभ्यन्तरे यो नागच्छति । तस्य वधोऽस्माभिः कर्तव्यः । इत्युक्त्वा । सुग्रीवः
स्वयं किष्किन्धां प्रविवेश । ततो हनुमान्सर्वान्वानरान्समाहूय । उवाच । यूयं दक्षिणां दिशं गच्छत ।
अहं पश्चिमां दिशं गच्छामि । अङ्गदः उत्तरां दिशं गच्छतु । तत्र गत्वा

ಕಿಂತಾಗ ! ಸಂಗಾಸಕ್ತಿರಾಗ । ಕಾಳಿಸ್ಥಿತಿಯಂತ । ಕಾಳಿಗಾಗಿಯಂತ । ಸಂಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಕಾಳಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ನಿರ್ಗಮ ! ಗಂಭೀರಾಗಿಯಂತ । ಕಾಳಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ನಿರ್ಗಮಿಸಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ । ಪ್ರಾಣಿಗಾಗಿಯಂತ ।

॥ ८७ ॥ ॥ श्रीः ॥ ॥ ॥

ಕಾಳಿಂದಿಯಂ ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳ್ ಕಾಳಿಂದಿಯಂ ಕಾಳಿಂದಿಯಿ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸੁਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਬਲੁ ਤੂਟੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਦੁਹੂ ਦਿਸ ਧੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੇਲਾ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸੁਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਬਲੁ ਤੂਟੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਦੁਹੂ ਦਿਸ ਧੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੇਲਾ ॥

ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ଏ ଦେଶକୁ ଆସିଲୁ ସେ ଦିନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ଏ ଦେଶକୁ ଆସିଲୁ ସେ ଦିନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ଏ ଦେଶକୁ ଆସିଲୁ ସେ ଦିନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ଏ ଦେଶକୁ ଆସିଲୁ ସେ ଦିନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ଏ ଦେଶକୁ ଆସିଲୁ ସେ ଦିନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।

॥ ଇତି ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସହାୟ ॥

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଯେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଆମକୁ ଶିଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ। ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଆମେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା ଏବଂ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମେ କିପରି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବା। ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ଯେ ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଭାଗ କରିପାରିବା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କରିପାରିବା।

ଆମେ ଯେଉଁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଛୁ, ସ୍ପର୍ଶ କରୁଛୁ, ଶୁଣୁଛୁ, ସ୍ୱାଦ ନେଉଛୁ ଏବଂ ଗନ୍ଧ କରୁଛୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥାଏ। ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଶିଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ। ଆମେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବା, ସ୍ପର୍ଶ କରିବା, ଶୁଣିବା, ସ୍ୱାଦ ନେବା ଏବଂ ଗନ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା। ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ। ଆମେ ଏହି ସୂଚନାକୁ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା।

ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବା। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ପଚାରିପାରିବା, "ଏହା କ'ଣ?" କିମ୍ବା "ଏହା କିପରି କାମ କରେ?" ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା। ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଖୋଜିବା ପାଇଁ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଭଳି ଅନ୍ୟ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା।

ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରିପାରିବା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କରିପାରିବା। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଜୀବନ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ଜୀବ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରିପାରିବା। ଆମେ ଫଳ ଏବଂ ପନିପରିବା ଭଳି ଖାଦ୍ୟ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଭାଗ କରିପାରିବା। ଆମେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା। ଆମେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରିବା ପାଇଁ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଭଳି ଅନ୍ୟ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା।

ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରିବା ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କରିପାରିବା। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଜୀବନ୍ତ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ରଖିପାରିବା ଏବଂ ନିର୍ଜୀବ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ରଖିପାରିବା। ଆମେ ଫଳ ଏବଂ ପନିପରିବା ଭଳି ଖାଦ୍ୟ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କରିପାରିବା। ଆମେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା। ଆମେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଭଳି ଅନ୍ୟ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା।

ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରିବା ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କରିବା ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବା। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ପଚାରିପାରିବା, "ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ଏକ ସମାନ?" କିମ୍ବା "ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ଭିନ୍ନ?" ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା। ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଖୋଜିବା ପାଇଁ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଭଳି ଅନ୍ୟ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା।

ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିଖିବା ପରେ ଆମେ ଯାହା ଶିଖିଛୁ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିପାରିବା। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଆମର ପରିବାର ଏବଂ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହିପାରିବା। ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଆଙ୍କିପାରିବା। ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବେଦନ ମଧ୍ୟ ଲେଖିପାରିବା।

ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିଖିବା ପାଇଁ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା। ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରିପାରିବା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କରିପାରିବା। ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବା। ଆମେ ଆମର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିଖିବା ପରେ ଆମେ ଯାହା ଶିଖିଛୁ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିପାରିବା।

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਬੂਝੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਮੀਠਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਪਤਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਦਾਰੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਕਾਰੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਮਉਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਮਉਰੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਤਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਤਾਜੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਤਖਤੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਤਖਤੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਛਤ੍ਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਛਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਹੁਕਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਹੁਕਮੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਫਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਫਰਮਾਣੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਨੀਸਾਣੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜੋਰੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜੁਲਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜੁਲਮੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਕਹਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਕਹਰੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਕਾਲੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਮਦਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਮਦਲੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਦੂਖ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਦੂਖ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਦਰਦੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਦਰਦੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਰੋਗੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੋਗੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਵਿਛੋਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਵਿਛੋਹੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਨਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਨਮੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਮਰਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਮਰਣੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਮਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਮਣੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਾਣੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸਿਆਣਪ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸਿਆਣਪ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਬੀਨਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਬੀਨਾਈ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਘੜਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਘੜਾਈ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਚਤੁਰਾਈ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਜਾਖਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਜਾਖਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਨੇਤ੍ਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਨੇਤ੍ਰਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਮੁਖੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਮੁਖੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਰਸਨਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਰਸਨਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਆਦੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਆਦੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਨਾਦੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਨਾਦੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਵੇਦੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਵੇਦੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਬਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਬਾਣੀ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਰਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਰਤਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਬੁਧਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਬੁਧਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਗਿਆਨੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਧਿਆਨੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਧਿਆਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਮਨੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਮਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਬੁਧਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਬੁਧਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਧਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸੁਧਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸਚਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਿਰਸਚ

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକ ଏକ ଜାଗାରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ ଯେଉଁ ଆଲାପ ହୁଏ, ତାହାକୁ ସଂଳାପ କହନ୍ତି । ଏହି ସଂଳାପ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ସଂଳାପରେ ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକ ଏକ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଲାପ କରନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଜଣେ ଯାହା କହନ୍ତି, ତାହା ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଜଣେ ଶୁଣ

ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ

ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਆ

ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಸಾಬೂನಿಗೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಬೇಡಿಕೆ ಇತ್ತು. ಅವರು ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳು ಸಹ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರು ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವು ಎಂದರೆ ಹೊಂಗೆ ಎಣ್ಣೆ, ಕಾಸ್ಟಿಕ್ ಸೋಡಾ, ಸುಣ್ಣ, ಮತ್ತು ಸೋಡಿಯಂ ಸಿಲಿಕೇಟ್. ಹೊಂಗೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂಗೆ ಬೀಜಗಳಿಂದ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊಂಗೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ, ಪುಡಿ ಮಾಡಿ, ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಿಂಡಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಸ್ಟಿಕ್ ಸೋಡಾ ಮತ್ತು ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಅವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಂಗಡಿಗಳಿಂದ ಖರೀದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೋಡಿಯಂ ಸಿಲಿಕೇಟ್ ಅನ್ನು ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಸಲು ಅವರು ಮೊದಲು ಹೊಂಗೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಕಾಸ್ಟಿಕ್ ಸೋಡಾ ಮತ್ತು ಸುಣ್ಣವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿ, ಎಣ್ಣೆಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಕಿ, ಸೋಡಿಯಂ ಸಿಲಿಕೇಟ್ ಅನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಿಶ್ರಣವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಕಲಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಅಚ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿದು, ತಣ್ಣಗಾಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಬೂನು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಂತರ ಅಚ್ಚುಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು, ಒಣಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಣಗಿದ ಸಾಬೂನನ್ನು ಅವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಾಬೂನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಆದಾಯ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರು ಸಹ ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕುಟುಂಬವು ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ

೨೨೧ ಕಲಿಯುಗದೊಳು ಪಾಪಕರ್ಮಿಗಳು ಪುಟ್ಟಿದರ

ಅಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಮಹಾಬಲಶಾಲಿಯಾದ ವಾಲಿಯಿಂದ ಪರಾಭವಹೊಂದಿ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಆ ಸುಗ್ರೀವನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆ ಸೈನ್ಯವು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು. ಆಗ ನೀವು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ. ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଗଳ୍ପ। ଏହି ଗଳ୍ପରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଜଗତ। ଏହି ଜଗତରେ ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଚରିତ୍ର। ଏହି ଚରିତ୍ରର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ନାମ। ଏହି ନାମର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଅର୍ଥ। ଏହି ଅର୍ଥର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଗୁରୁତ୍ୱ। ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରଭାବ। ଏହି ପ୍ରଭାବର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଫଳ। ଏହି ଫଳର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ସ୍ୱାଦ। ଏହି ସ୍ୱାଦର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଗନ୍ଧ। ଏହି ଗନ୍ଧର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ରଙ୍ଗ। ଏହି ରଙ୍ଗର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଆକାର। ଏହି ଆକାରର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଗତି। ଏହି ଗତିର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଲୟ। ଏହି ଲୟର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଛନ୍ଦ। ଏହି ଛନ୍ଦର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ସଙ୍ଗୀତ। ଏହି ସଙ୍ଗୀତର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଶ୍ରୋତା। ଏହି ଶ୍ରୋତାର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ହୃଦୟ। ଏହି ହୃଦୟର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବନା। ଏହି ଭାବନାର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷା। ଏହି ଭାଷାର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଲିପି। ଏହି ଲିପିର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଅକ୍ଷର। ଏହି ଅକ୍ଷରର ଅଛି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଶବ୍ଦ। ଏହି ଶବ୍ଦ

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଅଙ୍ଗରାଗ ଲାଗି ଚନ୍ଦନ ଘଷିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ତାହା ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଭୋଗ ମଣ୍ଡପ ଉପରେ ଥିବା ଚନ୍ଦନ ଘରେ ରଖାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଚନ୍ଦନ ଘରେ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଘଷିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦନ ପଥର ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଘଷି ଚନ୍ଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଚନ୍ଦନ ଘରେ ଚନ୍ଦନ ଘଷିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦନ ପଥର ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଘଷି ଚନ୍ଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଚନ୍ଦନ ଘରେ ଚନ୍ଦନ ଘଷିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦନ ପଥର ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଘଷି ଚନ୍ଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଚନ୍ଦନ ଘରେ ଚନ୍ଦନ ଘଷିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦନ ପଥର ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଘଷି ଚନ୍ଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଅଙ୍ଗରାଗ ଲାଗି ଚନ୍ଦନ ଘଷିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ତାହା ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଭୋଗ ମଣ୍ଡପ ଉପରେ ଥିବା ଚନ୍ଦନ ଘରେ ରଖାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଚନ୍ଦନ ଘରେ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଘଷିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦନ ପଥର ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଘଷି ଚନ୍ଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଚନ୍ଦନ ଘରେ ଚନ୍ଦନ ଘଷିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦନ ପଥର ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଘଷି ଚନ୍ଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଚନ୍ଦନ ଘରେ ଚନ୍ଦନ ଘଷିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦନ ପଥର ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଚନ୍ଦନ କାଠ ଘଷି ଚନ୍ଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ ।

ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮਾਨਿਓ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਮਿਲਬੋ ਚਹੈ ਖੋਜ ਸਬਦ ਮਹਿ ਲੇਹ ॥ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ਰਹੇ ਨ ਕੋਊ ਬੈਰਾਨ ॥ ਖਾਲਸ ਮਹਿ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ ਯਹ ਕਰਤਾ ਕੀ ਮਾਨ ॥ ਖਾਲਸ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾਲਸ ਮਹਿ ਹਉ ਕਰਉ ਨਿਵਾਸ ॥ ਖਾਲਸ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹੈ ਖਾਲਸ ਮੋ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਖਾਲਸ ਮੇਰੋ ਮੁਖ ਹੈ ਯਹ ਮੇਰੋ ਹਿਰਦੈ ਕੋ ਹਾਰ ॥ ਖਾਲਸ ਮੇਰੀ ਭੁਜਾ ਹੈ ਖਾਲਸ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗ ਖਾਲਸ ਰਹੇਗਾ ਨਿਆਰਾ ਤਬ ਲਗ ਤੇਜ ਦੀਉਂ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ॥ ਜਬ ਇਹ ਗਹੈ ਬਿਪਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਮੈਂ ਨ ਕਰੋਂ ਇਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥ ਜਬ ਲਗ ਖਾਲਸ ਕਰੈ ਨ ਪਾਪ ॥ ਮੈਂ ਨ ਕਰੋਂ ਇਨ ਕੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੇਛ ॥ ਤਬ ਇਨ ਹੋਤ ਨ ਹੌਂ ਕੋ ਪੱਛ ॥ ਖਾਲਸ ਕਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਮੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਕਰੈ ਜਗ ਫੇਰਾ ॥ ਖਾਲਸ ਕਰੈ ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ॥ ਖਾਲਸ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਖਾਲਸ ਕਰੈ ਦੇਸ ਕੋ ਰਾਜ ॥ ਖਾਲਸ ਸਾਜੈ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥ ਖਾਲਸ ਕਰੈ ਮਲੇਛ ਕੋ ਨਾਸ ॥ ਖਾਲਸ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਖਾਲਸ ਕਰੈ ਅਕਾਲ ਕੀ ਕਰਨੀ ॥ ਖਾਲਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਉਚਰਨੀ ॥ ਖਾਲਸ ਕਰੈ ਸਤਿ ਕੋ ਭਾਖਿਆ ॥ ਖਾਲਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੈਂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਖਾਲਸ ਕੀ ਸਦਾ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਖਾਲਸ ਕੋ ਸਦਾ ਹੋਇ ਸੁਖਦ

೨೨೧ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾರತ ಪರ್ವ ಅಭಿಮನ್ಯುವಧಪರ್ವ ಸಂಧಿ ೧೦ ಪದ್ಯ ೧೨೧

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾರತ ಪರ್ವ ಅಭಿಮನ್ಯುವಧಪರ್ವ ಸಂಧಿ ೧೦ ಪದ್ಯ ೧೨೧

ਸਲੋਕ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਡੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਪਦੁ ਅਮੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਕੰਚ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਮੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੁਝੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪੰਰ ਦੋਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰੈ ਮਨ ਰੋਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਉ ਨਿਰਮਲ ਛਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸਕਰ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦਾਵਾ ਅਗੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੂਡੈ ਪਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੀਸੈ ਲੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੀਚੈ ਭੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਿਰਤ ਫਾਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਕਉ ਦਾਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੋਹੈ ਭੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਮਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੁਲ ਕਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪਦ ਨਿਰਬਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਠਾਕ ਠਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਥਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਬਿਰਖ ਪਾਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਦੁਖ ਦੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਦ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਹਾ ਬਾਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਪੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਘਾਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਜਾਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੀਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਗੈ ਸੀਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਡਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚੋਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਧੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਛਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਅਟਲ ॥ ੭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੂਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੰਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਖਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਗੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੂਪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਅਨੂਪ ॥ ੮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੂਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੰਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਖਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਗੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੂਪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਅਨੂਪ ॥ ੮ ॥

ಕಾಶೀಖಂಡ

ಕಾಶೀಖಂಡ

ಅಂಗದನ ಮಾತಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಹೇಳಿದನು. ಅಂಗದನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕರೆದನು. ಹನುಮಂತನು ಬಂದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು. ಹನುಮಂತನೇ ನೀನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಅವರು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿತ

੨੨।
ਸਲੋਕ ॥ ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਬਿਆਗ੍ਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਤ ਪਤ ਨਿਬਹੀ ਨਾਈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਤਾਸੁ ਜਾਸੁ ਉਪਜਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪੁਨੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਸੰਗਿ ਨਿਭਵੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਗਲ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਖਤ ਸਿਰਿ ਸਾਜਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸੀਤਲ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬਸਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਕੈ ਜਾਇ ਨ ਜਾਪੈ ਅੰਤ ॥ ੧ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੀ ਦਾਨ ਚੂਪ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਸਾਥ ॥ ੨ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਮਹਿ ਵਿਆਪਕ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਥਾਹ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਨ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਾਹਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਗਲ ਘਟ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਮ ॥ ੩ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਬਿਸਮਾਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰੰਗਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਕੀ ਜਿਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕਉ ਸਭ ਲੋਚਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਸੰਕ ਮੋਚਹਿ ॥ ੪ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟ ਘਟ ਬਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕਉ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕਉ ਰੋਗੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਘਨ ਨ ਵਿਨਸੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਨ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਟ ਨ ਕਿਸਹੂ ਊਨ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੬ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਤਨੁ ਧਨੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਾ ਗਹਨੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਉ ਰਾਜਨੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਸਟ ਕਾ ਭੰਜਨੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲ ਜਾਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥ ੭ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਾਥ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਸਾਥ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਚਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਕਾ ਮੀਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧ ਕੀ ਰੀਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰੰਗਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕਉ ਸਭ ਲੋਚਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਸੰਕ ਮੋਚਹਿ ॥ ੮ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਾਥ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਸਾਥ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਚਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਕਾ ਮੀਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧ ਕੀ ਰੀਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰੰਗਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕਉ ਸਭ ਲੋਚਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਸੰਕ ਮੋਚਹਿ ॥ ੮ ॥

೨೧ ಅಂತೆಯೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ

ཀ་ ཀ་ཀ་ཀ་

ਸਲੋਕ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਇਸਨਾਨੁ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਭ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਵਸੈ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਪਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਿਆ ਦੁਖ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਵ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದ ಮಾತಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಅವನಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದ

ଭାଗବତ ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ବିରଚିତ

ଭାଗବତ ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ବିରଚିତ

ଭାଗବତ ।

ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾಯಾಮೃಗವನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತೆಯು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು ರಾಮನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಅವನು ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬರದಿರಲು ಸೀತೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಅವನೂ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬರದಿರಲು ಸೀತೆಯು ಅವರಿಗೆ ಏನಾಯಿತೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ರಾವಣನು ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅವಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಜಟಾಯುವು ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಸೋತು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು. ಅವರು ಕಬಂಧನನ್ನು ಕೊಂದು ಶಬರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪಂಪಾಸರೋವರವನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಋಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಯಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸೀತೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅವರು ಅವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಅವರು ಸುಗ್ರೀವನ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಸುಗ್ರೀವನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತನು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಸಮುದ್ರತೀರವನ್ನು ಕಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಪಾತಿಯು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತೆಯು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿತು. ಅವರು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಉಂಗುರವನ್ನಿತ್ತರು. ಅವರು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತರಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದರು.

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯು ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿಯೂ ರಾಮನು ಏಕಪತ್ನೀವ್ರತಸ್ಥನಾಗಿಯೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನಿಷ್ಠನಾಗಿಯೂ ಹನುಮಂತನು ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠನಾಗಿಯೂ ಜಟಾಯುವು ಸಾಹಸಿಯಾಗಿಯೂ ಶಬರಿಯು ಭಕ್ತೆಯಾಗಿಯೂ ಸುಗ್ರೀವನು ಸ್ನೇಹಶೀಲನಾಗಿಯೂ ಸಂಪಾತಿಯು ಸಹಾಯಕನಾಗಿಯೂ ರಾವಣನು ಕಾಮುಕನಾಗಿಯೂ ಮಂಡೋದರಿಯು ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯು ಮಾಯಾಮೃಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು ರಾಮನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಏನಾಯಿತೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾವಣನು ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ಜಟಾಯುವು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಸೋತು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟದ್ದು ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಕಬಂಧನನ್ನು ಕೊಂದು ಶಬರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪಂಪಾಸರೋವರವನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಋಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕಂಡದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಯಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸೀತೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು ಅವರು ಅವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತದ್ದು ಅವರು ಸುಗ್ರೀವನ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಸುಗ್ರೀವನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತದ್ದು ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಸಮುದ್ರತೀರವನ್ನು ಕಂಡದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಪಾತಿಯು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತೆಯು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಅವರು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಉಂಗುರವನ್ನಿತ್ತದ್ದು ಅವರು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಅವರು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತರಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದ್ದು ಮೊದಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯು ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿಯೂ ರಾಮನು ಏಕಪತ್ನೀವ್ರತಸ್ಥನಾಗಿಯೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನಿಷ್ಠನಾಗಿಯೂ ಹನುಮಂತನು ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠನಾಗಿಯೂ ಜಟಾಯುವು ಸಾಹಸಿಯಾಗಿಯೂ ಶಬರಿಯು ಭಕ್ತೆಯಾಗಿಯೂ ಸುಗ್ರೀವನು ಸ್ನೇಹಶೀಲನಾಗಿಯೂ ಸಂಪಾತಿಯು ಸಹಾಯಕನಾಗಿಯೂ ರಾವಣನು ಕಾಮುಕನಾಗಿಯೂ ಮಂಡೋದರಿಯು ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯು ಮಾಯಾಮೃಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು ರಾಮನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಏನಾಯಿತೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾವಣನು ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ಜಟಾಯುವು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಸೋತು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟದ್ದು ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಕಬಂಧನನ್ನು ಕೊಂದು ಶಬರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪಂಪಾಸರೋವರವನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಋಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕಂಡದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಯಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸೀತೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು ಅವರು ಅವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತದ್ದು ಅವರು ಸುಗ್ರೀವನ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಸುಗ್ರೀವನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತದ್ದು ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಸಮುದ್ರತೀರವನ್ನು ಕಂಡದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಪಾತಿಯು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತೆಯು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಅವರು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಉಂಗುರವನ್ನಿತ್ತದ್ದು ಅವರು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಅವರು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತರಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದ್ದು ಮೊದಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਕਾ ਕਾਲਾ ਕਪੜਾ ਕਾਲੀ ਕਰਤੂਤਿ ਕਾਲਾ ਕਾਲੁ ॥ ਕਾਲੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਆਇਆ ਕਾਲਾ ਲਾਭੁ ਕਾਲਾ ਸਾਹੁ ॥ ਕਾਲੇ ਕਾ ਵਣਜਾਰਾ ਹੋਆ ਕਾਲਾ ਵਣਜੁ ਕਾਲਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕਾਲੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਆ ਕਾਲਾ ਤੋਲਾ ਕਾਲਾ ਮਾਸ